

PETER BAREN 1954 NL Based in Amsterdam www.peterbaren.com for overview

PORTFOLIO **2025 - 1980** Selected performances and other presentations

2025

UP-ON Live Art festival#13. Performance at NongYuan Art Gallery, Chengdu CN

Blind Dates With The History Of Mankind. Lecture at A4 Art Museum, Chengdu CN

RAGE AND TIME AND HOPE [MANTRA MANTRA]. Walk with historical objects through city centre of Graz A
More-Than-Human. Riga Performance Festival: STARPTELPA. Riga LV. Performance

EMBODIED VISIONS [60s-80s]. Pauls Stradins Medicine Museum, Riga LV. Lecture on conference

DISPENSATION 4. Performance Paul Regan / Peter Baren. Around Ave Sol [former church of St. Peter and St. Paul, Riga LV

Festival PARADOXAL#3. AMBIGUITY. Le corps en performance. CCN Centre Choreographique National Mille Plateaux, La Rochelle FR

March performances. Mon Capitaine, Middelburg NL

2024

The Spirit Of Amsterdam. City walk, 7 performers with text signs from North to the South of Amsterdam NL

WHISPERING SKINS. FLAM Live Art Amsterdam. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL

TIME. The Second Video Performance Art Festival. Sauna Gallery, Helsinki FI [online video]

3. CINE+PERFO Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio- Visuales FIPFA. Buenos Aires AR [online 2023 video]

Expanded Scenography, Performance and Public Space. Conference at University of Athens GR. Live performance and video screenings

Between Graveyard and Museum's Sphere. Museum Het Nieuwe Domein, Sittard NL. Performances in this project by Joseph Sassoon Semah

2023

THE Weight OF LOVE [THIS UNBEARABLE LIGHTNESS]. Slovak National Gallery SNG, Bratislava SK. Performance

Wasted Feelings! Peace Will Come To Me!! Performance around monumental statues with momental actions. City center of Bratislava SK.

Blind Dates With The History Of Mankind. VSVU Academy of Fine Arts and Design, Bratislava SK. Lecture

EQUINOX Same But Different. Hof, Dordrecht NL. Group performance

PERFORMANCE. Around Avenida Paulista and MASP, Sao Paulo BR. Group performance

Perpendicular Project #19. Museu Casa Padre Toledo and Atlantic Forest, Tiradentes BR

The Unbearable Lightness of RAGE AND TIME AND HOPE. Traffic-island. Av. de 9. Julio, Buenos Aires AR
Campo Abierto. Peras de Olmo ARS CONTINUA. Buenos Aires AR. Performance and lecture [with Eva Dabara]

EQUINOX Same But Different. Hof, Dordrecht NL. Group performance

2022

THE Weight OF LOVE The History Of Now. Performance around Acropolis area, Athens GR

THE Weight OF LOVE [Blind Dates With The History Of Mankind] National Theatre, Athens GR. Lecture

THE Weight OF LOVE [Blind Dates With The History Of Mankind] National and Kapodistrian University, Athens GR. Lecture

2. CINE+PERFO Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio- visuales FIPFA. Buenos Aires AR [jury member]

OVERLAPPING KASSEL. [THE Weight OF LOVE] Different locations around the city and lecture in Koenigs-Galerie, Kassel DE

analytical CONVERSATIONS Cine+Perfo. Noel Molloy, Peter Baren, Tzu-chi-Yeh. You Tube Channel: CINEplusPERFO. Peras de Olmo ARS CONTINUA, Buenos Aires AR

PETER BAREN. PERFORMANCE SUITES. El Rizo Robado. Mexican online art and poetry magazine

On Friendship / (Collateral Damage) IV. – How to Explain Hare Hunting to a Dead German Artist. Deutsche Bank headquarters, Maarten Luther church, Lumen Travo Galerie, Amsterdam NL. All Performances in a durational project by Joseph Sassoon Semah

15th ANNIVERSARY & EXHIBITION 2006-2020. WILD ALIVE! Grace Exhibition Space, NY US

2021

Twelve Years: The Archives of a Scene. UP-ON LIVE ART FESTIVAL 2008 - 2020. Lushan Art Museum, Chengdu CN [videopresentation and studies of performances]

1. CINE+PERFO Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio- visuale FIPFA. Buenos Aires Argentina [online video]

[...]

THE GIFT [HIGHER GOALS] first version. NongYuan Art Gallery, Chengdu. Before people enter the space, **soundscape MANTRA MANTRA** is heard, scattered broken umbrellas around, historical objects on the table. **SMILING to everyone.**



13th UP-ON Live Art Festival. Chengdu CN 2025. Photos: Feng Feifei Sun Xiaole.
SPiRiT and **NOTHING** [Chinese] texted boomerangs



SENSING HOPE and showing **HOPE XIWANG** [Chinese} to everybody with a smile



More Pyramids of HOPE and EYES WIDE OPEN with SMEARED SHIRT



SENSING the DEAD and CONNECTING to the DEAD



PRAY Closing gesture

XIWANG HOPE afterimage



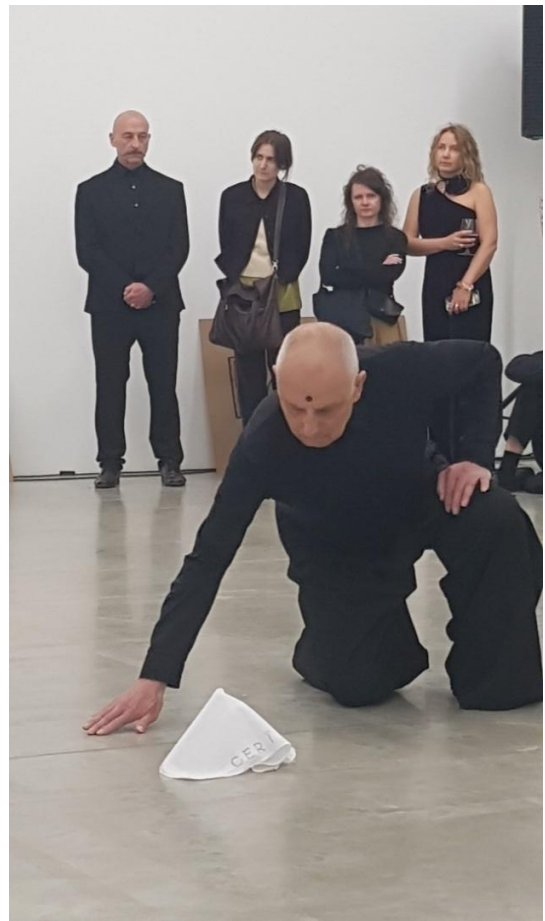
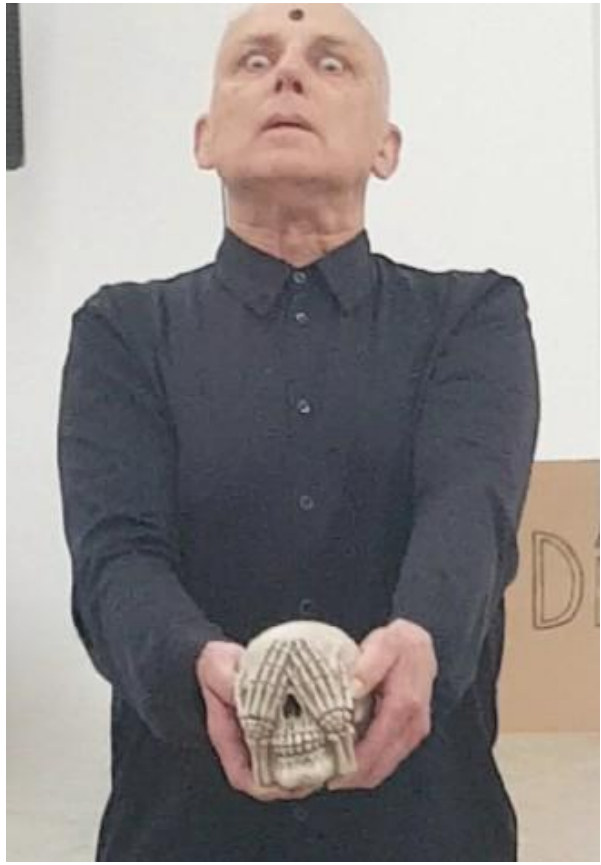
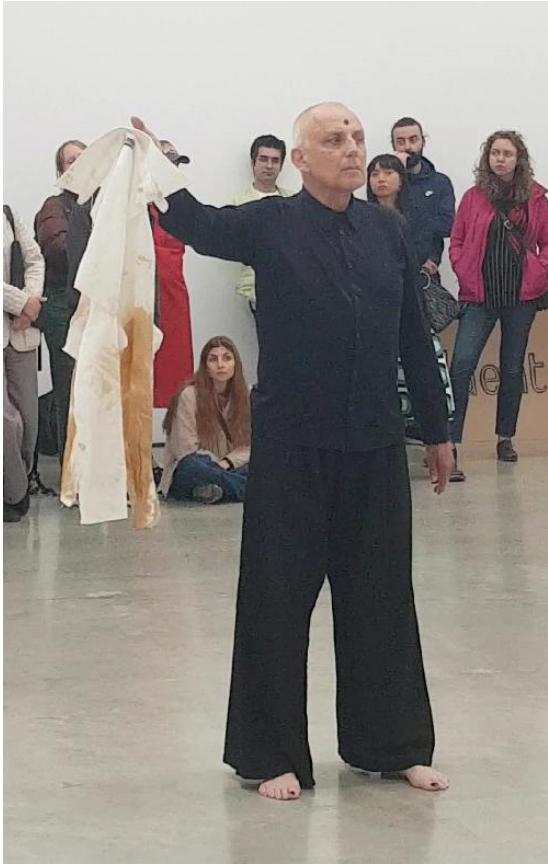
RAGE AND TIME AND HOPE [MANTRA MANTRA]. Durational walk through city centre of Graz A. Photography: Kuro Simon. ZORN UND ZEIT UND HOFFNUNG [MANTRA MANTRA]



More-Than-Human. STARPTELPA Performance Festival. May 2025.
THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF BEING HUMAN *memento mori* Zuzeum, Riga LV.
Photos: Arthur Aizikovich, Yama Kowa, Liga Busevica.

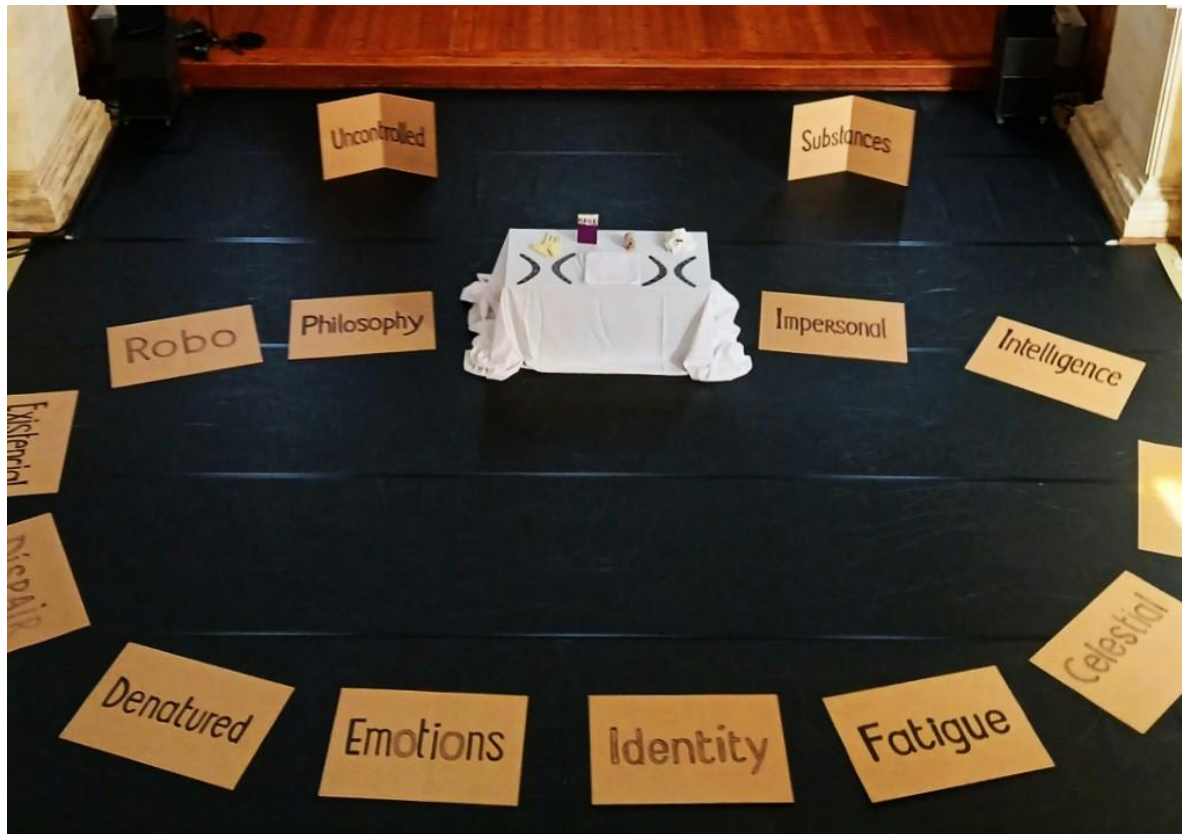








PARADOXAL #3 – AMBIGUITY. MANTRA MANTRA [SHIT FOR BRAINS]. CCN Centre Choreographique National MILLE PLATEAUX, La Rochelle FR 2025. Photos: Marie Morantin.



MANTRA MANTRA [SHIT FOR BRAINS].

A **W**alking Gallery Between Scattered Allegories And Entities



THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF SILENCE. Amsterdam. Durational walk alongside houses of contemplation in the city, with text signs that read **True Silence Is Not Without Sounds But Without Thoughts.** 24 November 2024. Photography: Marloes van Doorn, Aminudin TH Siregar, Thomas Berghuis.



Start in the North of Amsterdam at De Ark community centre and walking towards the river IJ.



The Spirit of Amsterdam. 3 day festival in holy places. Below: walking in the North. Under the auspices of **Amsterdam 750**. Koptisch Orthodox Bisdom and below: alongside high rise buildings close to the ferry





Central Station and
away from CS and towards Zeedijk with He Hua Temple, Old Church, New Church.



Below: Old Church, Damstraat and heading for Fatih Mosque and the South of Amsterdam.



Damstraat and Fatih Mosque, Rozengracht.



Arrival at De Thomas, walking in and show the text signs high up to people present and ask them to write down their thoughts about SILENCE on the back of the text signs.









18 AMSTERDAM

DONDERDAG 21 NOVEMBER 2024 HET PAROOL

The Spirit of Amsterdam Gebedshuizen open voor cultuurfestival rond zingeving

'Er is behoefte aan rust en heling'

Na een week van antisemitisme en moslimhaat, weten de gebedshuizen van de stad elkaar goed te vinden. Vanavond begint The Spirit of Amsterdam, een driedaags festival waarbij meer dan 35 kerken, moskeeën, synagogen en tempels hun deuren openen voor muziek, kunst, cultuur en rituelen.

Marcel Wiegman
AMSTERDAM



De spanningen in de stad zijn hem niet ontgaan, zegt Robert-Jan Glas, organisator van het nieuwe Amsterdamse festival The Spirit of Amsterdam. "De mensen willen ergens heen met hun gevoelens. Ze willen bij elkaar komen. Niet om hun mening te geven, maar om te laten zien. In deze gekte gaan we niet mee."

Twee jaar is er aan het festival gewerkt. Het is een ambitieus programma geworden met meer dan 90 evenementen op 37 locaties. Een niet-religieuze kunst- en muziekfestival, maar dan wel onder het toezicht oog van de Almachtige. Kerken, moskeeën, synagogen en tempels, ze werkten allemaal mee.

De schreeuw om zingeving is tegenwoordig groot, zegt Glas, zelf groot geworden in de reclame. "Maar met geïnstitutionaliseerde religie willen de meeste mensen niets te maken hebben. Veel jongeren vinden de kerkelijke dogma's vervelend en saai, ouderen kampen vaak nog met een eigen geloofstrauma. Maar elkaar opzoeken willen we in deze roerige tijd graag."

Verbeeldingskracht

De ware geest van onze stad wordt gekenmerkt door diversiteit en veelstemmigheid, staat in het manifest van The Spirit of Amsterdam. "Helaas leven steeds meer mensen in hun eigen bubbel, waardoor we verder uit elkaar groeien. En dat terwijl we een eeuwenoud verleden delen waarin we in gebedshuizen bij elkaar komen om te eren, te leren, te vieren, te praten, te offeren en te rouwen. Tradities die langzaam dreigen te vervagen. Maar het verlangen om ergens bij te horen verdwijnt nooit."

Die gebedshuizen staan daar maar, zegt Glas. Zo'n vierhonderd in Amsterdam, een groot deel van de tijd leeg en verlaten. "We hebben ze benaderd. Niet om te beginnen over God of Allah, maar met de vraag: wat vinden jullie belangrijk? Goed doen en verbeeldingskracht zit bij deze mensen in het dna. Daar kunnen we elkaar vinden. Makers van programma's zijn aan de slag gegaan met thema's als eenzaamheid, geestelijke gezondheid en stilte. Er is behoefte aan rust en heling. Daar zijn die gebouwen klaar voor. En de gemeenschappen ook."

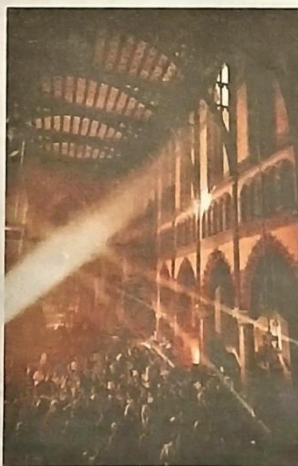
→ De Dominicuskerk is een van de vele gebedshuizen die meedoen met het niet-religieuze kunst- en muziekfestival The Spirit of Amsterdam.

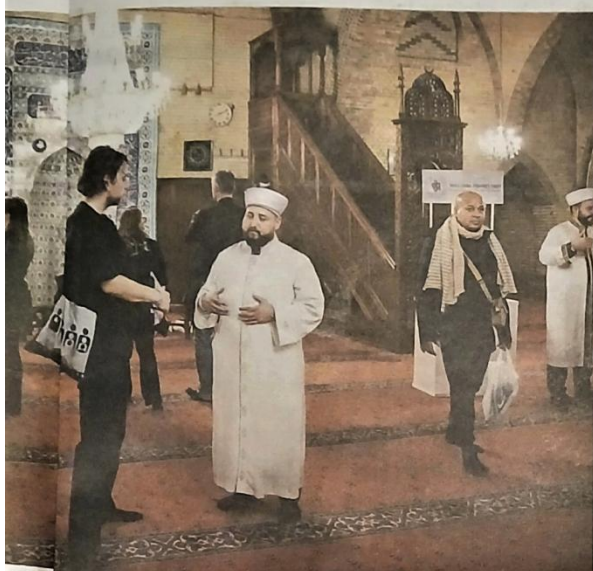
FOTO: LOTTE DALE

Verbaasd is hij nog wel een beetje. Iedereen wil de meedoen. En niemand haakte af, ook niet nu de zeeën in de stad hoog gaan en veiligheid een issue kan zijn. De nieuwsgierigheid naar elkaar is er volgens Glas alleen maar groter op geworden. "Amsterdam is niet verdeeld. Dat merken wij als geen ander."

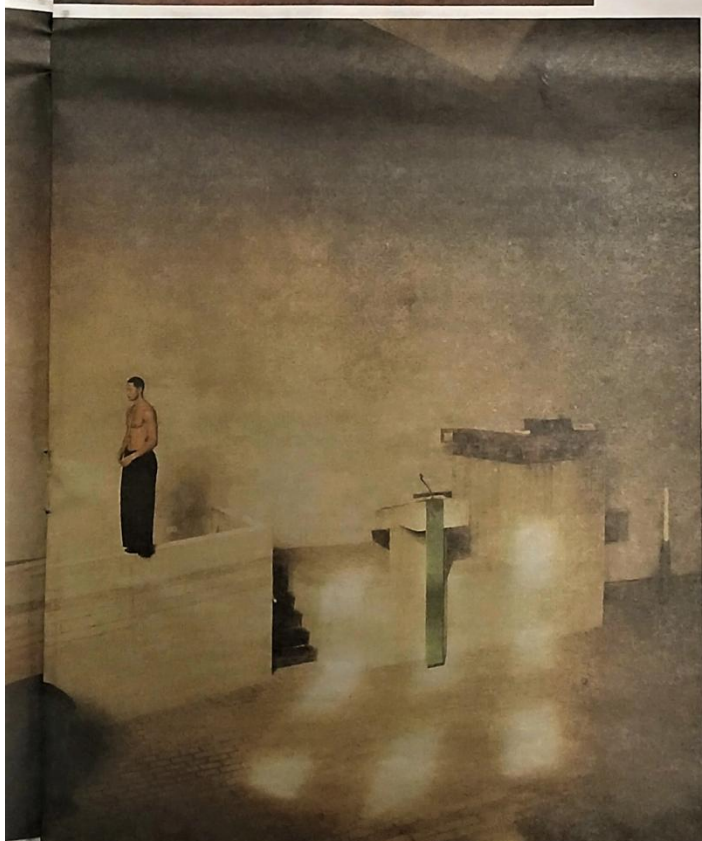
Voor het volledige programma: thespirit.amsterdam.

'De schreeuw om zingeving is groot. We willen elkaar graag opzoeken in deze roerige tijd'





→ In de Fatih Moskee kun je tijdens het festival een geheim underground-ritueel met ritme en ademhaling ervaren. FOTO ANP



10x The Spirit of Amsterdam

1. Zingen voor Verdraagzaamheid
Kom er nog eens om samen zingen 'om verbinding te vieren en een positief signaal van saamhorigheid uit te dragen'. Onder leiding van een dirigent worden liederen ingestudeerd, die daarna gezamenlijk ten gehore worden gebracht. Iedereen is welkom, ook zonder zangervaring. Na het zingen: praten en een drankje drinken.
Zaterdag van 15.00 tot 17.00 uur, in de Doopsgezinde Singelkerk, Singel 452.

2. Stop. Listen. See.
We worden uitgenodigd in de boeddhistische He Hua Tempel in het hart van de stad, om er even uit de drukte van het dagelijks leven te stappen en in serene en vredige omgeving diep te luisteren naar onszelf en de wereld om ons heen. Begeleide meditaties, een shotje voor de ziel 'op een reis naar diepe rust en helderheid', zo gezegd.
Zaterdag van 13.15 tot 14.00 uur en van 14.30 tot 15.15 uur, in de He Hua Tempel, Zeedijk 106-118.

3. Zikir
Doe mee aan het geheime undergroundritueel met ritme en ademhaling en ontdek een ongewoon, onbekend en onverkend deel van jezelf. Ervaar dat het universum niet alleen tot je spreekt, maar dat het uiteindelijk in jezelf te vinden is. De Zikir is nooit eerder voor breed publiek opgesteld in Amsterdam. Wel bedekkende kleding meenemen en, voor vrouwen, ook hoofdbedekking.
Morgen 20.00 tot 21.00 uur, in de Fatih Moskee, Rozengracht 150-152.

4. Taboe Taboe
Queer muslimmakers pakken het podium om een bijzondere avond te cureren die draait om de queer muslimervaring, gebaseerd op de korte film *Taboe Taboe*. Veel mensen denken in binaire termen, aldus de organisatoren: je bent óf queer, óf moslim. Maar wat als je beide bent? Een avond met film, een panelgesprek, spoken word, muziek en kleine rituelen.
Morgen van 20.00 tot 21.30 uur, in de Bethelkerk, Pleijdenplein 44.

5. Zentijd
Yoga in de synagoge, muzikaal begeleid op de netfluit (ney) door magisch muzikant Simon Arat. De belofte: 'Een soft flow met een meditatie voor liefde en verbinding'. De les bestaat uit 'een vinyasa met hartopeners, mudra's en mantra's en een hartmeditatie voor liefdevolle vriendelijkheid'. En dat alles wordt ook nog eens uitgezonden door KRO-NCRV.
Zaterdag, twee lessen tussen 9.00 en 12.30 uur, in de Uilenburgersjoel, Nieuwe Uilenburgerstraat 91.

6. Hooglied
Een muzikale ode aan halende

liefde. Een 'vinderende voorstelling', aldus de organisatie, 'om de liefde tussen mensen lichamenlijke te vieren'. Geïnspireerd, vanzelfsprekend, op het bijbelse Hooglied. Met soul-artiest Markon Pichel, Alice Hooisema, Lotte van der Ploeg en dansers onder leiding van Rex Clemensia. Zij zullen, zo wordt ons beloofd, intimitéit in al haar vormen uitbeelden: solo, in duo's en in andere combinaties.
Morgen van 20.30 tot 21.30 uur, in de Noorderkerk, Noordermarkt 44.

7. Souffood
Je bent in Amsterdam-Zuid-oost of je bent het niet. Ook al spreek je elkaars taal niet: eten verbindt! Hoe leer je elkaar beter kennen dan door met elkaar te koken en te leren van elkaars recepten en deze ook nog eens te proeven? In drie workshops staan de Ghanese, de Sierra Leone en de Indonesische keukens centraal. Wel even aanmelden.
Zaterdag van 13.00 tot 17.30 uur, in De Nieuwe Stad, Luthuiplein 11.

8. Ruigoord heeft de geest te pakken
Over hedendaags animisme. Hoogtepunt, aldus de organisatie: The Soil Embodiment Ritual, een 'elgensing artistieke vertaling van diverse tantrische rituelen verweven in een acht uur durende immersive totaalervaring'. Verder onder meer een kruidenwandeling, een high tea en ecstatic dansen, waarbij de ledematen uit de dood zullen worden opgewekt door een levendige dans in te blazen.
Zaterdag van 14.30 uur tot laat en zondag van 12.00 tot 23.00 uur, in en rondom de Ruigoordkerk, Ruigoord 78.

9. Zero BPM
Een achttien uur durende ambient-meditatie-ervaring die, zo belooft de organisatie, helpt om je hartslag te verlagen. Gehoofd door de Amsterdamse technoscène, die normaal gesproken de hartslag juist omhoog stuwt. Een 'contrapunt van de meedogenloze snelheid waarin zich het moderne leven afspeelt'. Eenmaal binnen is het verboden om te praten. Drinken: thee in plaats van bier.
Zaterdag, van 7.30 tot 1.30 uur, in De Thomas, Prinses Irenestraat 36.

10. From T.I.N.A. to T.A.M.A.
Priesters Tama neemt ons mee in een muzikaal programma waarin we afscheid nemen van het kapitalisme als enige visie voor de toekomst. Van T.I.N.A. (There is No Alternative) naar T.A.M.A. (There are Many Alternatives). Een contemplatieve ceremonie op het graf van de bekende zeeheld van de VOC, admiraal Michiel de Ruyter.
Zaterdag, van 20.15 uur tot 21.30 uur, in De Nieuwe Kerk, De Dam.

→ De Thomaskerk ontvangt festivalbezoekers zaterdag voor een achttien uur durende ambient-meditatie-ervaring. FOTO ALEENDE RIJTER



Verbindingsfestival



Het koor Duniya, met 22 nationaliteiten, tijdens het optreden in de Krijtbergkerk aan het Singel in Amsterdam, als onderdeel van festival The Spirit. Foto Joris van Gennip voor de VRT

Maartje van Hoek
Amsterdam

REPORTAGE AMSTERDAMS MUZIEKFESTIVAL

Samen zingen voor een lievere stad

Zingen is goed voor de geest en het zorgt voor verbinding. Dat laatste woord klonk dit weekeinde overal in Amsterdam, tijdens het nieuwe festival The Spirit. 'We hebben in Amsterdam gezien dat er elk moment iets kan misgaan. We moeten lijmen.'

Of zingen goed is voor de geest? De Utrechtse Fatemeh Akhaleji vindt van wel. De in Iran geboren Afghaanse staat vrijdagavond achter het spreekgestoelte in de Amsterdamse kerk Krijtberg of Sint-Franciscus Xaveriuskerk, afgekort 'De Krijtberg' op het Singel omdat zingen zo verlichtend werkt. Toch wordt het haar eventjes bijna te veel: 'Dit lied gaat over vrouwen, en dat ze net als mannen het recht moeten hebben te werken, eigen beslissingen te nemen en verliefd te worden.'

Duniya, een 45-koppig koor met 22 nationaliteiten in de geleiders, staat achter haar en zingt eerst zachtes, daarna steeds luider. Een Oekraïens lied volgt, een Turkse hymne, het nummer Hier van Stef Bos. En Yumma mweil el hawa, een Palestijns lied over strijdbaar blijven ('Liever sterf ik aan de spits van een dolk dan te buigen voor tirannen, vertaalde een koorlid de tekst). De hele kerk mag meezingen. Het klinkt indrukwekkend.

Het optreden van het Utrechtse Duniya in de Krijtberg is onderdeel van het nieuwe festival The Spirit, waarbij in 37 gebeds- en geloofshuizen verbinding, liefde en nabijheid wordt gevierd. Toch is The Spirit nadrukkelijk niet-religieus.

Elkaar vinden

'Een lievere stad' is het doel van het festival. In moskeeën, een boeddhistische tempel, kerken en synagogen worden bezoekers uitgedaagd iets te doen waar ze juist ongemak bij ervaren. Om zo nader tot elkaar te komen. 'Dit festival is belangrijker dan ooit. We hebben in Amsterdam gezien dat er elk moment iets kan misgaan', zegt Mehmet Yamali van de deelnemende Fatih-moskee aan de Rozengracht.

Door de hele stad werden evenementen georganiseerd. In de Fatih-moskee werd vrijdagavond met een ademhalings- en ritmestapel gevierd dat 'we allemaal mensen zijn', zegt Yamali. Een imam liet honderden bezoekers samen 'La ilaha illallah' (vrij: Er is geen andere god dan Allah) zingen. Nooit eerder verwelkomde de moskee zoveel verschillende mensen, niet eerder kwamen mannen en vrouwen op deze manier met elkaar samen in het islamitische gebedshuis.

'Gezien de situatie in de wereld moeten we nieuwe dingen proberen om elkaar te blijven vinden. Het is heel makkelijk om via sociale media te polariseren. Maar we moeten lijmen', zegt Yamali.

Organisator Stefan Beek begon twee jaar geleden met de voorbereidingen van het festival, hij werkte samen met honderden mensen. Zijn belangrijkste doel: verbinden.

'Die verbinding lijkt in Nederland

soms ver te zoeken', zegt Beek. 'Maar laten we dit festival niet politiek maken. Dat is ongemakkelijk en niet altijd gewenst.' Natuurlijk ziet hij - trouwens ook in de kaartverkoop - dat Amsterdammers ruim twee weken na de rellen rond de voetbalwedstrijd Ajax - Maccabi Tel Aviv snakken naar maatschappelijke samenhang.

Maar, voegt hij toe: 'Wij werken al zo lang aan dit festival, aangemoedigd door allerlei mensen die op verschillende manieren pijn en polarisatie ervaren. Of het nou vanwege Trump, Wilders, de oorlog in het Midden-Oosten of Oekraïne of de rellen hier in Amsterdam is. Wij zeggen: verbinding is altijd nodig.'

Dansavond voor tachtigers

Dat liet de organisatie dit weekeinde zien met bijvoorbeeld een yogaworkshop met Arabische muziek in een synagoge, een dansavond voor tachtigers, een diner voor dak- en thuislozen

in de Mozes en Aäronkerk en een soeficoncert in een protestantse kerk op de Wallen.

Ook de Dominicuskerk deed mee, een vrijzinnige christelijke kerk die onder meer de Nacht van de Ziel organiseerde, een evenement met muziek, poëzie, stilte en een gesprek over de zoektocht in de ziel. Veel kerken, vertelt pastor Arjan Broers, zijn lange tijd vooral met zichzelf bezig geweest.

"Dit festival is belangrijker dan ooit. We hebben in Amsterdam gezien dat er elk moment iets kan misgaan"

Mehmet Yamali
Medewerker Fatih-moskee

'Ze proberen zichzelf te redden. Daarom is deze openheid fantastisch, en maakt het me blij dat buitenstaanders die niet bij onze kerk horen, ons hebben uitgedaagd om samen iets te doen. Daar wil ik graag een welgemeend halleluja bij zingen.'

De extra bezoekers aan zijn geloofsgemeenschap noemt hij 'een aangename bijzaak', maar zeker niet de reden om mee te doen.

Feest

Koor Duniya zingt vrijdagavond in de katholieke kerk op het Singel acht nummers, veelal trager dan de upbeat vrolijkheid die het koor normaal zingt. 'Dat heeft met de akoestiek in de kerk te maken', zegt Loes van Hapert, sinds tien jaar koorleider. 'De galm is prachtig, maar kan ook te veel zijn.' Bij Color Esperanza, het laatste nummer, worden die reserves aan de kant gezet. De Spaanse woorden over het openen van je hart en het negeren van angsten moeten nu eenmaal uit volle borst worden gezongen.

In de kerk kluistert rector Jan Struyt, met priesterboord, na de laatste noten van koor Duniya direct richting het orgel om de lampen in de grote basiliek te dimmen. Het is tijd om te gaan, de verwarming en lampen gaan uit. Maar daar denkt Duniya anders over.

Een toetsenist, een percussionist, een contrabassist en cellist vierten naast het altaar hun geslaagde optreden, de zangers zingen en dansen met hun handen in de lucht. Iemand met een Arabische oed (soort luit, red.) komt aangesneld en haakt aan, de saxofonist zet zijn instrument weer aan zijn lippen. Er wordt gejoeld, gelachen en gezongen. Koorleden omhelzen elkaar, het is feest. Een vrouw die richting de uitgang loopt, verwoordt het zo: 'Kon iedereen maar zoveel om elkaar geven als de leden van koor Duniya.'

WHISPERING SKINS. FLAM Live Art Amsterdam NL 2024. Arti et Amicitiae.
THE WeighT OF LOVE [THE UNBEARABLE LIGHTNESS].

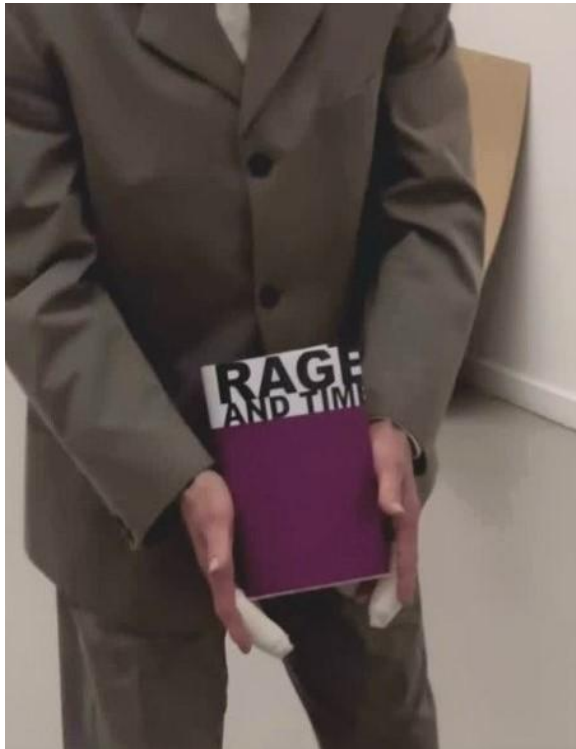


A walking gallery surrounded by a variety of scattered allegories.

Photos: Thiemi Higashi and Nezza Barendse.



/ Faith Is Sleeping / Soft Cells / Wasted Feelings / Broken Meanings / Helemaal Niets /



HOPE texted in different languages on white handkerchiefs and placed on the floor





Texted boomerangs: / SPIRIT / EARTHLING / MEATJOY / CROSSFIRE /





Offering HOPE



Offered



Well Received

After image: RAGE AND TIME AND HOPE / Collected text signs, book without words filled with bouquet of HOPE / boomerangs / shoes on again, leave behind doors.



EXPANDED SCENOGRAPHY, PERFORMANCE AND PUBLIC SPACE. National and Kapodistrian University of Athens GR. *WASTED FEELINGS ! PEACE WILL COME TO ME !!* Hall with the Statues.



Showing white handkerchiefs with texted HOPE and HOPE [in Greek].

Conference, PB live performance and video screenings. April 2024. Photos: Christina Fylaktopoulou.



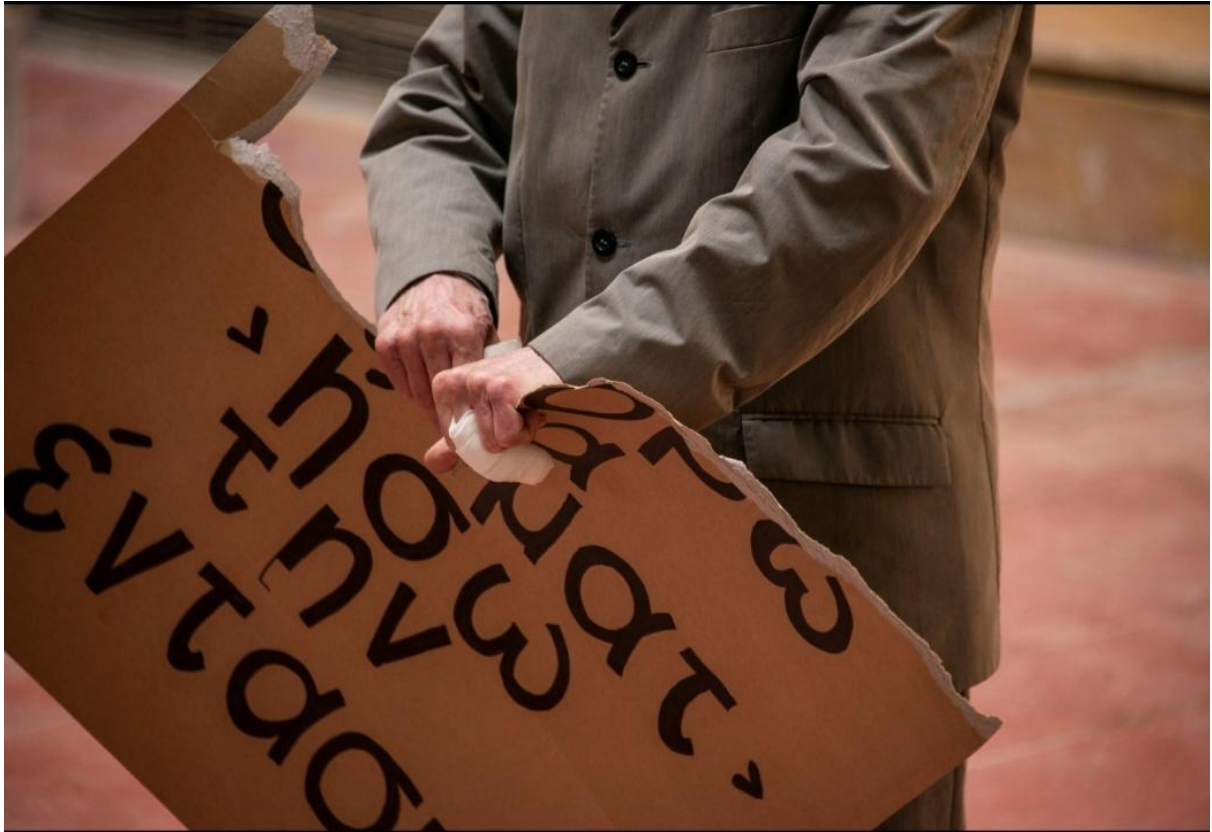
Lay down next to several and gently blow towards them.



Book RAGE AND TIME without words

Filling the book with handkerchiefs shaping them as a bouquet of HOPE



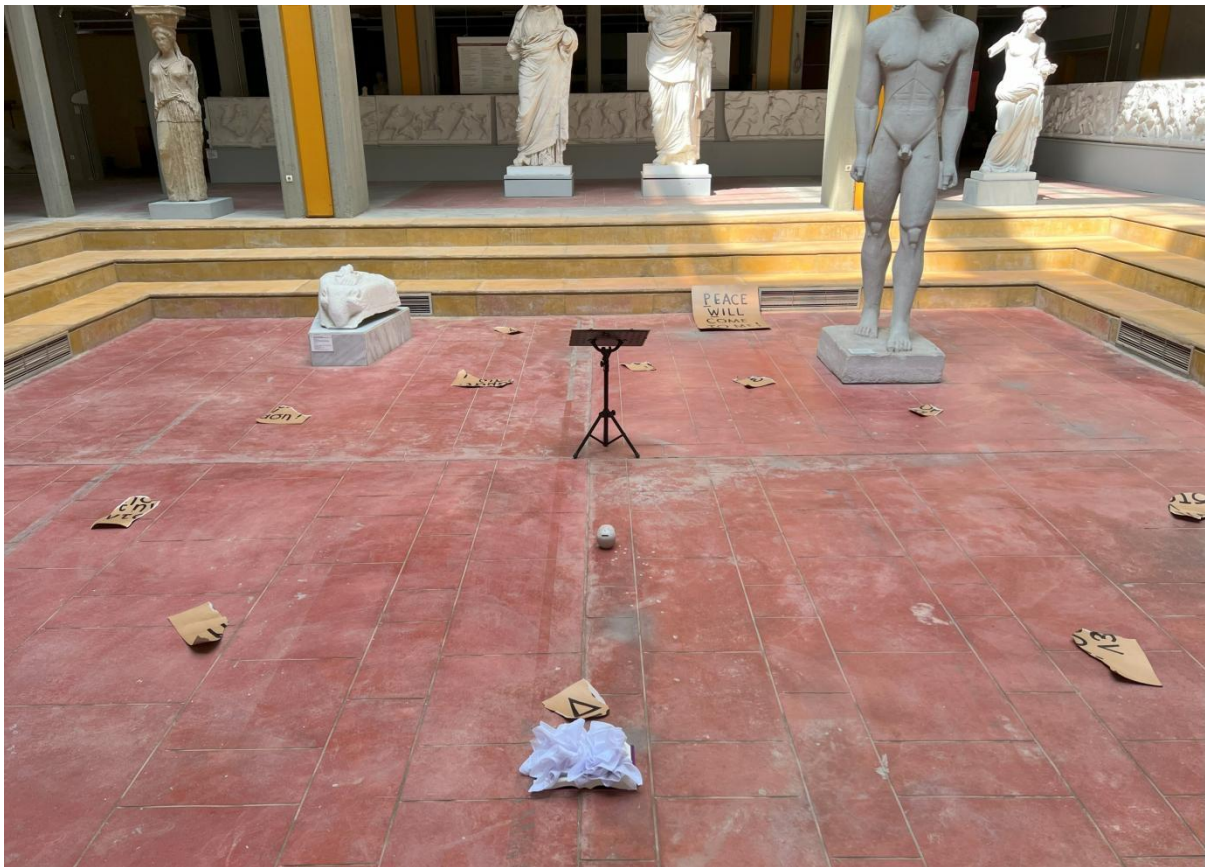


Tearing tekstboard apart I Can't Stop The Volume !





Kissing KOUROS statue Eternal Youth



End Game



TIJDSCHRIFT
OVER KUNST
& MATERIAAL

#129 • VOORJAAR 2024 • € 9,95

Het Lichaam als
Beeldend Materiaal

Frans Hals of
Pieter Codde?

L.A. Raeven
Craquelé van schoonheid

Ronald Ophuis
Tegengif

Transperformances
Myriam Mihindou

Lichaam

De trams stonden stil

HARALD SCHOLE Tijdens de Biennale van Venetië in 2013 voerde Peter Baren (1954) tussen het Monumento a Giuseppe Garibaldi en de brug naar de Gardini een performance uit. Hij was gekleed in een grijs pak, de ogen beschilderd met een zwarte balk, in de ene hand een besmeurd overhemd en in de andere een boemerang.

Het is één van de vele performances van de kunstenaar in een stad.¹ De concentratie van het moment, dat zowel afzondering van de omgeving als een totaal samengaan met de locatie inhoudt, kenmerkt het werk van Peter Baren. De kracht van de contemplatie tijdens zijn performances staat in contrast met ons levendig gesprek in zijn studio. Vele activiteiten passeren de revue, de kunstenaar wordt vaak uitgenodigd om deel te nemen aan internationale performance-festivals. We besluiten ons te beperken tot zijn recente werk. De uitnodiging voor de performance in de Slovak National

Gallery in Bratislava dateert van voor de coronatijd. Bovendien is het museum na jaren van langdurig uitstel compleet vernieuwd en de binnenplaats overdekt. Het nieuwe Water Barracks Atrium biedt in 2023 plaats aan concerten en performances.

Bratislava

Het appartement van zijn artist-in-residence staat rechtstreeks in verbinding met het atrium van de Slovak National Gallery. De performance begint boven terwijl hij nog niet te zien is wanneer hij roept: 'Keep Your Vacuums Clean!'. Wat er met

deze oproep wordt bedoeld mag iedereen zelf weten. Is het tijd voor een grote schoonmaak? Voor een nieuw begin? Hij loopt op blote voeten de brede trap af de aanwezigen tegemoet, waarop hij nogmaals roept: 'Keep Your Vacuums Clean! Hij heeft een andere houding aangenomen: van persoon naar gestalte. Daar draagt zijn zwarte pak en de strakke regie die hij benut, toe bij. Beneden angekommen kijkt Peter Baren de aanwezigen strak in de ogen, wel met een glimlach en houdt het besmeurde overhemd en het gesloten boek hen voor en plaatst ze daarna tussen

de andere voorwerpen op de vloer. Tegen de zijkanten van het atrium heeft Baren een vijftal borden geplaatst. Met in het Slovaaks de handgeschreven teksten: Vol Vreugde – Verspilde Gevoelens!! – Helemaal Niets. – Zijn Wij Blind Mensen? – Rust Zal Ik Krijgen! Twee van deze tekstborden worden twee dagen later gebruikt in het centrum van de stad. Zowel op een confronterende als een indirecte wijze bevragen de teksten de voorbijgangers. Is het een kreet uit de tijd van het communisme? Welke vreugde ondergaan de

Foto's

1 Peter Baren, *THE Weight OF LOVE (RAGE AND TIME AND HOPE)*, Kassel, juni 2022.

2, 3 Peter Baren, *THE Weight OF LOVE (Wasted Feelings!! Peace Will Come To Me!)*, Bratislava, Slowakije, oktober 2023, performance in Bratislava langs monumenten.

4 Peter Baren, Studie voor performance in het atrium van de Slovak National Gallery, Bratislava, tekening, A4, 2023.

Online

www.peterbaren.com

1



Bruce J. Young



Samuel Dourek



2 3

bezoekers, zijn ze blind en neemt de kunstenaar de rol van een apostel aan met de tekst over vrede?² Het kan wat ongemakkelijk stemmen. Met de stoïcijnse verschijning in het zwart biedt de kunstenaar de aanwezigen een zeker houvast. De formele kleding ondersteunt zijn noodzakelijke en tegelijk onpersoonlijk zakelijke aanwezigheid. Van een zwarte sokkel neemt hij steeds een hagelwitte zakdoek. Op deze zakdoeken is het woord 'HOPE' in verscheidene talen geschreven. Na verschillende rondgangen langs het publiek, waarbij de aanwezigen de zakdoeken van dichtbij te zien krijgen, worden de zakdoeken steeds één voor één in een puntvorm op de grond gezet. Aan het eind van de reeks getoonde zakdoeken gaat de kunstenaar bij meerdere zakdoeken liggen en blaast ertegen. Daarmee wordt er nieuw leven en hoop ingeblazen.

Interventies in de openbare ruimte

Naast deze performance in een gevestigd instituut zijn er inter-

venties in de openbare ruimte. Langs een aantal standbeelden en monumenten in Bratislava, deels nog schenkingen uit de Sovjet-Unie, maakt Baren een route. Langs pleinen en door winkelstraten in de binnenstad loopt hij dit parcours met op één kant van een kartonnen bord Premárnené Pocity!! en op de andere zijde Pokoj ku Mene Pridel, respectievelijk Verspilde Gevoelens!! en Rust Zal Ik Krijgen! De handgeschreven teksten leggen een verbinding met protestborden. Bij sommige monumenten heft de kunstenaar het bord hoog op, alsof hij beoogt dat het standbeeld de tekst tot zich neemt. Voor de voorbijgangers gaan deze sculpturen een (ongedachte) relatie met deze teksten aan. Met een betrekkelijk eenvoudige tekst verandert de kijk op de traditionele sculpturen. Met het verscheuren van het karton Verspilde Gevoelens!! bij het Monument van de bevrijding door het Rode Leger eindigt de interventie. Een jonge vrouw op een hoge granieten sokkel, lijkt naar de toekomst te reiken, ze

siert de top van dit monument. De route is in overleg met de curator van de Slovak National Gallery uitgestippeld. Een fotograaf en videomaker verzorgde op afstand de registraties.

Kassel

In het kader van Documenta 15 in 2022 nodigde de organisatie van 'Overlapping Kassel' de kunstenaar uit. Tijdens de openingsweek voert Baren op verschillende routes vanuit de buitenwijken richting het centrum onder de titel THE Weight OF LOVE [RAGE AND TIME AND HOPE] publieke interventies uit. Op zijn gezicht zijn enkele zwarte tranen aangebracht. Met het boek RAGE AND TIME in de éne en een witte zakdoek met de geborduurde tekst 'HOPE' in de andere hand loopt hij onder andere over de Königstrasse.³ Het is de drukke autovrije winkelstraat die dwars door het centrum loopt. Baren loopt met gespreide armen tussen de trambanen. Na een kwartier beginnen de spieren te verkrampen. Met een glimlach rond de mond laat hij een zakdoek vallen,

Project

THE WEIGHT OF LOVE
[THIS UNBEARABLE LIGHT-
NESS], PERFORMANCE

Locatie Atrium Slovak National
Gallery, Bratislava en op straat,
Jaar 2023

Duur 2 uur

Attributen/materiaal tekst-
borden, beschreven zakdoeken,
pak, boek zonder letters, ste-
nen, parfum, boemerangs

Opdrachtgever Slovak Natio-
nal Gallery

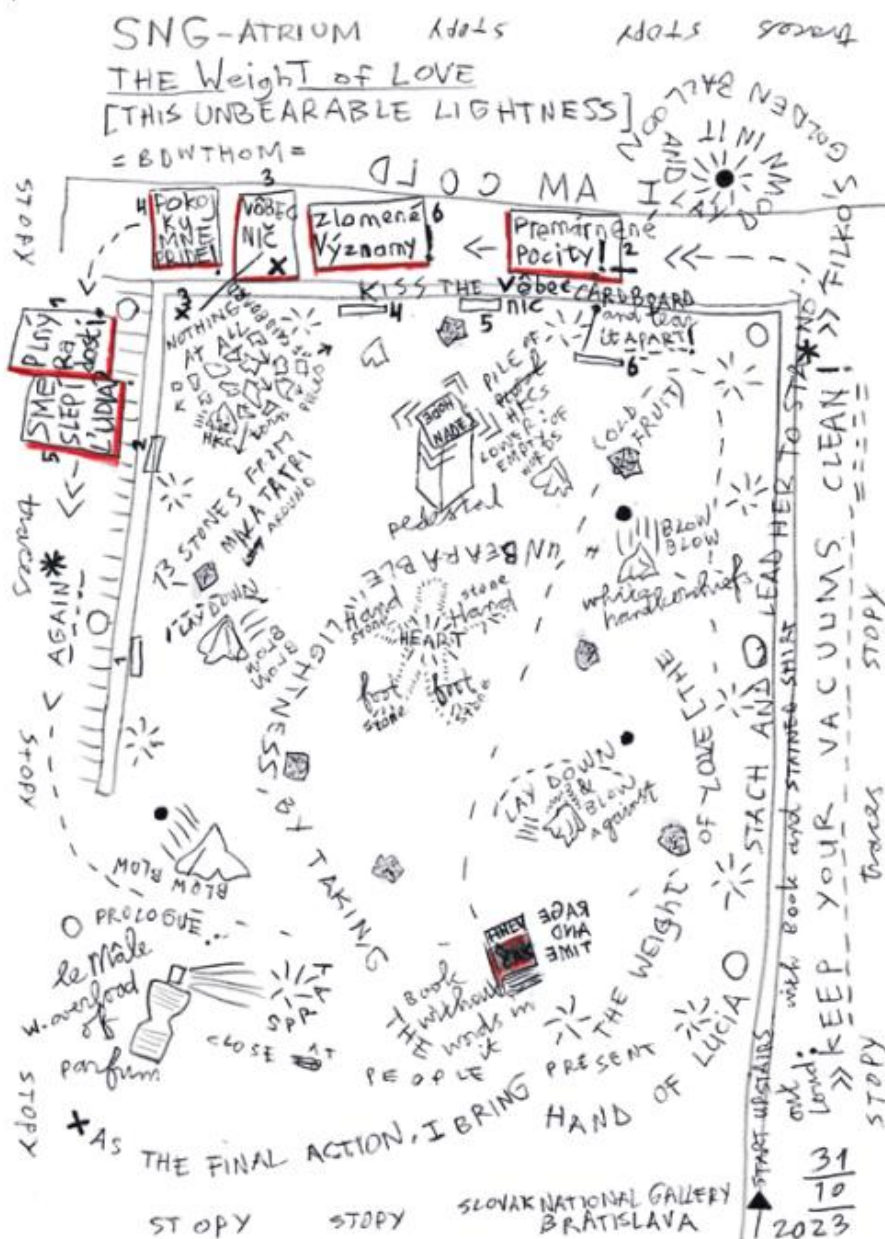
Curator Lucia G. Stach

Budget twee weken artist-in-
residence, honorarium, onkos-
tenvergoeding en materialen.

Deelname aan FLAM 10 Live Art,
Arti et Amicitiae, Amsterdam,
26 juni t/m 21 juli 2024,
flam-online

PERFORMANCE

Internationale conferentie
'Expanded Scenography,
Performance and Public Space',
University of Athens,
18 - 20 april 2024.



Noten

1 DreamIdeaMachine, Greek-English online art magazine for visual arts <http://www.dreamideamachine.com/?p=57967>

2 Peter Sloterdijk, Woeden Tijd, een filosofische analyse van de westerse cultuur met als leidraad het begrip 'thumos': trots, eerbij, woede, geldingsdrang.

gezicht en slaakt een diepe zucht. Deze actie wordt verschillende keren herhaald. Ondanks de drukte houden de trams uit respect afstand. Van beide kanten kaderen ze het 'performancerrein' in. De trams laten op dat moment figuurlijk de tijd stilstaan. Een politieauto stopt bij de kunstenaar, draait het raampje open en vraagt 'Alles in Ordnung?' Er is geen vergunning aangevraagd voor dit publieke event, het zou dan ook veranderen van event, een tegendraadse ingreep in de sleur van alledag, tot een theaterstukje. In een formeel bureaucratisch systeem kan je problemen verwachten. Met een positief knikje beantwoordt Baren de vraag, de agenten begrijpen het en de wagen rijdt door. Hoezeer de omstandigheden, toeval of niet, een rol spelen, blijkt uit de afronding van de performance. Een meisje heeft alle zakdoeken die Baren liet vallen verzameld en geeft die aan hem terug. Heeft zij begrepen wat 'HOPE' inhoudt?■

Publicatie

Peter Baren, *Blind Dates With The History Of Mankind*. Performances
Marga van Mechelen, Bart Rutten, Alex de Vries
ISBN 9789077794128
De Zwaluw Publisher, Den Haag
€ 45,224 pagina's

On Friendship / (Collateral Damage) IV – How to Explain Hare Hunting to a Dead German Artist. Goethe Instituut, Amsterdam NL. Performances in this project by Joseph Sassoon Semah
2. Nieuwstraat festival. Dordrecht NL

2020

8th UP-ON International Live Art Festival. Chengdu CN

Primera Trienal de Performance DEFORMES 2020. Santiago Chile [online catalogue]

Corona-archives Passage. Nieuw Dakota, Amsterdam NL

A Day for Ulay [1943 – 2020]. De Appel arts center, Amsterdam NL

What Remains: On the Sacred, the Lost and the Forgotten Relics of Live Art. ARC Gallery, Chicago US

2019

Wie Sprechen Wir. How do we speak? A repertoire of language. GfZK. Galerie für Zeitgenössische Kunst, Leipzig DE [I Enter A Room]

CONFRONTATION II. LOCUS SOLUS [Artist Practice in Progress]. Amsterdam NL

UPDATE. Group show. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL [performance studies]

PROJECT ID. In-Between Identities. The Hague NL. Performance w. Imke Zeinstra and lecture

2018

Fractured Bodies. TEMPTING FAILURE#18. Biennial of Performance Art and Noise. London UK

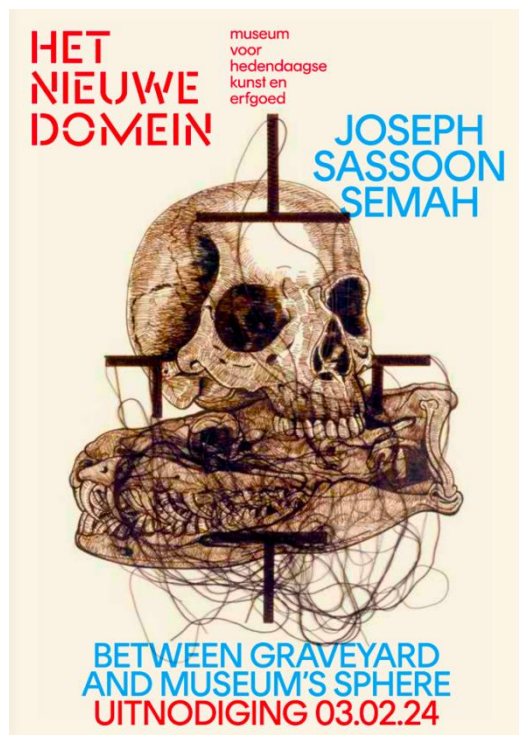
TheParallelShow [#1-10]. Kunsthall, Rotterdam NL. Spoken word performance and book launch

ART ACTION 1998 – 2018. LE LIEU, Quebec Canada. [Action Art And Artists Initiatives In The Netherlands – Lecture by ieke Trinks]

TAC#30. TransArt Communication festival. Nové Zámky SK

TAC 1988-2018. 30 Years: The exhibition. Ernest Zmetak Gallery, Nové Zámky SK

Series of conversations: The Living Room & Konrad Fischer. Rijksakademie, Amsterdam NL



JOSEPH SASOON SEMAH: ON FRIENDSHIP / (COLLATERAL DAMAGE) V - BETWEEN GRAVEYARD AND MUSEUM'S SPHERE 3.2.2024 – 30.6.2024

Op het eerste gezicht lijken een begraafplaats en een museumzaal weinig gemeen te hebben. Toch geven ze beide betekenis aan de kunstwerken die Joseph Sassoon Semah (Bagdad, 1948) presenteert in de tentoonstelling *Between Graveyard and Museum's Sphere*. Sassoon Semah neemt de bezoeker mee op een wonderlijke verkenningstocht. Deze reis strekt zich uit van de Tempel van Salomo in Jeruzalem, via de verloren gewaande publieke ruimte van Bagdad, de wachtkamer van zijn grootvader en het vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau, naar de ruimtelijke architectuur gebaseerd op de typografie van de Tarnów Boven.

Ballingschap, verloren cultuur, geschiedenis en traditie, identiteit en vriendschap zijn belangrijke thema's in het werk van Joseph Sassoon Semah. In 1950 werden hij en zijn ouders gedwongen Irak te verlaten voor Israël. Via Londen, Berlijn en Parijs kwam hij uiteindelijk in 1981 in Amsterdam terecht. Zijn langlopende onderzoek, getiteld *On Friendship / (Collateral Damage)*, waarvan deze tentoonstelling het vijfde hoofdstuk is, vormt een verkenning van de relatie tussen jodendom en christendom als bronnen van westerse kunst, cultuur en politiek. Het streven van zijn grootvader, de opperhoofd van Bagdad (1886–1971), om de dialoog tussen verschillende religies en wereldvisies te bevorderen, resonant in alles wat hij doet.

Programma
 15.00 uur Ontvangst bij het Nieuwe Domein, locatie Ligne
 15.30 uur Welkom door Joery Wilbers, directeur-bestuurder
 Inleiding door Guus van Engelhoven, conservator hedendaagse kunst
 Opening
 Performance door Joseph Sassoon Semah en vrienden
 16.30 uur Bezoek tentoonstelling en borrel
 17.30 uur Einde

Wil je er graag bij zijn?
 Meld je dan aan voor 31 januari via info@hetnieuwedomein.nl

We hopen je van harte welkom!

LIGNE 5 / 6131 MT SITTARD
 HETNIEUWEDOMEIN.NL

HET NIEUWE DOMEIN     

Between Graveyard and Museum's Sphere. Museum het Nieuwe Domein, Sittard NL.
Performances in project by Joseph Sassoon Semah, 2024.



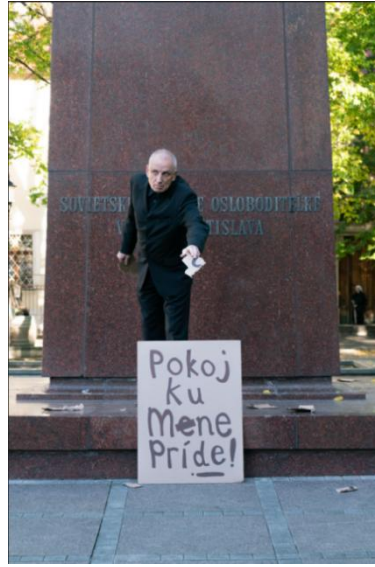
On Friendship / (Collateral Damage) V. Between Graveyard and Museum's Sphere.
The publication.



Museum Het Nieuwe Domein, Sittard, the Netherlands
Performance, 3.2.2024
שחור על לבן לחורבן ShaChOR AL LaVaN ZeCheR La-ChURBaN
Black upon White in the Memory of the Destruction

THE Weight OF LOVE [Wasted Feelings! Peace Will Come To Me!!] Outdoor performance around monuments with momental actions. City center of Bratislava SK. Photos: Samuel Dzurek and Dorota Sadovska 2023.





Torn texts: *Wasted Feelings!*

The remaining cardboard *Peace Will Come To Me!!* is put on the same spot where I lay down with stones on hands, feet and heart, a couple of days before. SNG atrium.



THE Weight OF LOVE [THIS UNBEARABLE LIGHTNESS]. Slovak National Gallery, Bratislava SK 2023. Photos: Simon Luptak, Rokko Juhasz.



[L] Above: Entry *KEEP YOUR VACUUMS CLEAN! KEEP YOUR VACUUMS CLEAN!!*
Below: blowing against white handkerchiefs that read HOPE in different languages



Text signs, in Slovak, read: Full Of Joy Wasted Feelings! Nothing At All. Are We Blind People? Peace Will Come to Me!



Stones on hands, feet and heart

Tearing text: Nothing At All.

Walking with curator Lucia Stach to the Golden Balloon of Stano Filko's installation 12 COLOURS OF REALITY and lay down in it.



... entering it and we lay down. Slovak National Gallery, Bratislava SK. 26 October 2023.

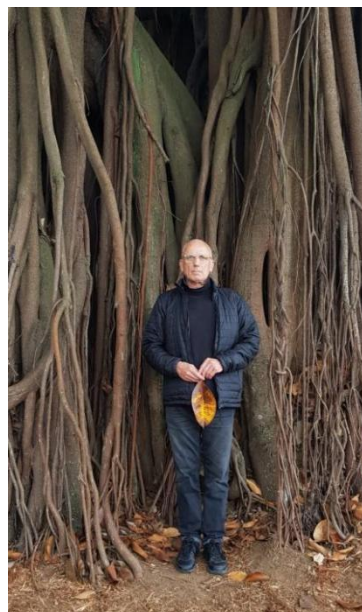
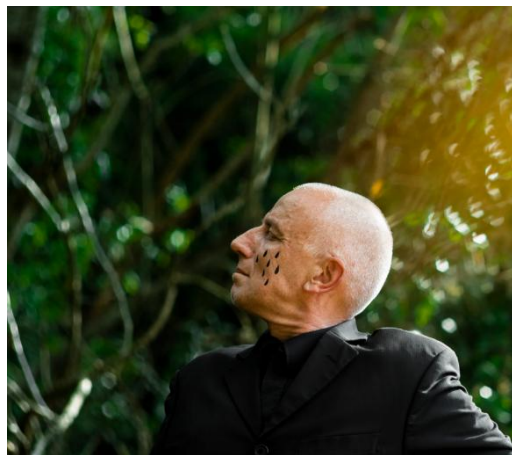


THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF HOPE. August - September 2023, Brasil and Argentina.

PERPENDICULAR Project #19. Museu Casa Padre Toledo and Atlantic Rainforest. Tiradentes BR
PERFORMANCE. Av. Paulista and around MASP, Sao Paulo BR

Aberto Campo / Open field. Peras de Olmo ARS CONTINUA and in the city, Buenos Aires AR

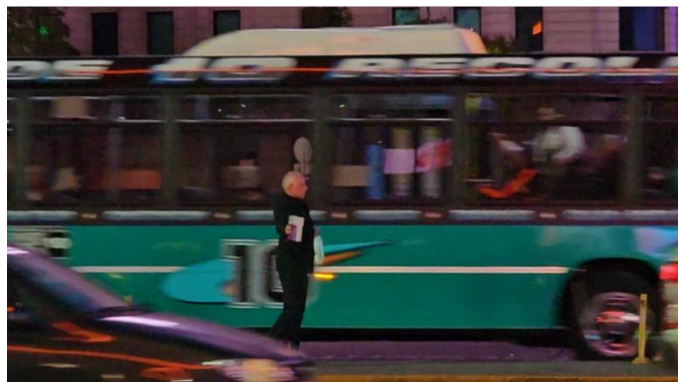
Tiradentes BR. **PERPENDICULAR Project #19.** Photos: Alexander CHV, Saulo Santiago.



Campo Abierto. Peras de Olmo ARS CONTINUA, Buenos Aires AR. Photos: Robert Paredes. August.



Buenos Aires, Av. de 9. Julio. - Performance on traffic island during rush hour. Book RAGE AND TIME/ White handkerchief w. HOPE texted on it. Photo and video: Eva Dabara. VIDEO can be viewed in video section.



PERFORMANCE. Av. Paulista, Sao Paulo Brasil. Photos: Marcos Vinicius Ferreira, Rafael Fernandes.

Text signs read: Are We Blind People? do you know the path to paradise? Peace Will Come To Me !



EQUINOX Same But Different. Het Hof, Dordrecht NL. 24/9 en 26/3/23.
Photos Nico Parlevliet.



THE Weight OF LOVE The History Of Now. Acropolis area, Athens. Dec. 2022. Photos: Evangelia Basdekis.



Crowd passing passing by and neither picked the book RAGE AND TIME nor white handkerchief with HOPE texted on it, in Greek.





Handkerchief folded in book - Standing on book – Curious passer-by opening book T

HE Weight OF LOVE [RAGE AND TIME AND HOPE]. *Overlapping Kassel.* Kassel DE

Durational walks during the opening week of documenta fifteen. Performance series through different routings in the city of Kassel, showing black tears, white handkerchiefs, book [RAGE AND TIME] and deep sighs. July 2022. Photos below: Wolfgang Traeger, Yeon Jeong, Michiel Leezenberg, Eliu Almonte.



THE Weight OF LOVE [RAGE AND TIME AND HOPE]. Kassel city center DE 2022.





Unforeseen and moving end of performance, a young girl returned the fallen white handkerchiefs to me.

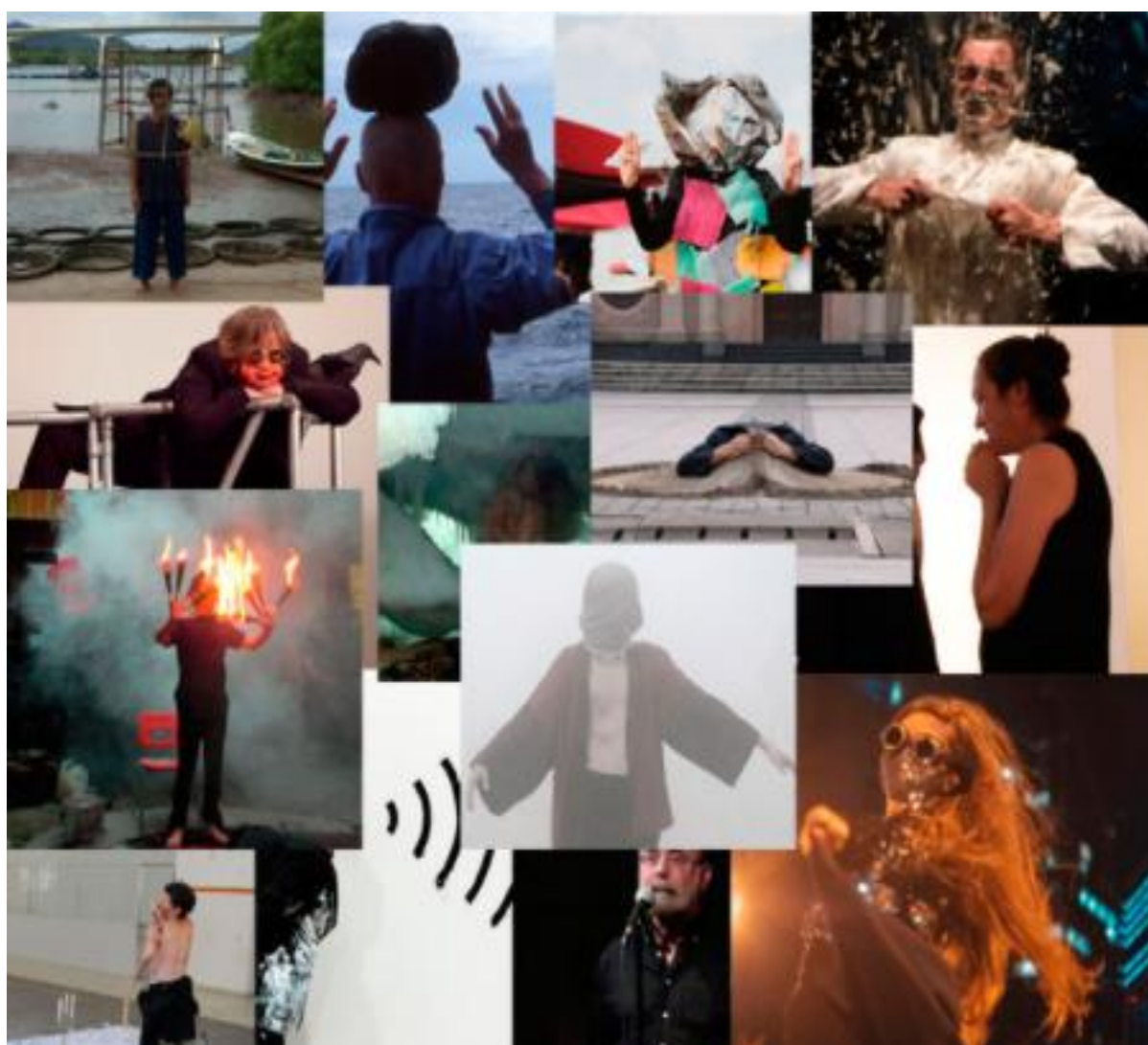




Número Especial: 2º Aniversario EL ARTE DEL PERFORMANCE

CELEBRACION DEL PERFORMANCE

Principal Número 25



Boris Nieslony, Roi Vaara, Myriam Laplante, Rokko Juhasz, Peter Baren, VestAndPage, Bartolome Fernando, Marilyn Arsem, Arti Grabowski, Snezana Golubovic, Shannon Cochrane, Chen Jin, Cai Qing, Chumpon Apisuk.

EL RIZO ROBADO Mexican online art and poetry magazine [March 2022 issue].
Compiled by Martin Renteria. Selected *PERFORMANCE SUITES 2010-2020*.

The ongoing performance series **BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND** [2010-present], as a multi-sensory work, searches for a common ground between sensual bewilderment and operational suffering, challenging the constructed nature of our ideas on progress and memory, derived from our circumstances and territories.



Presented here are **PERFORMANCE SUITES** [Guangzhou 2010- Mexico City 2011- Sao Paulo 2016- Amsterdam 2017- Nove Zamky 2018- The Hague 2019] a series in a great variety of fogged surroundings, obstructing direct sight to sharpen all senses.

Peter Baren's performance from his newest series *Blind Dates With The History Of Mankind (Rage and Time)* addressed politics as well, albeit in a less literal, more metaphorical manner. The performance, which takes its name from Baren's book of the same title, references a history of revolutionary ideas and actions. Originally trained as a painter and visual artist, and also with a background in theatre productions, Baren created a Gesamtkunstseffekt, or total artwork that involves all of the senses in a transdisciplinary spectacle of movement, language, text, and texture. Baren's *Blind Dates With The History Of Mankind* addressed political language. In this case, it was the Socialist/Marxist language of the avant-garde. *Blind Dates* grew out of the *Ark* series. These performances, which harked back to the spectacles of the Vienna Actionists/Hermann Nitsch, included fog, saran wrapped performers, dervishes/dancers, blindfolded performers (including Baren), molasses, and mopping the floor. *Blind Dates With The History Of Mankind* drew specifically upon several of Baren's earlier works, including *Ark: Featuring Blind Dates, Orphaned Whisperings And Other Unknown Pleasures* from 2007-12 and *Blind Dates With the History of Mankind* (Venice, Italy 2013—the first performance in the BDWTHOM series). The former included a man, eyes covered with a painted censor bar reading while riffling Peter Sloterdijk's *Zorn und Zeit (Rage and Time)*, in which Sloterdijk characterized rage as a psycho political force throughout history, while the latter distilled the earlier pieces into a molasses stained white shirt which Baren carried along with a textured wirra (Australian boomerang) for four days.

BDWTHOM (*Rage and Time*) began with Baren's trademark fog. Entering the space, Baren, his eyes covered with a painted black censor bar, wrote the word *Hope* on the floor, in several languages, making a kind of spoked wheel-like diagram. "KEEP YOUR VACUUMS CLEAN!" (1) was heard during the process.

Periodically Baren would lead other performers into the space, at first two saran-wrapped and molasses drenched runners (PROGRESS PROGRESS), who move sideways alongside the asclepius (infinity sign) until clashing into each other, until the next clash, again and again.

Next a figure, also with painted censor bar, in a suit who moved from spoke to spoke and read riffled fragments from *Rage and Time*. Shuffling from one spot to the next one, after every repetitive action this figure would finish the fragment with bringing the book towards the face and a deep sigh was produced. A (string of) white handkerchief(s) was pulled out of the chestpocket, one by one. At the end of performance the string ended up on the floor.

When one of the runners would be in front of the reader while speaking aloud, this figure would stay running on the spot until no more text was exclamationated... and continued sideways again. "NOS, O POVO CEGO?!" [translated: ARE WE THE BLIND PEOPLE?! (2)] was heard in between actions. Last a sock clad whirling dervish was lead in to rotate slower and faster on the spot.

The performance ended when the man in the suit had completed the circle of spokes. Baren led the running figures out of the space first, then the reader and as last figure the dervish.

Baren's performance concluded with a meditation on labor, ideas and political action. The audience began to clap, but it turned out that the performance had not yet ended—Baren returned with a mop and bucket, exhorting again the audience to consider "PEOPLE HAVE THE POWER! PEOPLE HAVE THE POWER!"(3) while cleaning up the mess. Dripping molasses, sweat, politics, rage and frustration—all was mopped up at the end, cleaned up and sanitized. But can rage, politics and revolution be so easily washed away with the sweep of a mop? The answer is NO. Baren emphasized his refusal to capitulate by singing aloud "THERE IS A GARDEN AT THE BOTTOM!" (4) when the mop and stained shirt were held up. As the audience huffed around, moving in and out of the space, unsure of whether or not the performance had ended and no doubt hoping to be included in the festivities that followed the final performance, Baren stood alone, continuing to insist that he will keep texting on!

(1) "KEEP YOUR VACUUMS CLEAN!" Songline by Nasmak

(2) "NOS, O POVO CEGO?! /ARE WE BLIND PEOPLE?!" Songline by Moyseis Margues

(3) "PEOPLE HAVE THE POWER!" Songline by Patti Smith

(4) "THERE IS A GARDEN AT THE BOTTOM!" Songline by The Associates

First published as blog for RAPID PULSE #5. International Performance Festival. Defibrillator Gallery Chicago US. June 2016

15th ANNIVERSARY & EXHIBITION 2006-2020. WILD/ALIVE ! May 2022 – October 2021
Grace Exhibition Space, New York US. Rainbow balaclava and stained shirt presented from 2010 performance



CINE+PERFO #1 Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio-visuales FIPFA. Buenos Aires, Argentina [produced by Peras de Olmo ARS CONTINUA].
Online presentation of 2007 video: ARK [Unknown Pleasures]



SELECCIÓN CONVOCATORIA
VISUALIZACIÓN de las OBRAS en YT
desde el 10 de Diciembre 00:00 hs. (Arg.)

CINE+PERFO Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio-visuales

PASADO~ACTIVO~

Tzu-Chi Yeh (TW) / Alonso José Zuluaga Martinez (CO) /
Eliseo Solis Mora (VE) / Laura & Sira Cabrera Díaz (ES) /
María Freire Smith (CL) / gustaf broms (SE) /
Peter Baren (NL) / Noel Molloy (IE) /
Tomasz Szrama (PL-FI) / LIU, YIN-SHENG (TW) /
Kyráhm and Julius Kaiser (IT) / Dimple B Shah (IN) /
Quintín Rivera Toro (PR) / Alexander CHV (CR) /
Indira Montoya (AR) / KMILO REYNA (CO) /
Ivonne Navas Domínguez (CO-MX) /
Rossella Matamoros J. (CR) / Rodrigo Munhoz (BR) /
Esmeralda Pérez Tamiz (MX) / Soledad Sánchez Goldar
(AR) / Víctor Martínez (MX) / Ruth Viguera Bravo (MX)

CÍRCULO de recomendaciones artísticas + + + + +
Gabi Alonso + Nelda Ramos + Javier Robledo
Claudia Ruiz Herrera + Daniel Acosta + Marisol Belusci
Como YT > CINEplusPERFO / Festival Internacional BsAs-AR >

Primera Trienal de Performance DEFORMES November 2020. Santiago Chile.

DEFORMES

PRIMERA TRIENAL

INTERNACIONAL DE

PERFORMANCE - SANTIAGO - CHILE

VERSIÓN ONLINE 2020

9 AL 13 NOVIEMBRE

11 A 13.15 HRS

17 A 19.30 HRS

CUERPOS INTERRUPTIDOS EN LA ÉPOCA DE LA REPRODUCCIÓN VIRTUAL



ÁFRICA/ASIA/LATINOAMÉRICA/ORIENTE MEDIO/EUROPA/OCEANÍA



Proyecto financiado por
FONDART
Fondo Nacional de Desarrollo Cultural y las Artes
Convocatoria 2020



Organiza
Primera Trienal Internacional
de Performance
DEFORMES

colaboran



WWW.PERFORMANCEDEFORMES.CL

CONTACTO@PERFORMANCEDEFORMES.CL

PERFORMANCE IMAGE: SOPHIE DUPONT-DINAMARCA

EN DIFERENTES CENTROS CULTURALES Y GALERÍAS, HASTA EL PRÓXIMO MARTES:

Primera Trienal Internacional de Performance busca consolidar el arte de acción en Chile

Organizada por el colectivo Deformes, este evento artístico tendrá actividades presenciales y virtuales que buscan consolidar esta expresión en nuestro país e impulsar el trabajo de los creadores nacionales.

ISIDORA MONTERO URRUTIA

Luego de dos décadas realizando encuentros, conferencias y bienales, el colectivo chileno multidisciplinario Deformes realiza desde el lunes la primera Trienal Internacional de Performance en nuestro país, la cual tiene lugar en Santiago y Talca. De esta manera, hasta el próximo martes, 30 performers de todo Chile se concentrarán en la zona central para llevar a cabo acciones en vivo, mientras que 17 artistas internacionales serán parte de la programación virtual del evento, presentando sus trabajos a través de YouTube y otras redes sociales. Con esto, el evento hace énfasis en el desarrollo local y regional de la performance en Chile, además de impulsar la carrera internacional de diversos artistas nacionales.

Deformes surgió en el 2000 como un encuentro que por primera vez reunió a creadores chilenos en torno a esta expresión

artística. Con el tiempo, estos encuentros tomaron fuerza y, en 2006, Deformes se transformó en una biennial internacional. Hoy, Deformes muta nuevamente, esta vez en forma de trienal con el objetivo de ofrecer una mejor experiencia para los artistas y el público.

Mila Berrios, gestora cultural y curadora del evento, explica que esta trienal "estaba planificada para el año pasado. Nos habíamos ganado un Fondart y estábamos muy felices de cumplir este sueño, por primera vez con fondos públicos". Sin embargo, las condiciones sanitarias frenaron la posibilidad de hacer el evento en formato presencial. A pesar de las dificultades, "iniciamos la trienal el año pasado de igual forma a través de un programa de conversatorios online con artistas internacionales, para no perder la continuidad del evento, hasta que se pudiera hacer de manera presencial", explica Berrios.

Con el objetivo de visibilizar la performance en nuestro país, esta trienal se

Performance de Paz Jara, artista participante de la trienal.

centra en el trabajo de artistas locales, "creando un lazo entre performers de gran trayectoria y otros nuevos en el circuito". Esta trienal propone reflexionar en torno a la aparición y desaparición del

te". Así, la programación contempla actividades en la capital hasta hoy, mientras que desde mañana las actividades se trasladarán a Talca. A lo largo de la trienal, habrá eventos presenciales durante el día, y cada jornada se "inicia con el trabajo de artistas internacionales, que se puede ver a través de la cuenta de YouTube del festival". Berrios agrega que "las performances que se realicen en Santiago tendrán una segunda parte en Talca, para dar continuidad a la trienal", asegura la curadora.

Durante los nueve días, artistas como Sebastián Mahaluf, Lorena Aillapán, Ciro Beltrán y Toto Kadima serán parte de la trienal. El evento, además, rendirá un homenaje a la poeta chilena Carmen Berenguer, "quien tiene una faceta performerista muy valiosa", y al artista uruguayo Clemente Padín, "por su gran trayectoria a nivel internacional".

La trienal terminará hoy su etapa en Santiago, con actividades en la sede de la Universidad de Talca en Providencia y en Espacio Ailanto. Toda la programación se encuentra disponible en las redes sociales de la trienal.

PROGRESS PROGRESS [STRANDED] 2019 video – **DEFORMES** online presentation.





PERFORMANCE: Peter Baren-Blind Dates With The History Of Mankind



Four days in a row a figure walked very slowly up and down Garibaldi Street. Dressed in a grey suit, censor bar painted across its face, holding a boomerang in one hand and a dirty, torn shirt in the other. While walking, he held one foot next to the other for just a second, and then continued. Every walk took about two hours. The first day TAI HE (Chinese for The harmonious operation of all things on earth) was written on both sides of the boomerang, the following days STRUGGLES, LOSS and ABSENCE respectively were written on the other side. The walk started at Garibaldi monument and continued in a straight line towards the bridge close to Giardini. Arriving on the bridge, the figure came to a standstill and held the boomerang above the other hand holding the shirt. The end of the daily performance was marked by having the boomerang tied to the fence surrounding the monument. Venice, Italy 2013.-**Peter Baren**

CV Peter Baren (1954) The Netherlands and lives in Amsterdam. He studied painting at the Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam from 1972 to 1977. Since his first public performance in 1980 his work has been shown frequently in the Netherlands and towards an international level during the mid eighties. In 1989 he was one of the recipients of the PRIX DE ROME Art & Theatre. Baren's work is often collaborative; other artists he has worked with in an early stage include a.o. dancer, choreographer Truus Bronkhorst, poet Koos Dalstar and artist Marion Gadiot. Baren's multimedia practice includes site-specific public performances which he referred to as 'temporary explorations'. He uses video both for documenting these performances and to create works which are more medium-specific examinations revolving around the history of mankind, cultural objects and space. Many of Baren's pieces commemorate the notion of ritual and the way it functions in various socio-cultural contexts. This is conveyed in his art through the use of concepts of otherness and ancient cultures in works that also employ 'body art' techniques although in minimalist settings constructed with historical props. **"PETER BAREN Blind Dates With The History Of Mankind Performances 1980-2013"**, the monography, was presented during STAGE IT! Series of presentations and lectures on performance art. at Stedelijk Museum Amsterdam, May 2014. **"Blind Dates With The History Of Mankind" (2013- ongoing)** as a multi-sensory work, searches for a common ground between sensual bewilderment and operational suffering, challenging the constructed nature of our ideas on progress and memory, derived from our social and cultural circumstances. Recent invitations arrived from China, Chile, Brazil, Germany, Slovakia, Finland and Greece.



Peter Baren, performance BLIND DATES WITH HISTORY OF MANKIND [STRUGGLES, LOSS, ABSENCE], 27-30/5/2013, Venice, Italy, Produced for DEFRAMED. Infraction Venezia #2. Curator: Jonas Stampe, Photo: Joakim Stampe, © Peter Baren, Courtesy the artist



TWELVE YEARS. UP-ON LIVE ART FESTIVAL 2008 – 2020. Lushan Art Museum, Chengdu China. February 2021 - October 2020. PB 2019 Video and.scores are presented in the exhibition.





WHAT REMAINS: On the Sacred, the Lost and the Forgotten Relics of Live Art. ARC Gallery/ Zhou B Art Center, Chicago US 2020. Produced by Defibrillator.org Photos by Frans van Lent.

STILL WATING [NO REQUIEM] THE PACK OF TING. Live installation by proxy Cristine Cooper and burning the table and chair that was used by Marilyn Arsem in RAPID PULSE #5 edition] and cover them with drawings on Abakanowicz, Beuys, K. Smith, van Bakel, Disler].



PROGRESS PROGRESS [STRANDED] 2019 video - Several online screenings during: *CINE+PERFO #1. Festival Internacional de Performance-art y Formatos Audio- visuales FIPFA.* Buenos Aires Argentina 2021 / *Primera Trienal de Performance DEFORMES.* Santiago, Chile 2020 / *TWELVE YEARS UP-ON* 2008 - 2020. Lushan Art Museum, Chengdu, China 2020 / *8th UP-ON Live Art Festival.* Chengdu China 2019.

PROJECT ID In Between Identities. The Hague NL. June 2019 [Barth chapel]. Performance with Imke Zeinstra and lecture on performance practice. Photos: Jacques Martens



DREAMIDEAMACHINE ART VIEW Greek online periodical art magazine. Sep 2020.
PERFORMANCE: Peter Baren- Blind Dates With The History Of Mankind. Venice May 2013

article online <http://www.dreamideamachine.com/en/?p=57967>

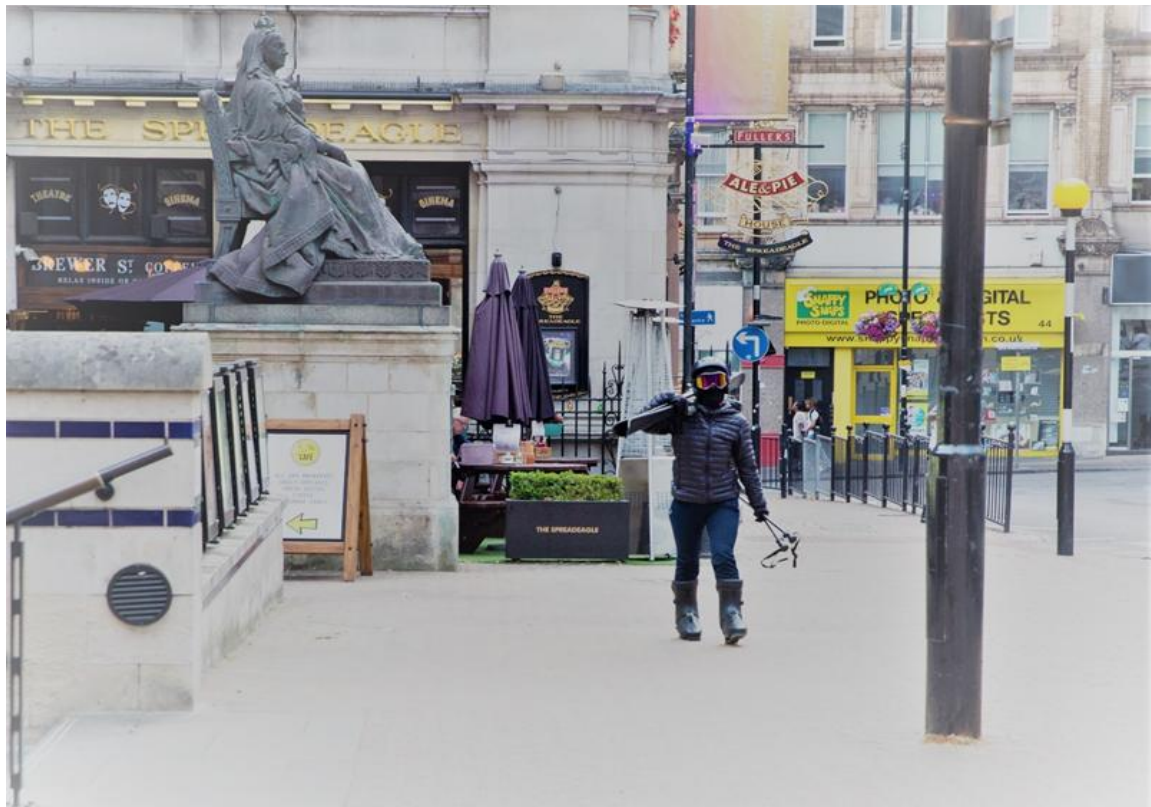


Photos: Joakim Stampe, Peter Baren archive.

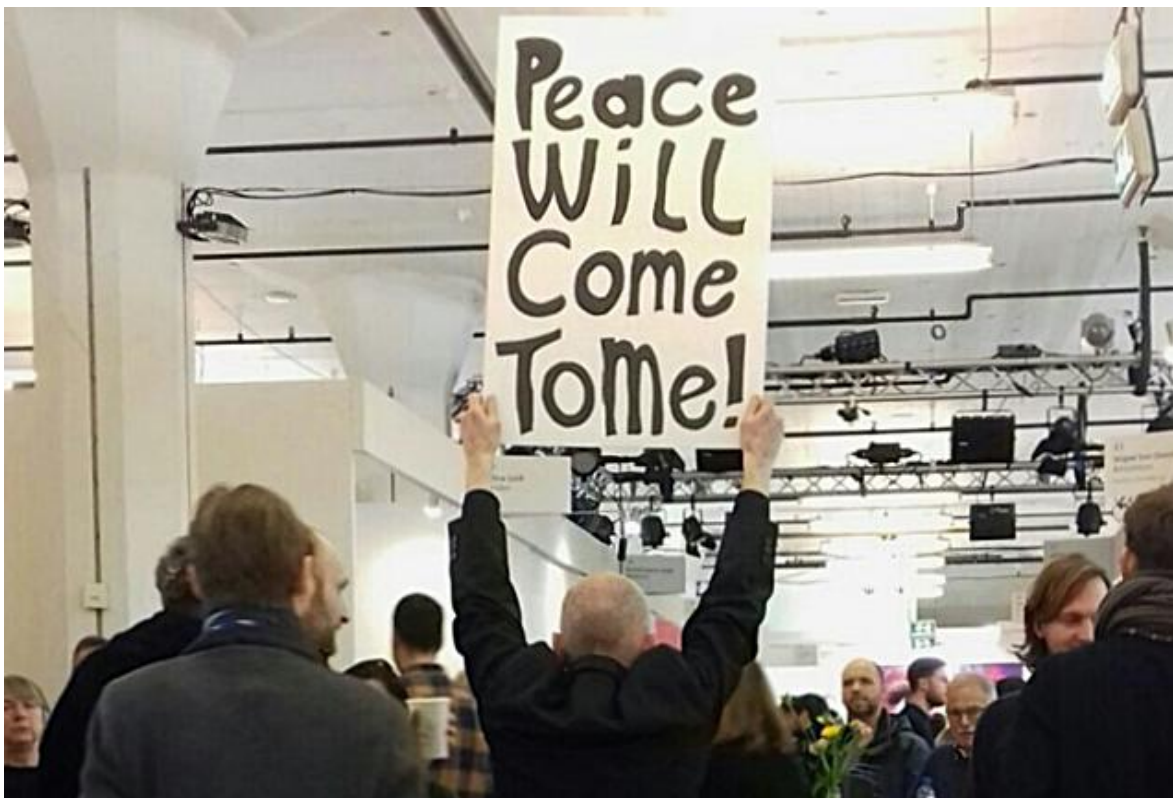
THE WEIGHT OF LOVE. From the BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND series. *Trans Art Communication* #30. Nove Zamky SK 2018. Photos: Lehel Toth



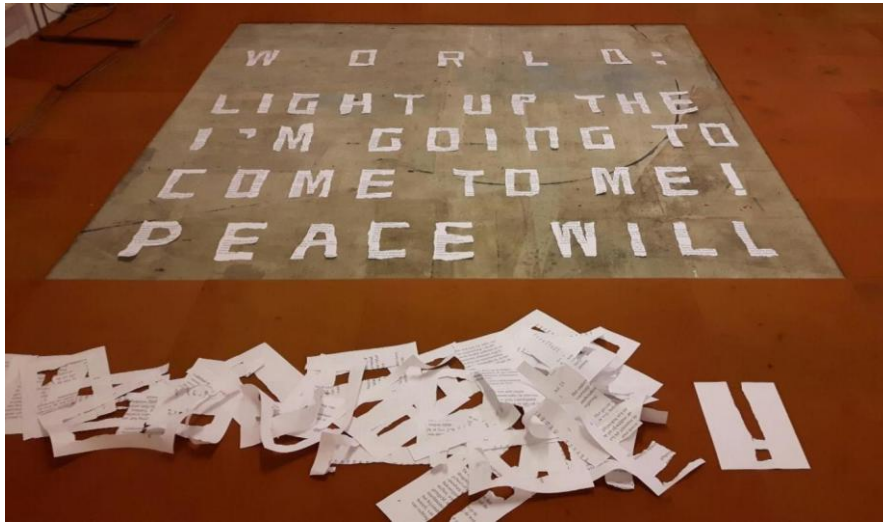
FRACTURED BODIES. TEMPTING FAILURE#18. Biennial of Performance Art and Noise. London UK 2018 [Braithwaite Hall]. Photos: Julia Bauer



ART ROTTERDAM. Durational walks with textboard around the artfair. Rotterdam NL
2017. **ARE WE THE BLIND PEOPLE?** and **PEACE WILL COME TO ME!** Photos: Mariana Lanari



PEACE WILL COME TO ME! I'M GOING TO LIGHT UP THE WORLD:



Peter Baren archive

2020

8th UP-ON International Live Art Festival. Chengdu CN

Primera Trienal de Performance DEFORMES 2020. Santiago de Chile CL [online catalogue]

What Remains: On the Sacred, the Lost and the Forgotten Relics of Live Art. ARC Gallery, Chicago US

A Day for Ulay [1943 – 2020]. De Appel arts center, Amsterdam NL

Corona-archives Passage. Nieuw Dakota, Amsterdam NL

2019

Wie Spreken Wir. How do we speak? A repertoire of language. GfZK. Galerie für Zeitgenössische Kunst, Leipzig DE [I Enter A Room]

CONFRONTATION II. LOCUS SOLUS [Artist Practice in Progress]. Amsterdam NL

UPDATE. Group show. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL [performance studies]

PROJECT ID. In-Between Identities. The Hague NL. Performance w. Imke Zeinstra and lecture

2018

Fractured Bodies. TEMPTING FAILURE#18. Biennial of Performance Art and Noise. London UK

TheParallelShow [#1-10]. Kunsthal, Rotterdam NL. Spoken word performance and book launch

ART ACTION 1998 – 2018. LE LIEU, Quebec Canada. [Action Art And Artists Initiatives In The Netherlands – Lecture by ieke Trinks]

Series of conversations: The Living Room & Konrad Fischer. Rijksakademie, Amsterdam NL

TAC#30. TransArt Communication festival. Nové Zámky SK

TAC 1988-2018. 30 Years: The exhibition. Ernest Zmetak Gallery, Nové Zámky SK

2017

BLAUVERSCHIEBUNG No10. Internationales performancefestival Leipzig. Galerie KUB / MdbK Museum der bildenden Künste, Leipzig Germany

PLATFORMS PROJECT. Athens Greece [*THE SHOWS*, production and presentation by Frans van Lent for Unnoticed Art]

On Friendship (Collateral Damage) II and III Guardians of the Door. A project of Joseph Sassoon Semah. PB participation in performances at De Nieuwe Kerk, Stedelijk Museum, Lumen Travo galerie, Goethe Instituut, Amsterdam NL

SAME DIFFERENCE: EQUINOX TO EQUINOX. [produced by Bbeyond, Belfast - the film – screenings during:] *Blue Evening*. Galerie Koppelman - Kunstwerk Nippes, Cologne, Germany / *Mobilize: Performance Art from Ireland*. Cyberarts Gallery, Boston US and in *Human Resources* LA. Los Angeles US

On Alterity. FLAM Live Art. Arti et Amicitiae and theater Frascati, Amsterdam NL

ART ROTTERDAM. INTERSECTIONS. Van Nelle fabriek, Rotterdam NL [produced by FLAM Forum of Live Art]

BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND [RAGE AND TIME].

On Alterity. FLAM Live Art. Arti et Amicitiae / Theater Frascati, Amsterdam June 2017. Photos: David Cenzer.







After wiping all the written floortexts, **PROGRESS PROGRESS** leaves the space...

Platforms Project Independent Art Fair, Athens May 2017. **Art Initiatives** section with **Unnoticed Art NL**



In the best tradition of **Unnoticed Art** we present an empty gallery. Our three staff members wear a casual jacket and by showing the inside of this jacket a collection of art works will be presented to randomly selected individual passers-by. [for private viewing only]

Now listen <https://audiomack.com/song/platformsproject/tascam-0574mp3>

Interview with Frans van Lent

More information on **THE SHOW** <https://unnoticedart.com/the-show/>
Peter Baren contribution [left]: **BLIND DATES WITH AN ANGEL [IN ATHENS]**



On Friendship (Collateral Damage) II and III. Guardians of the Door. Amsterdam NL.
June - Oct. 2017. Project by Joseph Sassoon Semah, PB performances in Stedelijk Museum,
De Nieuwe Kerk, Lumen Travo gallery, Jewish Historical Museum, Goethe Institute.
Photos: Ilya Rabinovich Top: De Nieuwe Kerk bottom: - Stedelijk Museum



LET IT KEEP SECRETS. A series of exhibitions about the early works of Michael Gibbs [1949-2009]. Amsterdam NL 2016. **Blind Date With Michael Gibbs [Secret It Is].** PB performance in Soledad Senlle Art Foundation. December. Using cut out book by Michael Gibbs - Boomerangs showing OPEN MIND EXTINCTION [PB]. Photos: Gert Jan van Rooij.



2016

LET IT KEEP SECRETS. Project around the early work of Michael Gibbs (1949-2009).

PB performance in Soledad Senlle Art foundation. Other presentations in Amsterdam NL: Stedelijk Museum, De Appel arts centre, Soledad Senlle, Rietveld Academie, Boekie Woekie, WG kunst

SAME DIFFERENCE. Equinox to Equinox (Worldwide Performance Day). Performance with Rose Akras. A'DAM Tower, observation deck, Amsterdam NL (produced by BBeyond Belfast)

Préavis de Désordre Urbain #10. Kiosk Canebière, Old Harbour, Esplanade J4, Marseille FR

VERBO. 12th Mostra de Performance Arte. Galeria Vermelho, São Paulo BRA

MIP3. Manifestação Internacional de Performance. SESC Palladium, Belo Horizonte BRA

RAPID PULSE#5. Defibrillator Gallery, Chicago US

FINE ART – FINANCE LAB. 4BID Gallery. OT301, Amsterdam NL

BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND [Tout doit disparaître! / EVERYTHING MUST GO!]. Marseille 2016. Photo: Elea Terodde



BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND (RAGE AND TIME) 2016. **12th VERBO**. Sao Paulo and **MIP3**. Manifestação Internacional de Performance. Belo Horizonte Brazil. Photos: E. Fraipont.

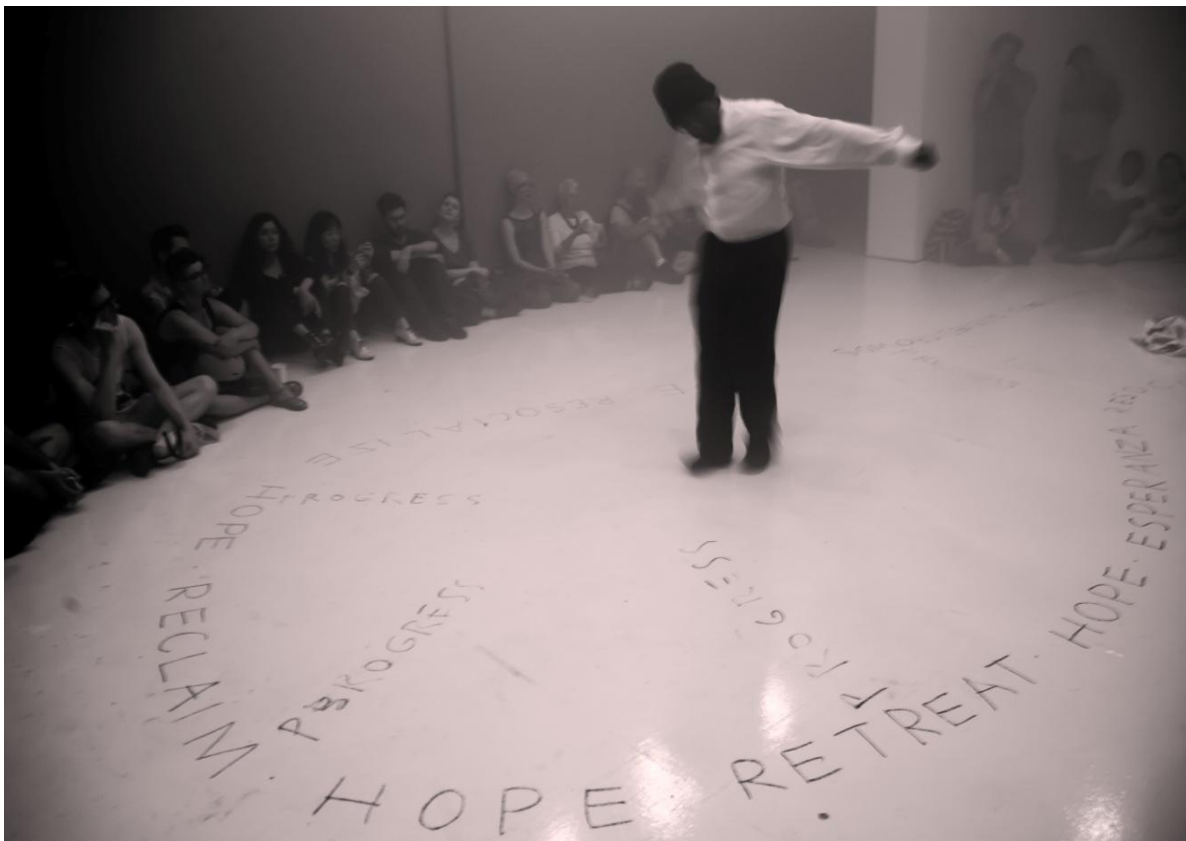




RAPID PULSE#5. Chicago US 2016. BDWTHOM (Rage And Time). Photos: Jeremy Sublewski.



BDWTHOM (Rage And Time). RAPID PULSE#5. DFBRLTR Gallery, Chicago US 2016. Photos: Vela Oma.

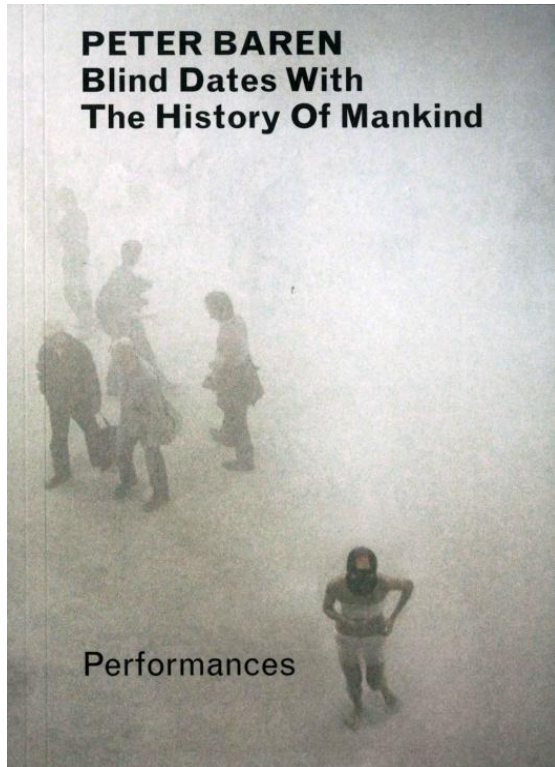


BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND (RAGE AND TIME). Durational walks with book, white handkerchiefs and deep sighs around Neuss center, Germany 2015. Photos: Andreas Woischutzke, Geurt Imanse.



STAGE IT! Part 3] SCRIPTED. Series of presentations on performance art. Stedelijk Museum Amsterdam NL May 2014. PETER BAREN. Performances 1980-2013 the monography and performance. Lecture: Marga van Mechelen. Interview by Alex de Vries. Curator Public Program: Hendrik Folkerts.

[for the complete session [in Dutch]: go to CV / VIDEOS section. Photos: Gert Jan van Rooij.



Presentation of the first copy



Zoeken



Stedelijk Museum - Alex de Vries in gesprek met Peter Baren

GRAFT AND TRANSPLANT Entity Concept Exhibition. Blueroof Art Festival Sep. /Oct. 2014.
Chengdu China

Poster: Dutch Gravity. Peter Baren performance 1985.



移花接木

Graft and Transplant

Entity Concept Exhibition
实体概念

策展人 Curator: 郑之孩/Zheng Zhihai

Brian Connolly(爱尔兰)	胡燕子/Hu Yanzi	Nopawan Sirivejkul(泰国)	任芷田/Ren Zhitian
陈定乾/Chen Dingqian	贾煜/Jia Yu	Mariëlle Videler(荷兰)	宋兮/Song Xi
代化/Dai Hua	Kyle Skor(美国)	毛唯辛/Mao Weixin	苏男初/Su Nanchu
董洁/Dong Jie	李易城/Li Yicheng	Palash Bhattacharjee(孟加拉)	Tom Vincent(澳大利亚)
高大蔷/Gao Daqiang	灵雨/Ling Yu	Peter Baren(荷兰)	萧乾父/Xiao Qianfu
高元/Gao Yuan	刘成瑞/Liu Chengrui	彭湘/Peng Xiang	耶苏/Ye Su
黄文亚/Huang Wenya	马永进/Ma Yongjin	普耘/Pu Yun	于音/Yu Yin
何利平/He Liping	马玉江/Ma Yujiang	Rahmat Haron(马来西亚)	沈洪伟+杨锐+胡斌 三人实验艺术小组 /Shen Hongwei + Yang Rui + Hu Bin

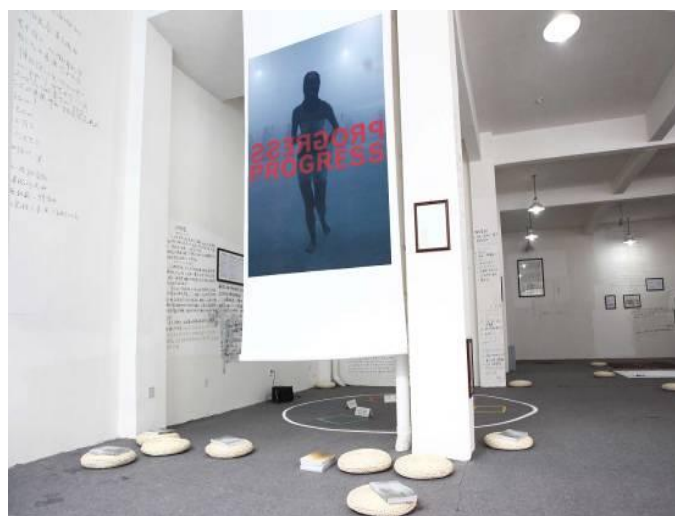
DUTCH GRAVITY. Peter Baren 1985
Performance model: Wolf Mense
Image: Edo Kuipers

09/19/ - 10/31/2014
成都市 锦江区 荷塘月色 蓝顶艺术区
Place: Blueroof Art Community, HeTangYueSe,
JinJiang District, ChengDu City, SiChuan, China.

主 办: 成都蓝顶艺术节组委会
Organizer: Blueroof Art Festival Organizing Committee.

2014 成都蓝顶艺术节 群落展 · 独立策展活动
2014 Chengdu Blueroof Art Festival Community Exhibition · Independent Curating Activity

BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND performances 1980 – 2013 presentation of PB monography during UP-ON Live Art Festival. Curator Zhou Bin. Blueroof Artspace, Chengdu China 2014.



For an architect having ideas, there are numerous uncompleted projects whose design often reflects architectural ideas which are eccentric, on-utilitarian and beyond the current standard. **"Graft and Transplant"** shows the uncompleted projects through Internet platform for sale. They can be continuously circulated, resulting in the birth of new art ideas and works. This is an avant-garde program design integrating art, commerce, and network as a whole. With the network platform, it commercializes artistic virtual forms (ideas) and manuscripts. Thus, this art mechanism has two attractive factors: (1) ideas and works constantly emerge; (2) the income constantly was generated during the formation of the works. Here, commerce is a lubricant or stimulus, promoting continuous generation and use of art ideas.

This is a new concept breaking existing generation modes & commercial exchange mechanisms in the art. It focuses in the buried side of the art, so that art ideas and uncompleted works gain a rebirth. It lets everyone have the opportunity to join. Thus, the art becomes a norm of the life, and even provides another state of the life. As long as you have good ideas, you can participate in the creative games of the art. As the Internet technology matures with more people paying attention to and involving in art participation, this experimental art commercial mode has potential to become a reality in the near future. Reaction by Yi Hong (Curator)

2015

TheParallelShow#3. M Museum, Leuven, Belgium (TPS is an initiative of Unnoticed Art Festival)

TheParallelShow #2. Naturalis Nationaal Natuurhistorisch Museum, Leiden NL

A CALL FOR DRAWINGS. BAK basis voor actuele kunst, Utrecht NL (project curator: Klaas Hoek)

ANDERS SEIN. Six artists, two countries, 5 nationalities. Neuss, Germany. Performances in public space. Curators: Klaus Richter, Peter Baren. Produced by Kulturforum Alte Post

LIVE/LIFE. Interactive performances in public spaces. Ledeborg square, Gent, Belgium (curator: Monali Meher)

3. CIPAF. Cyprus International Performance Art Festival. ARTos Foundation, Nicosia, Cyprus
PERFORMANCEFESTIVAL with traces. Pictura, Dordrecht NL

SummerShow. Francis Boeske Projects & Nieuw-Dakota, Amsterdam NL

Laying – Sitting – Standing – Walking – Jumping – Flying – Falling. What people do – and how. Künstlerforum, Bonn, Germany (curator a. o. Boris Nieslony)

2014

STAGE IT! [Part 3] SCRIPTED. Serie presentations and lectures on performance art.

PETER BAREN. Blind Dates With The History Of Mankind. Performances 1980-2013. Stedelijk Museum, Amsterdam NL (curator: Hendrik Folkerts)

Er was eens...De collectie nu. Van Abbemuseum, Eindhoven NL [Counter Cultures 1965-1985] curator: Diana Franssen

Graft and Transplant. Entity Concept Exhibition. Blue Roof Art Festival. Chengdu, China

I am not doing anything until I feel the need. De Nederlandsche Bank and OBA (Main Library) Amsterdam NL (produced by Joanneke Meester)

2013

DEFRAMED. Infr'Action Venezia 2. International Performance Art Festival, during the opening days of the 55th Venice Biennial IT (curator: Jonas Stampe)

11th. MALAMUT Performance Art Festival. Ostrava, Czech Republic [curator Jiri Suruvka]

2012

INTERAKCJE. 14th International Action Art Festival. Galeria ODA, Piotrkow Trybunalski PL

L'Elita festival. PAE Rotterdam presentation. Teatro Franco Paronti, Milan IT

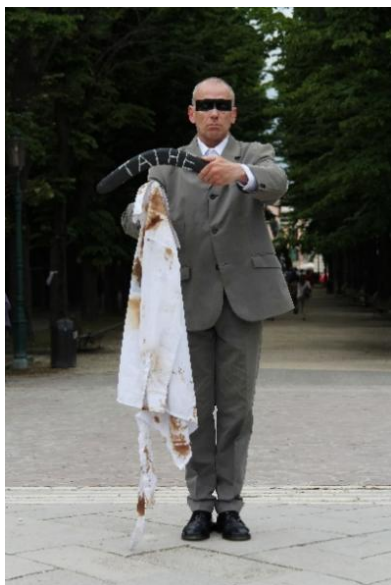
The Inevitable. 222 LodgeExtern. SBK/Stichting Beeldende Kunst, Dordrecht NL

DISPLACING TIME. Orangerie-Theater im Volksgarten, Cologne DE (produced by PAErsche. Aktionslabor)

DEFRAMED. INFRACTION VENEZIA 2. Venice 2013 IT

With the likes of a.o. Nigel Rolfe, Ying Mei Duan, John Court, Chun Hua Catherine Dong, Omar Ghayatt, Tomas Ruller, Gustaf Broms, Wathiq Al-Ameri.

Peter Baren. 4day performance. BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND (Struggles, Loss, Absence). Photos: Wolfgang Traeger, Joakim Stampe.



BLIND DATES WITH THE HISTORY OF MANKIND (Struggles, Loss, Absence).
DEFRAMED. INFRACTION VENEZIA #2. Venice 2013 IT. Photos: Wolfgang Traeger



TRANSMUTED. Festival Internacional de Performance. Ex Teresa Arte Actual, Mexico City MEX
April 2011. Photos: Martin Renteria, Willem Wilhelmus



GUANGZHOU LIVE 1. 53 Art Museum, Guangzhou China 2010.
DISCOVER HEAVEN [UNDER THE ARCHES OF SOCIETIES]. Photos: Ge Zeng





Guangzhou Live 1. 53 Art Museum, Guangzhou China 2010. Photos: Ge Zeng

2011

TRANSMUTED festival internacional de performance. Ex Teresa Arte Actual, Mexico City, Mexico (produced by Martin Renteria)

4. existence. a live art event. Powerhouse and Metro Arts, Brisbane, Australia (produced by Rebecca Cunningham for *exist*)

Ill Repute. UNIT/PITT Projects, Vancouver, Canada

13. International Multimedial Art Festival (IMAF). MAS Gallery, Odzaci, Serbia (produced by Nenad Bogdanovic)

Exchange Radical Moments! PAErsche and Die Fabrikanten. Orangerie-Theater, Cologne, Germany [with PAErsche]

2010

Guangzhou Live 1. 53 Art Museum, Guangzhou, China (curated by Jonas Stampe)

An elusive sense of intimacy. Grace Exhibition Space, New York US (produced by Jill McDermid)

Fountain Art Fair. Miami US (with Grace Exhibition Space, New York)

What's New? Acquisitions. Museum Arnhem, Arnhem NL (curator: Mirjam Westen)

INFR'ACTION 6. Festival International d'Art Performance. Sète, France (curated by Jonas Stampe and Nadia Captaine)

PAE#3. Performance Art Event. Wolfart Project Spaces, Rotterdam NL

12th International Multimedial Art Festival IMAF. MAS Gallery, Odzaci, Serbia

Exist-ence. live, film, art-i-fact. White Canvas Gallery, Brisbane, Australia (produced by Rebecca Cunningham for *exist*)

IN:ACT. international performance art event. Nha San Studio, Hanoi, Vietnam (with Rebecca Cunningham and *exist-ence*, Brisbane)

2009

10th OPEN ART International Performance Art Festival. 798 Art Zone, Beijing, China (curated by Chen Jin)

Préavis de Désordre Urbain#3. La Friche la Belle de Mai and outdoor locations in Marseille, France (produced and curated by Christine Bouvier for RedPlexus)

The manifold (after) lives of performance. Frascati theater, Amsterdam NL (curated by Ann Demeester). Co-produced by de Appel arts centre, Amsterdam, NL and STUK kunstencentrum/ PLAYGROUND festival, Leuven, Belgium

Made In Arnhem INVITES/35 Years Of Art Festivals. *Museum Arnhem*, Arnhem NL (curated by Mirjam Westen)

XI. International Art Festival INTERAKCJE. Galeria ODA, Piotrkow Trybunalski, Poland

XI. International Art Festival INTERAKCJE. BWA, Bielsko Biala, Poland (curated by Dariusz Fodczuk)



10th. ASIATOPIA. BACC Bangkok Art And Culture Centre, Bangkok 2008. Foto: Phonsawek Chaiyasit.

2008

ASIATOPIA. 10th International Performance Art Festival. BACC / Bangkok Art and Culture Centre, Bangkok Thailand

exist in 08. international live art event. Brisbane (The Judith Wright Center of Contemporary Arts) and Toowoomba (Artsworx, University of South Queensland) Australia

Visibility Project 4. Galata Perform, Istanbul Turkey

Préavis de Désordre Urbain #2. Marseille France

InterAzioni XXI. Spazio ARKA, Assemini, Sardinia Italy [with Marcelle van Bommel]

2007

The National Review of Live Art. New Moves International. Tramway, Glasgow, Scotl. (cat.)

INPORT. 5. International Video-performance Art festival. Kanuti Gildi SAAL, Tallinn, Estland

TRACES: Trace Gallery archive exhibition. Howard Gardens Gallery, Cardiff School of Art & Design, Cardiff UK

PAULO POST FUTURUM. 25 jaar Lokaal 01. Breda's Museum, Breda NL

Incantation in the sense of stillness. Bewaerschole, Burgh-Haamstede NL. With Aaron Williamson and Toine Horvers (curated by Anet van de Elzen)

ARK (Unknown Pleasures). DTN, Cornerhouse Leidsestraat - Prinsengracht, Amsterdam NL (Over night video screenings)

2006

PERFORMANCE. Registrations #1. Sub-urban video lounge, Rotterdam NL

KunstVlaai 6/ArtFair#6. Westergasfabriek, Amsterdam NL (with Performance Lab / Mariëlle Videler)

TRACE: in Franklin Furnace, New York US

Visibility Project 4. Galata Perform. Istanbul, Turkey 2008

GÖRÜNÜRLÜK PROJESİ 4
18 EKİM 2008
VISIBILITY PROJECT 4
OCT 18 2008
GALATA PERFORM ETKİNLİK

Büyük Hendeck Caddesi, No:21/1, Galata Kuledibi Beyoğlu 34420
İstanbul-Türkiye
Telefon: +90 212 2439991
galataperform@gmail.com
http://www.galataperform.com

İstanbul 2010 AVRUPA KÜLTÜR BAŞKENTİ
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
KÜLTÜR A.Ş.
GALATA RESİDENCE CAMONDO APART HOTEL
6. DAİRE
Eti
TRiPOd
Supported by the Open Society Institute

WHAT DO YOU
CONSIDER AN ICON
OF HUMAN
SPLENDOR OR
HUMAN SUFFERING?
AND DO YOU WANT
TO POSITION
THIS ICON ON
MY HEAD?

İNSANLIĞIN
ACISI
VEYA
GÖRKEMİ
SİZİN İÇİN
NE
İFADE EDİYOR?
BUNU
BEDENİME
YAZARLIYORMUSUNUZ?

Qu'est ce que vous
considérez comme
une Icône de la
Splendeur Humaine
ou de la Souffrance
Humaine?

Pouvez-vous
inscrire cette
Icône sur ma
Tête?



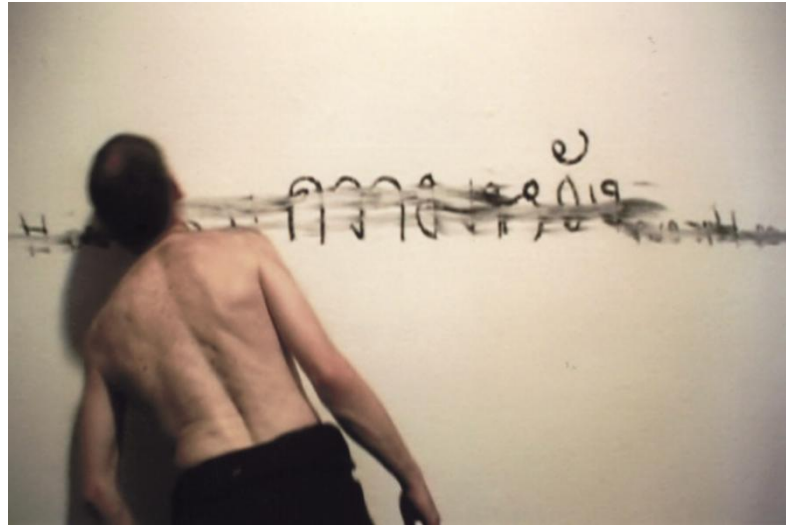
SOKAKLAR / PETER BAREN
12:00 - 16:00 (Performans/Performance)

Hollandalı sanatçı Peter Baren, "SECOND: ARK (Derin bilgi / Oksüz Fısıltılar)" adlı çalışmasıyla Galata sokaklarında olacak. Baren sizlere insan yüceliğinin veya insan ızdırabının sembolünü soracak ve sizden o sembolü vücuduna çizmenizi isteyecek.
SECOND: ARK (Deeper Knowledge/ Orphaned Whisperings)
A well-dressed man shows his bare feet, bare hands and head to be written on by visitors of Visibility Project 4 and passers-by in the neighbourhood, wandering through the city itself... His question to you is: "What do you consider an icon of human splendour or human suffering? And would you like to position it on my body?"

BLURRR 5. Biennial of Performance Art. Tel Aviv Israel 2005

ARK (On Hope And Other Terminal Bodies). CCA / Centre of Contemporary Art and the city.
Photos: Ruti Sela

CCA.



HACarmel market



Sheinkin St. intersection



on the beach

Altered States. LIVE! Biennale of Performance Art. Vancouver CA. Helen Pitt Gallery.
ARK [featuring Bridge Of Sighs, Sleep Of Reason and Wailing Wall]. Photos: Merle Addison.



2005

BLURRR 5. Biennial of Performance Art. Tel Aviv Israel. Curated by Serge Edelsztejn (cat.)

LIVE. International Performance Art Biennale. Vancouver Canada. Curated by Jonathan Turner (cat.)

Castle of Imagination. 13th International performance art festival. Krakow, Slupsk, Torun, Ustka, Poland. Curator by Wladyslaw Kazmierczak

Imperceptible. The Earth Rings. 2nd Annual Festival of Contemporary Art. La Bisbal d'Emporda. Curator: Denys Blacker

Acts Of Faith and Generosity. La Interior Bodega, Barcelona Spain

Close Encounters. *trace*: Cardiff UK (cat.). Curator: Andre Stitt

2004

Currency 2004. An international festival of contemporary performance. Chashama at 217 E 42nd St, New York US

I NEED YOU. Zum zusammenspiel von Kunst und Publikum. Kunsthau PasquArt, Biel Switzerland (ARK IN BIEL en STREET TEXTING). PB curator: Beate Engel (cat.)

2003

Performance Art In Context. Dartington College, Devon UK

Nature of performance Performance in nature. 5th International Multimedial Art Festival (IMAF). Odzaci Serbia

Welcome to the Avantgarde. Performance Open (PAF). Public Theatre, Cleveland, Ohio US

2002

TransArt Communication. 13th international Performance Art Festival. Nové Zámky Slovakia (cat.)

Currency 2002/Exchange. An international festival of contemporary performance. Chashama, New York US

2001

2001 Pitfalls. Performance project: Province of Zeeland (NL) and Venice, Italy (with Koos Dalstra)

2000

Angel.Dust. We Wanna Loose Our Heads For Anything [In Time]. Performance stills. Station Sloterdijk, Amsterdam NL (2000 - 2003)

ABBEY ROAD To Christianity. The Walk. Lewedorp- Middelburg [with Koos Dalstra]

ABBEY ROAD To Christianity. The Movie. GHL, Middelburg NL [with Koos Dalstra]

The Black Kit. A Skulpture of Public Interest. Seedamm-Kulturzentrum, Pfäffikon, Switzerland (produced by ASA / Boris Nieslony)

[-1997] COVERS. Ljubljana, New York, Flushing, Cagliari, Amsterdam, Venice, Warsaw

1999

THE MIND ON SCALE (Indoor Land Art program). Arti et Amicitiae, Amsterdam

1998

The Year Of Installation. ArtPool and P60, Budapest, Hungary (with ILAP)

THE MIND ON SCALE. Spiegelsaal, Wiesbaden, Germany [with ILAP]

Red Light District- Images Of Desire. Vrieshuis Amerika, Amsterdam NL

1997

TransArt Communication (TAC). Multimedia festival. Cinema MIER, Nové Zámky, SK [cat.]

Budapest Autumn festival (TAC). Mücsarnok, Palace of Exhibitions, Budapest, Hungary

LUST (AND OTHER TERMINAL STATIONS). Palffyho palace/City Gallery, Bratislava, Slovakia

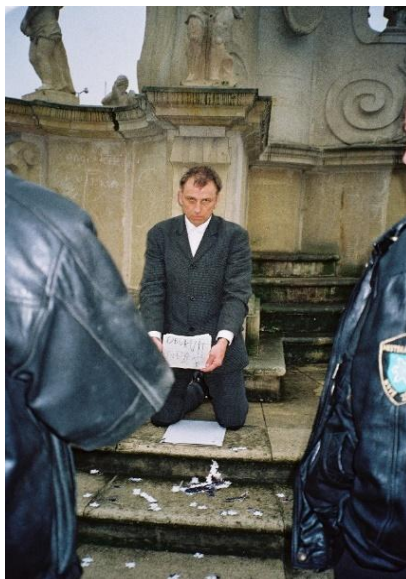
1996

DIJKWACHT. Art and Poetry on the borders of Flevoland. Lelystad NL

Niederländische Performance Tage. Kunstraum, Düsseldorf Germany

BEGGARS BANQUET / Discover Heaven. Trans Art Communication festival. Nové Zámky SK 2002. Ongoing series. My self acclaimed retrospective of actions showing it in public space, conversation mandatory. Photos: Lehel Toth





TransArt Communication intermedia festival. Nove Zamky SK 2002. Photos: Lehel Toth

BEGGARS BANGUET / Discover Heaven. Venice IT 2003 [Ongoing series]. Photos: G. Imanse



ANGEL.DUST. We Wanna Loose Our Heads For Anything [In Time]. Survey of performance stills. Amsterdam Sloterdijk trainstation NL (2000- 2003). Commissioned by Amsterdam Fund for the Arts. Photos: Gert Jan van Rooij, Peter Baren archive.



ABBEY ROAD to Christianity. Performance project with Koos Dalstra. A days walk from Slewedorp-Middelburg NL 2000. Photos: Leo van Kampen



2001 Pitfalls. Performance project with Koos Dalstra. Embankment, Flushing NL 2000. Photo: Wim de Maat



CARESSING THE DIKE 1996. DIJKWACHT.

Art and Poetry on the borders of Flevoland NL [polder district] 1996

Baren's inspiration for this performance sprung from the history of building Dutch dikes, the bodies surrounding and protecting the new polderland since 1956. On June 26 1996 the opening ceremony was performed by Beatrix, Queen of The Netherlands at the time. Baren's work featured a tractor that, for three months, pulled a fine selection of rotating (plaster) casts of hands, caressing the dike. These casts were copies of the workmen who actually built the IJsselmeer dikes. This collection was to be extended with hands of inhabitants of Flevoland, as well as those of visitors. During the weekends they could have a cast made in a shed, set up at the foot of the dike. The tractor was on its round every day from 1 till 4 p.m.

Finishing off the casting. Performance: Jelena Okolowic. Photos: Edo Kuipers, Peter Baren archive



Location for **CARESSING THE DIKE 1996. Art and Poetry on the borders of Flevoland** [polderdistrict]. Daily performances for 3 months, with casted hands of former workmen, local inhabitants and visitors of the event Lelystad NL



1996 Situation at the start of **CARESSING THE DIKE** with daily durational performances

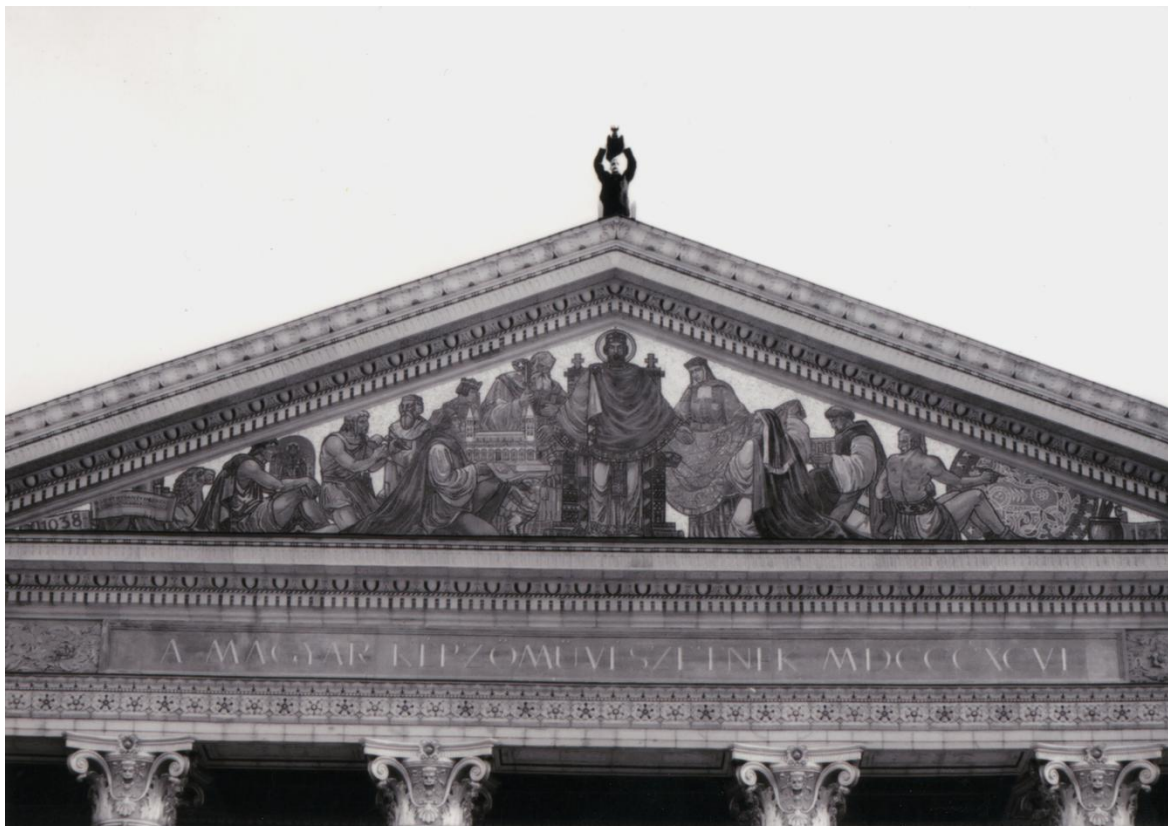


[below] **Comfort zone** after CARESSING THE DIKE. Lelystad





PROGRESS PROGRESS [The Missing Allegory]. Performance on top of Műcsarnok, Palace of Exhibitions, Budapest, Hungary 1997. Photos by Lehel Toth. Trans Art Communication festival



Performance on Heroes Square. Trans Art Communication / **Budapest Autumn festival.**





[RED-HERRING] FOLLY and PENGUIN (IN ECSTASY). Community centre for people with a mental disability, Wekerom NL 1996. A SKOR commission. Photos: Jannes Linders, Judith Glaus, Peter Baren archive



Special opening event with inhabitants of the centre.

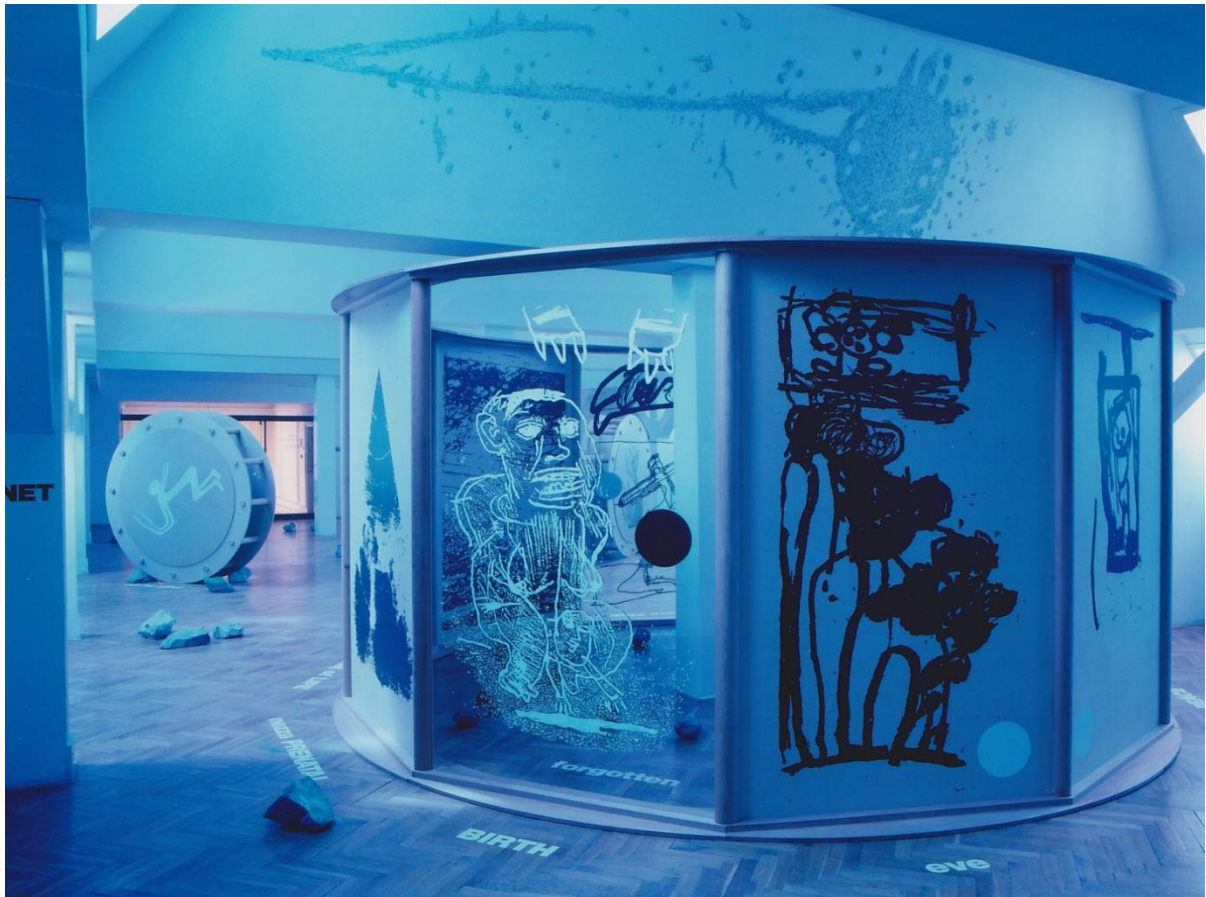


Folly And Penguin

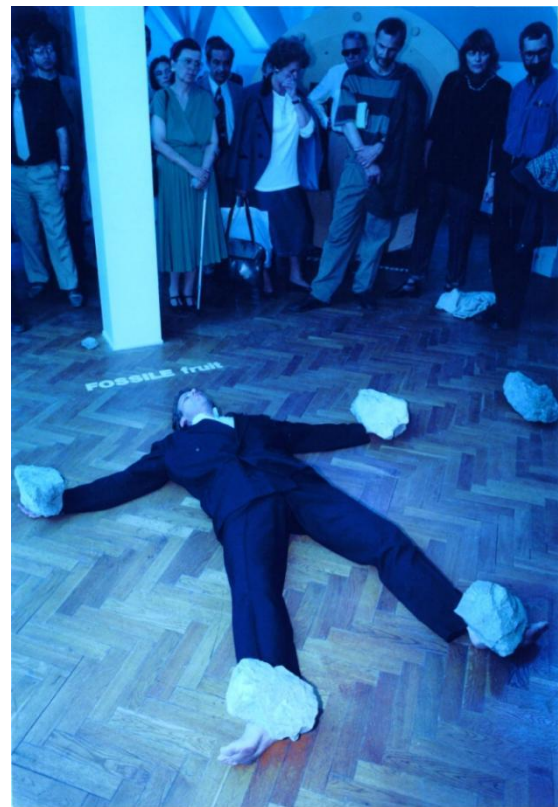


ROLLING STATIONS. *The Mind On Scale.* Indoor Land Art Program. Wiesbaden. 1998.





LUST And Other Terminal Bodies. Installation with roundabout paintings on mdf and plexiglass, Rolling Stations, wall drawings, Tatra stones, floor texts and performance. Bratislava SK 1997. Photos: Martin Marencin





Performance during opening of the retrospective ***The Living Room. Eine Amsterdamer Galerie und die achtziger Jahre***. Kunstverein Grafschaft Bentheim, Neuenhaus Germany 1995.
Photo: Gert Jan van Rooij

1995

The Living Room. Eine Amsterdamer Galerie und die achtziger Jahre. Kunstverein Grafschaft Bentheim, Neuenhaus Germany (cat.)

GOED ROEREN/ STIR WELL. De Fabriek 15 jaar. Eindhoven NL

1994

TRIPLE X (Contemporary Investigating Arts). Westergasfabriekterrein, Amsterdam NL

1993

AANWINSTEN. AMSTERDAM BUYS ART. Stedelijk Museum, Amsterdam NL (cat.)

CARROUSEL STATIONS. Slotervaartziekenhuis, Amsterdam NL

3X4X2. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL (with Loodwicks Press Images)

Kiss And Say Goodbye. The Living Room 1981-1993. The Living Room, Amsterdam NL

De l'Amour. Galerie Satellite, Paris France

MADE TOMORROW. Kunstenaars en fotografie in het huidige 'Fin de Siècle'. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL

1992

HILLS+MILLS. Dom Kultury, Bratislava Slovakia (cat.)

SPIRIT performances. Cypriana Majernika Gallery, Bratislava Slovakia (cat.)

ASAP. Beurs van Berlage, Amsterdam NL [*THE FOUR SEASONS*]

Belluard Bollwerk. International festival. Medieval castle, Fribourg Switzerland (*SPIRIT performances*)

LUST (And Other Terminal Bodies) 1990-93. 2D version consisting of 10 parts, both sides are painted. Amsterdam NL 1993. Photos: Peter Baren archive. **Roundabout version** was exhibited in blue light, Bratislava SK 1997. Collection: the artist. Commissioned by the City of Amsterdam



DE VIER JAARGETIJDEN / THE FOUR SEASONS. Ontwerpen voor MUPI's straat meubilair/
Series of performance stills produced as street posters at bus- and tramstops, Amsterdam NL
1992.



LUSTGARDEN [OR THE MIND ITSELF ATTACKS]. HILLS + MILLS. Dom Kultury, Bratislava SK. Photo: Martin Marencin.



1991

Pentagonale Plus. 25 Years of Richard Demarco Gallery. Edinburgh Scotland

III. Spotkan teatru wizji i plastyki. Katowice, Poland (Poltel Filmstudios) cat.

KunstRAI. Art Fair Amsterdam. NL (with Koos Dalstra en Stichting De Achterstraat, Hoorn NL)

Editions. Galerie Tanya Rumpff, Haarlem NL

THE LATE SHOW with Seymour Likely. Club Seymour Likely 2, Amsterdam NL

'R' project. Zaal de unie, Rotterdam NL (produced and curated by Koos Dalstra)

1990

Franklin Furnace presents SPIRIT. Peter Baren performances at The Loft, 466 Washington St. New York US. Featuring Seymour Likely [Cares For A Day Without Art]

Kontexte. Badischer Kunstverein, Karlsruhe DE (cat.)

Kunst en Openbaarheid. Rijksmuseum Twenthe, Enschede NL (cat.)

EN PASSANT. Off Holland. Amsterdam NL (SPIRITS IN THE MATERIAL WORLD/ Text Twisters - roundabout Mr. Visser square) cat.

1989

2-3-4 November. Performance Tage. Shedhalle, Zürich CH (cat.)

Beyond Performance. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL (cat.)

Beeldende Kunst Biennale Noord-Holland. De Achterstraat, Hoorn NL

Polyphonix 14. Festival international de Poésie, Musique, Vidéo et Performance. Parjs FR

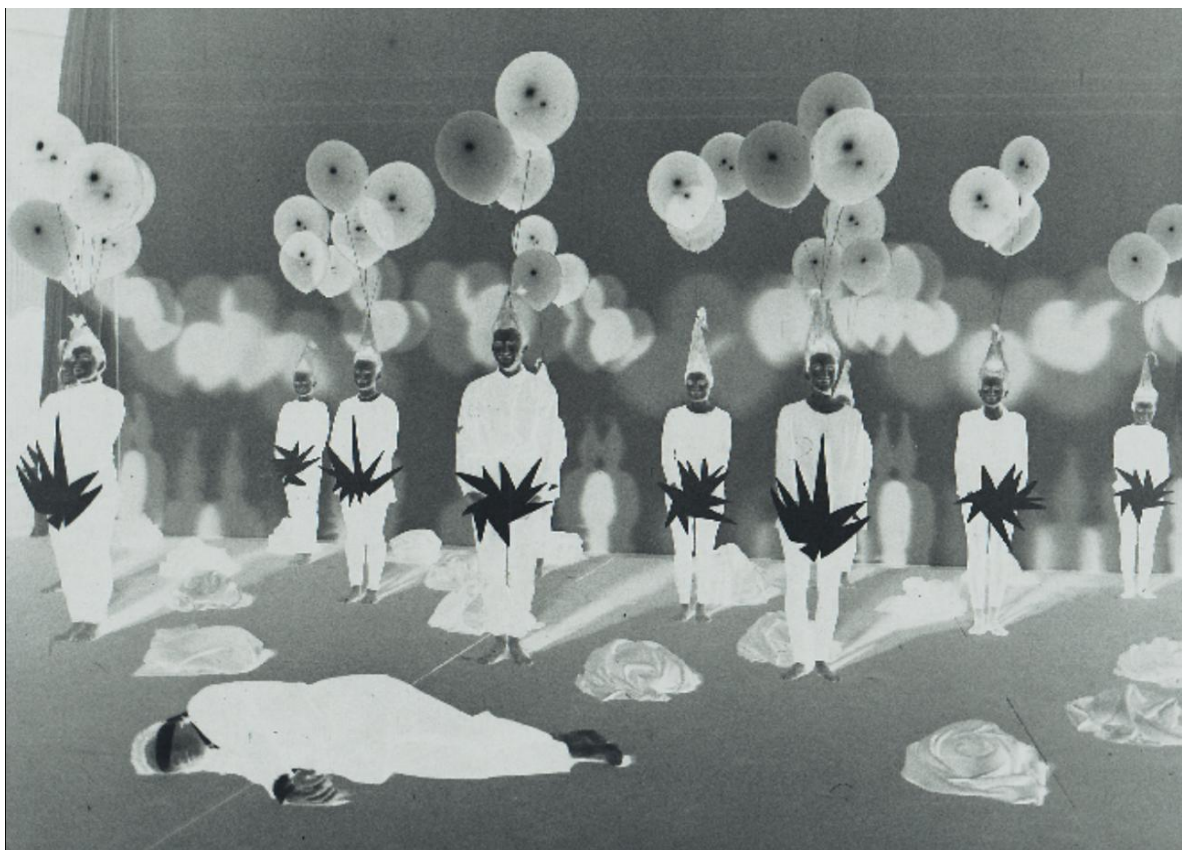
Island For Lost Souls. Galerie d'Eend on top, Amsterdam NL

Prix de Rome, Art & Theatre. Museum Fodor en Stadsschouwburg, Amsterdam NL (cat.)

Inszenierte Fotografie. Kulturforum Alte Post, Neuss DE (cat.)

Festival a/d Werf. Utrecht NL (Neude gebouw)

We Wanna Lose Our Heads For Anything (In Time) performance in irregular flashlights. III. Spotkan Teatru Wizji I Plastyki. Katowice 1991. Photo: A. Moravski.

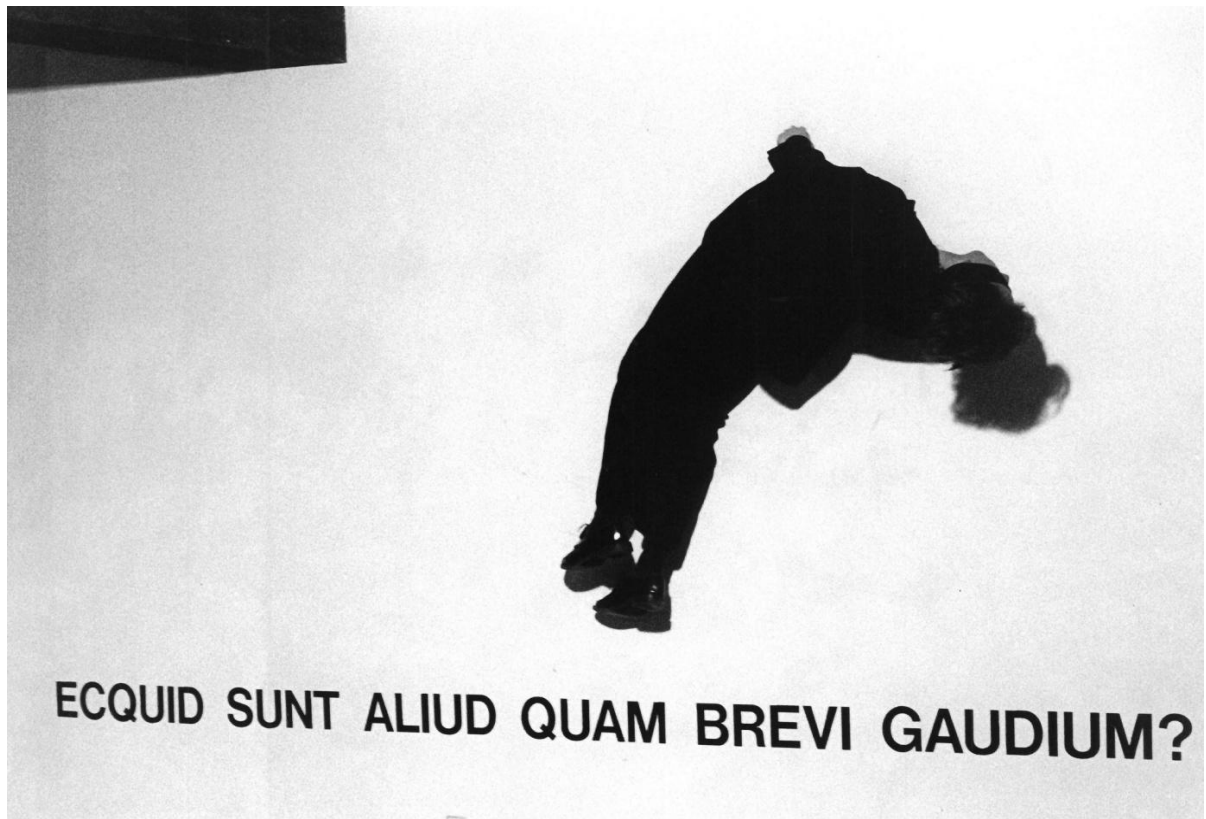


We Wanna Lose Our Heads For Anything (In Time) performance in irregular flashlights.
BEYOND PERFORMANCE 1989. Arti et Amicitiae, Amsterdam NL. Photos: Kees de Graaff.



SPIRIT. PETER BAREN Performances for Franklin Furnace. 466 Washington St. New York US.
Featuring Seymour Likely Cares For A Day Without Art. 1 December 1990. Photos: Nina Sobell.





Is There Really Nothing More Important Than A Short Moment Of Joy? *SPIRIT*. Franklin Furnace 1990. Latin wall text. Photos: Jayne Hinds Bidaut.



VANITAS POLEN / VANITY POLES. Westergasfabriek, Amsterdam NL.
TRIPLE X Contemporary Investigating Arts festival 1994. Photos: Edo Kuipers.



Peter Baren (Nederland)

Het oeuvre van Peter Baren bestaat uit geluid, theater, performance, schilder- en beeldhouwkunst, fotografie, tekst en installaties van bestaande voorwerpen. Ondanks de diversiteit van deze media keert in zijn performances en installaties minstens één element telkens terug; het spel met de tijd. Baren noemt zijn werken dan ook *Tijdelijke Exploraties*. Sociale, culturele en politieke gegevens worden, al naar gelang de omstandigheden, geconfronteerd met de geschiedenis van een bepaalde plek. Zo nam Peter Baren deel aan de tentoonstelling *Century 87* (georganiseerd in het jaar dat Amsterdam Culturele Hoofdstad van Europa was) met een tijdelijke exploitatie van de *Munttoren*. Stoplichten werden door de toren fel groen-rood overstraald; de in het collectief onderbewustzijn ingesleten melodie van het carillon werd vervangen door de roep van een bronstige hert. Op het terrein van de Westergasfabriek staan zes verticale schoepen opgesteld. Op de ene zijde de Latijnse tekst 'Zijn er wel andere dingen behalve een kort moment van vreugde?'. Op de andere kant verschillende stadia van een retrovirus, dat Aids veroorzaakt. De titel *Vanitas Polen* verwijst naar het oude genre van de vanitas, allegorische stillelevens waarin de mens werd herinnerd aan de nietigheid van zijn bestaan.

Peter Baren

Peter Baren's work consists of sound, theatre, performance, sculpture and painting, photography and text. Despite its diversity, there is one recurring element in his installations and performances: playing with time. Baren calls his works *Temporary Explorations*. His installation on the Gas Plant premises consists of six vertical blades. Each carries part of a latin text meaning "Are there other things except a brief moment's joy?". The other side shows various stages of a retrovirus which causes Aids. The title *Vanitas Pools* refer to the old vanitas genre, an allegorical still life meant to remind man of the vanity of his existence.





TEXT TWISTERS. Spirits In The Material World 1990. Produced for OFF HOLLAND festival and commissioned by City of Amsterdam NL. [Roundabout Mr. Visserplein - 1993] Photos: Peter Cox



PRIX DE ROME Art & Theatre/ Beeldende Kunst & Theater/ Stadsschouwburg, Amsterdam.

80 **MACBETH ONLY FOOLS DIE**
Amsterdam NL, 1989

A dramaturgical concept on the basis of Shakespeare's 'Macbeth'. You are then to choose a scene, and develop and design it in accordance with your own ideas. Help may be recruited (for lighting, costumes, etc.) The four scenes will be performed in the presence of the jury on August 25, 26, 27 on the stage of the Stadsschouwburg, Amsterdam (City Theatre). Minimal duration: 15 minutes. [Prix de Rome assignment]

81



Opening action. Empty stage, dark shadows, scream and falling machetes



Close up with falling machetes



Macbeth and Lady Macbeth with neck braces





GHOST of MACBETH and LADY MACBETH. Above: Ghost Dancing [by MB / Wouter Brave and LMB / Martine Berghuijs] All photos Kees de Graaff.

Below and right page FINAL action [GOOD IS EVIL AND EVIL IS GOOD.





Rob Perree. Kunstbeeld periodical magazine, 1989. *PETER BAREN or how reality becomes imagination.*

Door ROB PERRÉE

PERFORMANCE IN DE JAREN TACHTIG 3

PETER BAREN of hoe de werkelijkheid tot verbeelding wordt

In oktober vorig jaar werd het rustig dommelende, Oostenrijkse stadje Graz wakker geschud door het werk dat een groep internationale kunstenaars had gemaakt in het kader van de zogeheten 'Steirische Herbst'. De Duitser Hans Haacke ging, zoals zo vaak, het verst in zijn provocatie. Hij had de Mariensäule omgevormd tot een Siegessäule van de Nazi's. Onder de afbeelding

van de adelaar, genesteld op een Swastika, had hij de tekst 'Und Ihr habt doch gesiegt' laten zetten. Een niet mis te verstane manier om de klok vijftig jaar terug te zetten, sterker nog, om aan te geven, dat het zelfs na vijftig jaar nog moeilijk schijnt te zijn lering te trekken uit een besmet verleden. De Amerikaan Bill Fontana negeerde tijd en ruimte door het geluid van een Californi-

sche stoomtrein over het stadje uit te storten.

De Amsterdammer Peter Baren manipuleerde de tijd, door een levensecht ogende, mannelijke figuur op te hangen aan de wijzers van de Uhrenturm, zodat die in hun normale voortgang werden belemmerd. Dit werk mag dan met de term installatie worden gekarakteriseerd, de interpretatie die Baren in de loop der jaren aan de

performance is gaan geven, rechtvaardigt ook die levende aanduiding. Zou een performer van de jaren zeventig zelf aan de wijzers zijn gaan hangen om, in een directe confrontatie met het publiek door zijn grenzen heen te breken, bij Peter Baren is een 'stand-in' nu voldoende om hetzelfde effect te bereiken. Dat was nog niet het geval toen hij begon.



Peter Baren heeft de Amsterdamse Rijksacademie doorlopen in de tijd, dat die opleiding nog niet bevrijd was van haar nuffige imago. Als tegenwicht voor de traditionele ambiance overdag bezocht hij 's avonds vaak De Appel. Daar toonden, vooral tussen 1973 en 1978, alle belangrijke performance-kunstenaars hun werk – zichzelf dus – aan een even select als trouw publiek. Ze probeerden met die bezoekers tot 'een bepaalde verfijnde sensibele te komen', zoals een kunstcritica het onlangs gevoelvol uitdrukte.

Al bij één van zijn eerste tentoonstellingen na zijn academitijd bleek Baren's behoefte om de aanwezigheid van de kijkers direct te ervaren. Hij creëerde een open-atelier-situatie, zodat ze getuige konden zijn van zijn werkproces; zodat ze hem, al dan niet met hem communicerend, op zijn vingers konden kijken. Een ontmoeting met leden van de Stichting Dansproduktie zorgde voor een definitieve overstap naar de performance. Daarmee werd ook de lijn uitgezet waarlangs zijn performances zich zouden gaan bewegen: het grensgebied tussen theater en beeldende kunst. Te veel theater om het de kunstliefhebber gemakkelijk te maken, te weinig theater om de reguliere theaterganger onmiddellijk voor zich te winnen. Een spannend gebied dus, waarbinnen nog ruimte is voor het experiment.

In de Mantra-performances die Peter Baren in 1981 in De Fabriek in Eindhoven en in Galerie Alto in Rotterdam presenteerde, staan beide richtingen eerder naast elkaar, dan dat ze al tot een symbiose zijn geworden. Voor de 'Westerse Mantra' koos hij bewust voor een voormalig fabrieksgebouw als plaats van handeling. Hij vulde die ruimte met de harde, hoekige, industriële klanken van de popgroep Cabaret Voltaire. Geleed in het zwart, als een neutrale gestalte, bewoog hij zich op het podium. De bewegingen drukten beklemming uit: ineenkrimpen en een bij voorbaat verloren gevecht aangaan met zijn schaduw. Die ontstond omdat er telkens lichten aanflitsen. In de 'Oosterse Mantra' ligt de kunstenaar naakt op zijn buik in een kleine, ontogankelijke, sarcofaagachtige ruimte. Zijn gezicht is begraven in woestijnzand. Aan de wanden houden schilderijen in rustgevende kleuren de wacht. Het geluid, weer van Cabaret Voltaire, heeft deze keer een meditatief karakter. Kon het publiek in de Westerse variant volop zijn verbeelding laten spreken, in de Oosterse voelde het zich veel meer geconfronteerd met een werkelijkheid die het aangreep. Het hield zich vooral bezig met de vraag, hoe die kunstenaar dat volhield.

Statie

Het je-ziet-niet-wat-je-ziet-aspect overwint in de performances die Peter Baren met de dichter-criminoloog Koos Dalstra uitvoerde. 'Panorama Faulhorn' uit 1983 bijvoorbeeld zit vol seksuele symboliek en onderhuidse ironie en is duidelijk uit op de prikkeling van de kijker. Zo ook de performance waarin Dalstra 'De idioot in bad' aan de zoveelste variant helpt, terwijl Baren onder-tussen gigantische handen op de achterwand schildert, af en toe zijn karwei even onderbrekend om een keteltje heet water in het bad te gooien, waarin de inmiddels door Dalstra gelezen teksten ronddobberen.

Deze performances mogen dan de verbeel-



Peter Baren; 'The Human Condition', performance, 1988

ding aan het theater ontleen, ze worden niet gestructureerd door een dramatische lijn. Ze brengen allerlei schijnbaar willekeurige en vaker terugkerende elementen of voorwerpen bij elkaar, zoals een gipsen adelaar, een boemerang, wattenbolletjes of een pneumatische boor, die, in hun nieuwe konteks, een andere waarde krijgen. Samen met de aanwezige kunstenaar(s) staan ze voor een gemoedsgesteldheid, een gestolde emotie. Peter Baren gebruikt niet voor niets zo vaak het woord statie in de titel van zijn werken. De idee van de momentopname versterkt hij ook, door niet met 'normale' belichting te werken zoals dat in het theater te doen gebruikelijk is, maar met lichtflitsen. Die reduceren als het ware de tijdsduur en voorkomen een verhaallijn. In enkele gevallen had de kijker, als bij een peepshow, zeggenschap over het tijdstip waarop de performance aanflitsde. Een munt stelde de verbeelding in werking.

Behalve dat in het werk van Peter Baren bepaalde 'rekwisieten' telkens terugkeren en de getoonde emoties meestal draaien om verlatenheid, beklemming maar ook genot, lijkt er nog een rode draad doorheen te lopen, namelijk het manipuleren van gegevens. Bracht hij in het werk in Graz, Echo of Hysteria, al de tijd tot stilstand, in de 'Staties van Naamloze Energie' uit 1987 tart hij de zwaartekracht. Boven acht steigers laat hij mensen vanaf hun middel ophangen aan de dakconstructie. Die lijken zo in het luchtledige te zweven, zeker bij het avondgedeelte van de performance, als ze alleen verlicht worden door knijpkatten die de bezoekers op hen richten. Dan lijkt het zelfs of ze naar beneden vallen





Peter Baren: 'Staties van Naamloze Energie', 1987

Peter Baren: 'Statie 10', 149 x 158 cm, 1987



en zich weer naar boven werken. Bij de onlangs in Arti in Amsterdam opgevoerde performance onder dezelfde titel vond iets vergelijkbaars plaats. Hier waren het negen performers, die met donkere balonnen aan hun haar als het ware de ruimte in werden getrokken, ook al maakte hun lichaamsgewicht dat onmogelijk. Die suggestie werd niet alleen versterkt door de lichtflitsen die ze om de zoveel seconden deden oplichten, maar ook de wind-water-muziek van The Residents zorgde ervoor, dat ze nu eens in de lucht hingen en dan weer kopje onder leken te gaan. De verbeelding schrikt niet terug voor wetmatigheden.

Met name de laatste werken maken duidelijk, dat de geest van de kunstenaar weliswaar onmiskenbaar present is, maar dat zijn fysieke aanwezigheid alleen dan nog maar gegarandeerd is, als er onvoldoende deelnemers zijn om het concept tot leven te brengen. Baren is van performer regisseur geworden. Een stap die minder vreemd is dan je op het eerste gezicht zou vermoeden. Hij mag dan ooit gekozen hebben voor een kunstvorm waarin het mogelijk is ideeën in tijd uit te zetten ('beeldende kunst onder tijdsdruk'), waarin een directe confrontatie met het publiek wordt aangegaan en waarin de ruimte zich laat manipuleren, hij was nooit meer dan een neutrale gestalte binnen dat geheel. Vrijwel vanaf het begin abstraherde hij zijn persoonlijke problematiek, koos hij voor een gestileerde of symbolische verschijningsvorm. Performance is voor hem altijd 'een vak' geweest en 'niet het leven zelf'. Daarom is het ook mogelijk andere gestalten uitdrukking te laten geven aan zijn idee. Een persoonlijk stempel op een werk drukken hoeft

nog niet te betekenen, dat je er als persoon zelf een rol in speelt.

Het schilderen

Peter Baren heeft al jaren naast het presenteren van performances het schilderen als tweede discipline. Dit wekt wellicht bevreemding, maar de twee tegenpolen verdragen zich uitstekend. Allereerst maken schilderijen vaak als één van de samen te brengen elementen deel uit van zijn performances. Verder kenmerken zijn performances zich, zoals gezegd, door een aanreiking van bevroren momenten, door een aanreiking van gestolde emoties.

De kunstenaar gaat bij zijn schilderijen uit van bestaande beelden. Die projecteert hij en vervolgens vult hij ze met een persoonlijke hand in en aan, zodat ze uitstijgen boven vergrotingen van het origineel, opgebouwd uit grove rasterpunten. Soms is een beeld afkomstig uit een performance, bijvoorbeeld 'Statie 10' uit 1987 waarin een man met een doodshoofd in bad ligt, soms ligt er een kindertekening aan ten grondslag zoals in 'Hollandse Zwaartekracht' uit 1985, dan weer een foto uit een krant of een tijdschrift. 'Dorstig Landschap 3' is daar een voorbeeld van: een dorstige Aboriginal die zijn hoofd in het zand stopt om bij water te komen. Omdat Baren bij voorkeur met minimale kleuren schildert op grijs krantenpapier, hebben zijn werken niet alleen een bijzondere tekstuur, ze refereren zo ook in het materiaalgebruik aan hun documentaire



oorsprong. Net zoals in zijn performances tilt hij de werkelijkheid naar een niveau waarin de verbeelding vrij spel krijgt.

De performances van Peter Baren hebben zich losgemaakt van de traditie waarin kunstenaars als Ben d'Armagnac een belangrijke rol hebben gespeeld. Ze laten zich het beste rangschikken naast het werk van tijdgenoten als Jan Fabre, die de wetten van het theater hebben ontregeld door die van de beeldende kunst te integreren. Zo hebben ze zichzelf aan een nieuw werkterrein geholpen, dat hen uitdaagt tot verdere exploitatie.

POINTS OF REFERENCE 38/88. Interventions by international artists.
Schuld und Unschuld der Kunst/ Guilt and Innocence in Art. Graz Austria 1988

38
BEZUGSPUNKTE
88

GRAZ INNENSTADT
15. OKTOBER – 8. NOVEMBER

steirischer herbst '88

INHALT / INDEX

Ort / Place – Künstler / Artist

Hauptbahnhof – Walter Daems	9
Hauptplatz – Kogler + Scheffknecht	19
Hauptplatz, Rathaus – Jochen Gerz	29
Landhaus – Bill Fontana	39
Am Eisernen Tor – Hans Haacke	49
Rosarium – Heribert Sturm	59
Bischöfliches Palais – Beate Passow	69
Freiheitsplatz – Braco Dimitrijević	79
Burg, Ehrenhof – Fedo Ertl	89
Parkring 1 – Jacques Charlier	99
Parkstraße 4 – Eric Hattan	109
Universität – Gruppe Irwin	119
Wastiangasse 6 – Dennis Adams	129
Technische Universität – Norbert Radermacher	139
Mandellstraße 4 – Werner Hofmeister	149
Uhrturm – Peter Baren	159
Ausstellungsprotokolle	169
Nena Dimitrijevic	
Die Stadt als Theater der Ideologie	175
<i>City as theatre of ideology</i>	181
Werner Fenz	
Das Denkmal ist unsichtbar – das Zeichen sichtbar	187
<i>The monument is invisible – the sign visible</i>	189



Clock tower at Schlossberg, Graz Austria

Steirischer Herbst festival 1988

ECHO OF HISTYRIA OR THE MAN ON THE CLOCK [durational incident]

The landmark of the city has survived both the French Wars and World War I and II undamaged. Like a logo, it represents Graz. An artist's interference with such an object is tantamount to sacrilege; on the other hand, such a landmark is one of the most effective locations for art in the public space. Starting from these considerations –and relating his work to the topic of the **Bezugspunkte (points of reference)** - Peter Baren stops the time (at least on one side of the tower) for 25 days. The hands stop in vertical position, pointing down at 'half past five'. A bigger than life-size doll is clinging to the two crescent-shaped ends of the hands with all the strength it has left. It is exposed to great danger and extreme stress. It makes a superhuman effort to save itself. Baren stages fear as a symbol of the kind of extreme situations that individuals find themselves in again and again. The choice for this location, however, means that the figure represents the community. The danger is less timeless – in fact, it is linked to time. By stopping the rhythm, Baren produces an additional irritating symbol whose effect is derived from this disruption of the perceived structures. Stopped clocks have always been connected with omens and prophecies.

Werner Fenz, curator *Bezugspunkte 38/88*.

1988

POINTS OF REFERENCE 38/88. Steirischer Herbst. Graz Austria (ECHO OF HISTYRIA)
Theaterspektakel. Zürich Switzerland (stagedesign and performance for '*In Der Bar Jeder Vernunft*' by Rotta Theater: Wolfram Berger and Uli Sherer)

SPRING TIDE. Chisenhale Dance Space, London UK

We Wanna Loose Our Heads For Anything [In Time]. Chisenhale Gallery, London

Dutch Posters. Stedelijk Museum, Amsterdam NL

EDGE 88 Biennial. Clerkenwell, London UK. Participation in ***The Drop***, public sculpture project, touring GB: Halifax, Dundee, Gateshead (Derry / N-Ireland: canceled because of the troubles)

ZOMERFESTIVAL. Amsterdam NL (*Poster Performances*, throughout the city)

Expanded Theatre Festival. Poznan Poland (*Poster Performances* (throughout the city))



ECHO OF HYSTIRIA. Durational incident. Uharturm, Schlossberg, Graz, Austria 1988.
Photo: Christian Jauschowitz. **Steirischer Herbst festival 1988.**

ISLAND OF LOST SOULS Graz 1988

Proposal for painting on glass. Baren's starting point was a proclamation (published in 1938, and found during research in the library of the University) that discussed the question whether or not Arian people and Jews should be permitted to marry. The location chosen was most suitable for the Island Of Lost Souls installation, especially to juxtapose the apparent similarity between both the statistics of the proclamation and the structures (present in the station) to guide departing and arriving passengers.

The upper part of the painting on glass was to be carried out before the actual opening; during the exhibition, the work would have been continued on the lower part. [PB]

Peter Baren intended to blow up the scheme of the acceptable and forbidden marriages according to Nazi planners of 'the pure race', and transfer it onto a glass surface in the main hall of the train station, which had witnessed many deportations. Monstruous incisions in the body of society and history start with apparently minor interventions in the sphere of individual freedom. The Austrian railway company (Bundesbahn) refused to let Peter Baren paint the huge glass in the main hall.

Nena Dimitrijevic, City As Theatre Of Ideology, Catalogue *Bezugspunkte* 38/88

Below: Study for durational painting on glass. Trainstation Graz. Peter Baren archive.



Graz trainstation

THE DROP site-specific project throughout Great Britain 1988 – 1989

THE DROP

1988

HALIFAX

DUNDEE

GATESHEAD

LONDON

1989

DERRY

BRITAIN'S FIRST INTERNATIONAL EXPERIMENTAL ART BIENNALE

Artists invited include:

Taking place:

13-25 SEPTEMBER 1988

in **CLERKENWELL, LONDON**

and then **TOURING BRITAIN**

Enquiries by phone or post:

EDGE 88
AIR Gallery
6 & 8 ROSEBERY AVENUE
LONDON EC1R 4TD
ENGLAND
Telephone: 01 837 5294

Director: Rob La Frenais
Co-ordinator: Alison Ely
Press & Publicity: Tracey Warr
Production Manager: Robin Morley
Regional Co-ordinator: Adrian Mealing

Funded by:

Arts Council of Great Britain
Visiting Arts
Greater London Arts
London Borough of Islington
Goethe Institute
Canadian High Commission
Australian Bicentennial Commission
Spanish Ministry of Culture

In collaboration with AIR
and Projects UK.



UK **RASHEED ARAEEN**
Lecture/Performance

Poland **JERZY BERES**
Performance

Hungary **VERA BODY**
Video Lecture

UK **IAN BREAKWELL**
Installation

UK **STUART BRISLEY**
Installation/Performance

UK **HELEN CHADWICK**
Installation

UK **THE DROP**
Site-Specific Sculpture

Austria **VALIE EXPORT**
Lecture/Performance

UK **ROSE GARRARD**
Installation/Performance

Canada **VERA FRENKEL**
Installation

UK **MONA HATOUM**
Installation

UK **TINA KEANE**
Performance

UK **DENIS MASI**
Site-Specific Sculpture

UK **ALISTAIR MACLENNAN**
Installation/Performance

Ireland **NIGEL ROLFE**
Performance

W. Germany **ULRIKE ROSENBACH**
Installation/Performance

Spain **CARLES SANTOS**
Performance

USA **CAROLEE SCHNEEMANN**
Performance

USA **SURVIVAL RESEARCH LABORATORIES**
Performance

Italy **ROBERTO TARONI**
Performance

Australia **TOLD BY AN IDIOT**
Performance

Netherlands **MARCELLE VAN BEMMEL**
Performance

Poland **ZBIGNIEW WARPECHOWSKI**
Performance

Canada **PAUL WONG**
Installation/Performance

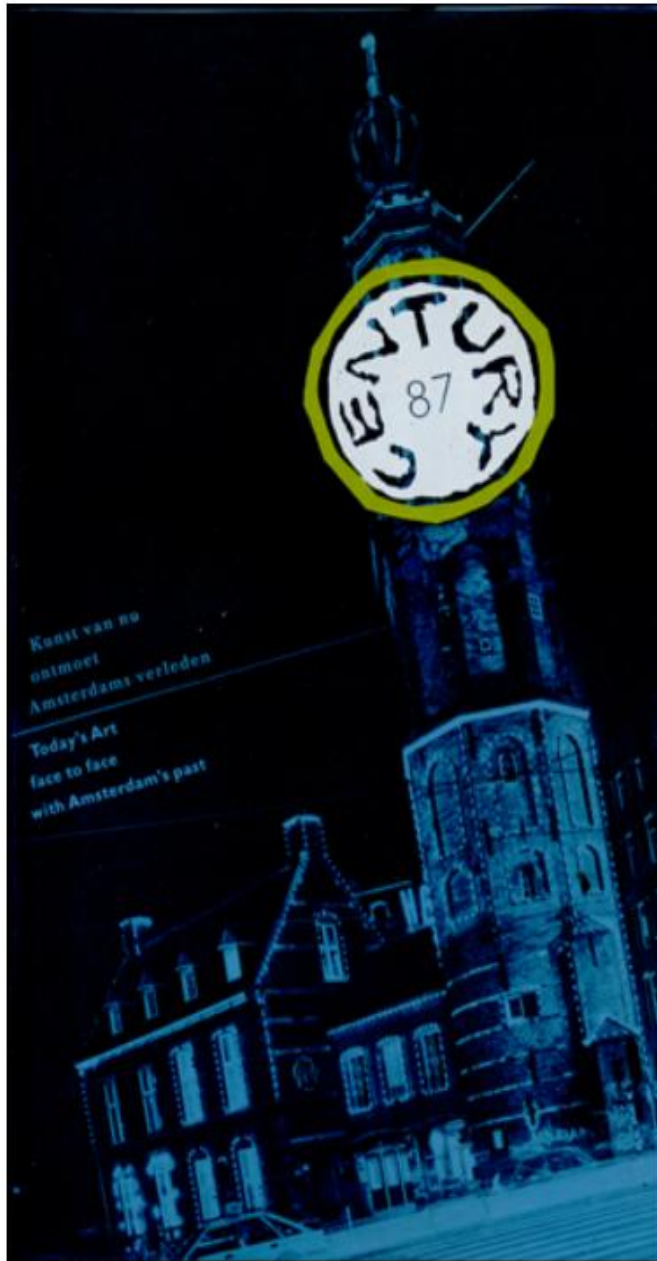
Netherlands **PETER ZEGFELD**
Performance

UK **SILVIA ZIRANEK**
Lecture/Performance

THE DROP site specific project UK 1988 / 1989 - presented in wooden crates, cargo netting and parachute. Touring exhibition to Halifax, Dundee, Gateshead [Derry location canceled due to the Troubles / Not to **EDGE 88 Biennial** London due to cut backs]. Artists: Peter Baren, Stuart Brisley, Tanya Kovats, Alastair MacLennan, Cornelia Parker, Alan Smith. Curator: Paul Bradley.



CENTURY 87. Today's Art face to face with Amsterdam's past for Amsterdam. Cultural Capital City of Europe 1987. PB sound- and light installation, Mint tower. Amsterdam NL 1987



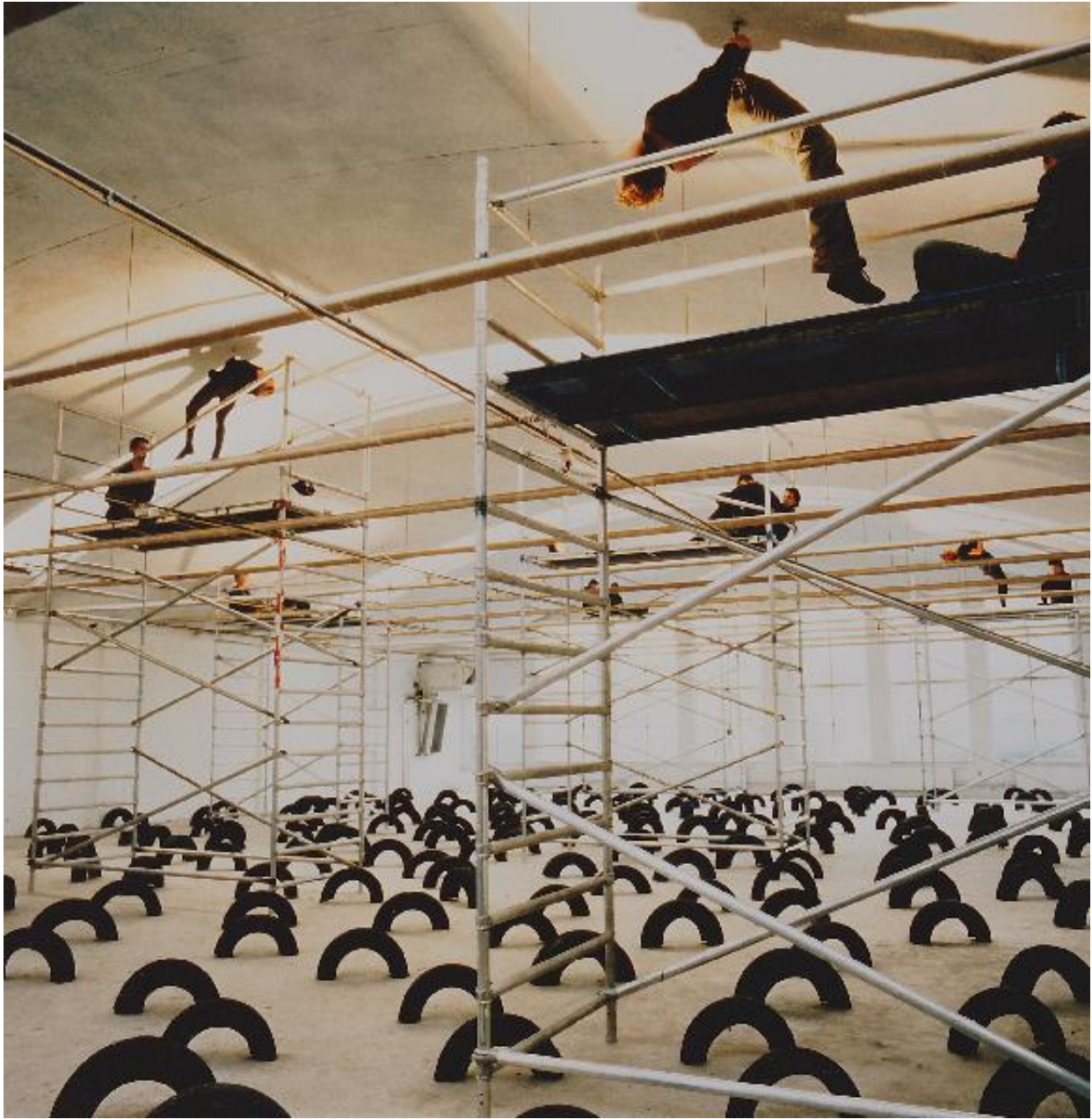
description

Exhibition catalogue / guide published in conjunction with show held August 7 - September 14, 1987. Artists include Giovanni Anselmo, Peter Baren, Christian Boltanski, James Lee Byars, Francesco Clemente, René Daniëls, Jan van den Dobbelsteen, Dokoupil, Rob Scholte, Lili Dujourie, Marlene Dumas, Barry Flanagan, Daan van Golden, Kees de Groot, JCJ van der Heyden, Jenny Holzer, Niek Kemps, Rob van Koningsbruggen, Wolfgang Laib, David Mach, Pieter Laurens Mol, Titus Nolte, Nam June Paik, Jan van de Pavert, Sarkis, Struycken, David Tremlett, Alan Uglow, Mirjam de Zeeuw and Rhonda Zwilling. Text in English and Dutch.

HEARTH [Here Gathers Nameless Energy]. Light- and sound installation, Minttower, Amsterdam NL.
CENTURY 87. Today's Art face to face with Amsterdam's past. Photo: Rineke Dijkstra



STATIONS OF NAMELESS ENERGY. De Fabriek, Eindhoven NL 1987. Daytime performance. Photo: Peter Cox



STATIONS OF NAMELESS ENERGY [SILHOUETTES LIKE SHIVERING ANCIENT FEELINGS] Eindhoven NL, 1987

On show are eight 'Stations Of Nameless Energy' that defy gravity by floating between the scaffolding and the curved ceiling. Three hundred car tyres, cut in half, are placed on the floor in the shape of a snail-shell. During the day the ever-changing exploitation has additional lighting. In the evening visitors must find their way by means of dyno torches. The performance is in progress as the visitors are entering the large hall via a small room. Above each platform there is a ceiling construction. A figure wearing a harness around its midriff area, is fastened to a hook, thus enabling the figure to hang from the ceiling, bending over backwards. The figures alternate five-minute hanging periods with five-minute rest periods. The assistants applaud each time a figure is attached to or released from the ceiling. The figures also applaud their release. The hanging time intervals are staggered, so there are continuously changing focal points. After two hours the remaining visitors are requested to leave the hall. [De Fabriek yearbook 1, 1987]

1987

Century 87. Today's Art face to face with Amsterdam's Past. Amsterdam NL (cat.)

KUNST OVER DE VLOER. Foto-Video-Installatie. Entrepotdok, Amsterdam NL (cat.)

Peter Baren. STATIES. Galerie Tanya Rumpff, Haarlem NL

Performance Festival. Stadsschouwburg, Heerlen NL

Peter Baren. De Fabriek, Eindhoven NL (Stations Of Nameless Energy)

Dramatische hoogtepunten van de 20^e eeuw. Pakhuis Stockholm, Dordrecht NL

STATIONS OF NAMELESS ENERGY. De Fabriek, Eindhoven NL 1987. Evening performance. Photo: Peter Cox



1986

The National Review of Live Art. Midland Group, Nottingham UK (with Erszi Hatvari)

Opening. De Appel, Amsterdam NL (THE GIFT with Wolf Mense)

You Don't Have To Watch Dynasty. Shaffy Theater, Amsterdam NL (Untitled Endgame)

Peter Baren. INCIDENT. Het Kijkhuis, Den Haag NL (with Erszi Hatvari and Wolf Mense)

Peter Baren. INCIDENT. Lokaal 01, Breda NL (with Agneet Evenhuis and Wolf Mense)

AVE 86. Het Hooghuis and De Gele Rijder, Arnhem NL (INCIDENT with Erszi Hatvari)

ZôNES. Aorta, Amsterdam NL

Maquettes/Scale models. De Fabriek, Eindhoven NL

Hortus Botanicus, Haren and CBK/Centrum Beeldende Kunst. Groningen NL (KINK FLORA with Marion Gadiot)

1985

Video Festival. Charlottenborg Exhibition Hall, Copenhagen, Denmark (curator: Aart van Barneveld/Time Based Arts)

Perfo 3. Performance, Installations, Music. Lantaren/Venster, Rotterdam NL- with Wolf Mense. Curators: Wink van Kempen/ Fred van der Hilst (cat.)

Peter Baren. CBK, Bergen NL (DUTCH GRAVITY)

1984

AANWINSTEN/ Acquisitions. Museum Arnhem, Arnhem NL (PANORAMA FAULHORN – Sonsbeek performance)

ERVEN WIRRA WELTKLANG. Het Apollohuis, Eindhoven NL (NOCTURNE)

L'AUTOMNE, ENCORE. Time Based Arts, Amsterdam NL (NOCTURNE)

40 / PERFORMANCE

PERT
REVIEW



EXPLOITATION-PERFORMANCES

HAD MANY OF the audience (myself included) studied the programme notes more thoroughly before seeing the first of Peter Baren's two pieces, his work may have been better understood and better received. As it was, after the first of four runs of the approximately four minute long *Incident* dissatisfaction was being voiced: 'Is that it?'; 'That was a short ten minutes.' Not that he should be surprised at this response. The programme notes are as follows: 'Obstacles are placed in front of clear pictures which increase disorder to let the Incident take its course.' The first part of this statement is also in the introduction to the second piece. Further, the recent hit 'You're My Favourite Waste of Time' was played during *Incident* and in the second piece, *The Royal Corpse*, the unscrambled word display read as: 'No feelings, you've no feelings at all being here at a time like this. Anyone can tell you've no feelings.' Not exactly warm and welcoming words and music or easy viewing.

The inevitable festival constraints led to further alienation of the audience. *Incident* was intended to be of two hours duration with one 'exploitation-performance' every 15 minutes. This form of presentation was part of a deliberate attempt to break from the pattern of half-hour-plus festival performance. The presentation was consistent with this attempt: the audience assembled, the curtains opened, the Incident took place and the curtains closed to reopen ten minutes later to another or to the same audience. However, due to a late start, programming constraints and the remoteness of the Studio from the marshalling area for the audiences, there were only four exploitation-performances and at half hourly intervals. This had the effect of significantly altering the way in which the piece was perceived. It became in effect a one-off performance. There was less incentive to witness subsequent exploitation-performances.

The obstacle in *Incident* took the form of co-performer Ersi Hatvani who sat cross-legged at front centre making smooth and inviting arm gestures to the audience. Baren gradually became visible directly behind her, six feet off the floor, on the back wall: he appeared to be clinging on uncomfortably. It became apparent he was tied to the wall. Under strobe lighting, Hatvani's gestures became larger and agitated, successfully distracting from his struggling as if to try to break free. A red spot picked out the grotesque and offending gestures he was making with his mouth and face. The desired image of his struggle remained after the flats (in lieu of curtains) were replaced. He was aiming at a cinematic quality, in the style of Tarkovsky: two images superimposed and one shimmering

Also in Nottingham, Peter Baren, a rare visitor from Holland PETER MCRAE assesses:



over the other. She, straight upright and grounded. He, arc shaped, suspended horizontal.

The Royal Corpse was presented on the following afternoon in the Gallery. Sub-titled say hello to the Quark, the programme notes again: 'Obstacles are placed in front of clear pictures which slow down understanding in order to let the Royal Corpse ... arise out of them.' The 'exploitation-performance' was an hour long and continuous. The thinner daytime audience and possibly a wariness generated from the previous night left not many who stayed long enough to witness the risen Corpse (or Quark). This was a pity. An empty water canister pointed to one possible explanation for the generous sweep of sand across the floor. However, the piece as a whole was no barren desert. Given a little time, there was much to be seen. Baren included a scrambled word exercise for just the purpose of keeping the audience in the space and occupied: not to be thinking so much as looking. His intention of conveying essence with as static an image as possible usually worked against watching over an extended time. This new audience needed more incentives to stay.

Baren likens the compositions of both pieces to a painting. *Incident* could be seen as background (him), middleground (her) and foreground (the flats). In *The Royal Corpse* the generous sweep of sand upon which all of the objects were placed was possibly the canvas.

There were cover-ups — faces; double meanings — the titles and objects; layers and contrasts; horizontals and verticals and even red herrings. The scrambled words on the Gallery walls and the work-site tape bound the *Royal Corpse* composition. The tape was on the floor and the sand. Its usual barrier function was not being exercised: the audience were invited into, as well as around, the composition. By coming inside they were completing the link to the outside reality. The composition breathed. Hoses, part of the outside link, via a compressor running at operating speed in the back street, quivered under dynamic pressure. Hatvani lay face down, naked, on the sand. Her strongly centred abdominal breathing (via mask and tube through the floor) made Baren's stiff standing figure with ritual arm movement relatively pathetic.

In *Incident* she wore exotic face make-up and some body decoration. The working pneumatic drills in *The Royal Corpse* were silver-foil wrapped to make the tool more conspicuous (the tools are aligned with his heels, the weak point of man). In a previous piece he presented the hammer as a jewel. So Baren appropriates for purposes of suggestion, as required, on a temporary basis and without intention towards re-creation. He does not wish to establish motifs.

He describes his work in terms of explorations and 'exploitation-performances' rather than as performance installations. His is exploitation in a temporary sense: human input as performing object rather than installation. He has no definitive statements to make. He presents a range of options, opposite poles, contrasts and different levels (the well-made sound track to *The Royal Corpse* complemented the different levels of the composition, with low and high pitched sound and reversed recording effects). He is not so interested in the big (historical) issues as in the detail of the particular, in the unusual, as subject matter. One recent piece had as subject the first Dutch astronaut. He is not concerned that presenting his female co-performer nude may carry unintended connotations. For him, nudity is a costume; presenting two men would also have connotations.

Baren's appearance at the Festival has served merely as an introduction to his work. This long-serving Dutch artist deserves to be seen here again, by a more prepared audience. Not least he has made us question our expectations of what constitutes a performance or performance installation presentation, particularly in a festival context. Like the Belgian artist Leo Kuyper, he can remind us that looking (especially if only briefly) is not necessarily seeing and that thinking doesn't necessarily help looking. ●

OPENING. De Appel, Amsterdam NL 1986. THE GIFT [AKA Westkunst] with Wolf Mense. Photo: Oscar van Alphen



FESTIVAL DE STAD. Park Sonsbeek, Arnhem NL. Belvedere watchtower. Photos: Irene Companjen



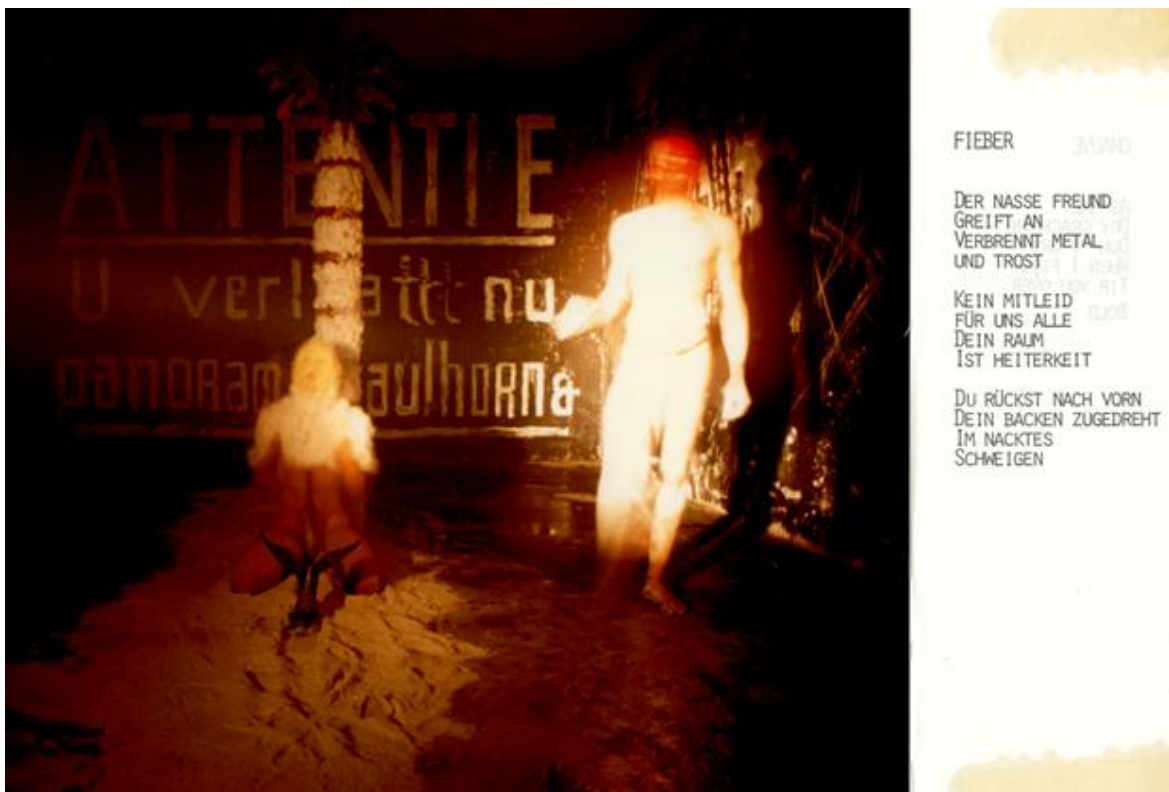
2 Days of different actions - down in the former ticket box and on top of the watchtower.



PERFOTIJD performancefestival. Lantaren/Venster, Rotterdam NL 1983 [WIRRA#5 + K. Dalstra]
 WIRRA series was produced and presented together with Koos Dalstra 1982 – 1983, with a.o.
 James Lee Byars, Chris Burden, Johanne Went. Photos: Hajo Piebenga



NAT III. Aorta, Amsterdam. WIRRA #6 with Koos Dalstra, 1983. Photo: Ryu Tajiri



1983

Videoart in The Netherlands. De Vleeshal, Middelburg NL (curated: Aart van Barneveld / Time Based Arts)

Festival De Stad. Sonsbeek, Arnhem NL (Belvedere watchtower - WIRRA *9). Curator: Albert van der Weide/ Hans Eykelboom..

PERFOTIJD. Performancefestival. Lantaren/ Venster theater, Rotterdam NL (WIRRA 7*).

Curators: Wink van Kempen en Fred van der Hilst

PERFOBIA. Atelier 0.0. Kalkhaven, Dordrecht NL

NAT III. Aorta, Amsterdam NL (WIRRA 6*)

Work On Video. Time Based Arts, Amsterdam NL (Eastern Mantra)

1982

Peter Baren/ Koos Dalstra. Stichting voor kunstENNU, Tilburg NL (WIRRA 8)* cat.)

The Living Room. Group Exhibition. The Living Room, Amsterdam NL (cat.)

Studium Generale. Akademie voor Kunst en Vormgeving St. Joost. Den Bosch NL (WIRRA 4 *)

Peter Baren/ Koos Dalstra. Stichting voor kunstENNU, Tilburg NL (WIRRA 3)*

Artists initiatives in The Netherlands. De Moriaan, Den Bosch NL (WIRRA 2) *

Dertig Man Kunst. W139, Amsterdam NL (WIRRA 1)*

1981

Peter Baren. Galerie Alto, Rotterdam NL (Eastern Mantra)

Peter Baren. The Living Room, Amsterdam NL (The Living Room Or Is The Approach Scarcely More Important Than One Of The Objects?)

Peter Baren. De Fabriek, Eindhoven NL (Groundroom#2 Lost And Found))

Peter Baren. Peperstraat 37, Groningen NL (Groundroom#1 Lost And Found)

*Performances with Koos Dalstra

New China Reconstructs Domestic Kit. Shaffy Theater, Amsterdam, NL 1982.

With Truus Bronkhorst and Koos Dalstra. Photos: Bob van Dantzig



Verveling als vorm van theatervernieuwing

Voorstelling: China reconstructs new domestic kit. Uitvoerenden: Peter Baren, Truus Bronkhorst en Koos Dalstra. Gezien op 7/9 in het Shaffy-theater, Amsterdam. Herhalingen aldaar tot en met 11/9.

Door MARCEL-ARMAND VAN NIEUWPOORT

De tendens om in het theater diverse disciplines als dans, mime, bewegingstheater en toneel te vermengen lijkt zich verder door te zetten. Een nieuw voorbeeld hiervan is de voorstelling China reconstructs new domestic kit van Peter Baren, Truus Bronkhorst en Koos Dalstra.

De titel roept al voor de aanvang van de voorstelling de nodige vraagtekens op, want in verschillende informatiebronnen werd steeds een andere titel vermeld. Aan het slot van de voorstelling blijkt het uiteindelijk de titel van een overigens niet voorgedragen gedicht van de Roerganger te zijn, één van de figuren die in het stuk worden genoemd.

Een van de uitvoerenden, Truus Bronkhorst, geniet reeds bekendheid als danseres/choreografe van de Stichting Dansproductie, bij welk gezelschap zij onder meer de choreografie Volgende (1979) presenteerde en een opvallende acteer-dansrol vervulde in het stuk Kamerbreed.

In de nieuwe productie echter slaat zij met haar mede-uitvoerenden een minder goed figuur. Tijdens de proloog, die zich afspeelt

in de voorhal van de Shaffyzaal, wordt het publiek geconfronteerd met een schimmenspel achter een scherm, waarop een voorstelling is geschilderd die lijkt op de Amsterdamse Nieuwmarktbuurt anno 1982. Daarna wordt het publiek naar de galerij geloodst, vanwaar men het idee krijgt op een circuspiste te kijken. In de arena staan drie trappen van verschillende hoogten opgesteld, die geen noemenswaardige functie hebben, zodat de mening gerechtvaardigd lijkt hier met een absurdistische theatervorm te maken te hebben.

Dit idee wordt versterkt door een reeks scènes, die niet meer inhouden dan pingpongen zonder balletje met van gaten voorziene batjes en het (door drie blinden) al draaiende op steeltjes hooghouden van gele plastic bordjes. De historische verwijzingen in de verstrekte gegevens zijn niet toereikend genoeg om ook maar iets van het stuk te begrijpen.

Met een voor Chinezen blijkbaar karakteristiek geacht voortdurend buigen wordt iedere betekenisloze scène afgesloten, zonder dat ook maar enige spanning is opgeroepen.

Behalve de oubollige teksten, die conventioneel werden voorgedragen, was voornamelijk de wezenloze vertolking de oorzaak van de intense verveling die ik ondervond. In de zoveelste geforceerde zoektocht naar vernieuwing zijn Baren, Bronkhorst en Dalstra wellicht op het idee gekomen dat de opperste verveling ook een vormvernieuwing kan inhouden. Maar die opvatting was niet aan mij besteed.

New China Reconstructs Domestic Kit. Shaffy Theater, Amsterdam NL 1982.
Photos: Bob van Dantzig



WIRRA#8. Stichting voor kunstENNU, Tilburg NL 1982. Performance with Koos Dalstra. Photos: Martin Stoop

The visitors stand waiting in ENNU's long corridor. Suddenly, a young man appears, wearing a ski suit, with skis slung over his shoulder. It is writer/poet Koos Dalstra. With this beginning, he sets the course the performance is going to take. After a series of movements, (which look like a warming up) he opens the door to the performance space. After carefully looking around, my eyes light upon a track of artificial snow and a track of green soap. Other details include: islands with uniform jackets, a pole, uncultivated coconuts, a light box with a factory complex, and large wall paintings. Wind directions have been set out on the walls in the corners. Lines of flames have been drawn above the central heating, but these could just as well be waves. On the balcony I see a person painted in silhouette, who is waving to the visitors below. Pleasant music (Rip Rig & Panic) is drifting up from a hatch in the floor and is experienced by vibrations through the soles of my feet. When Dalstra's skis are buckled on, I see visual artist Peter Baren lying curled up. He, too, begins to move. He has a painted plaster eagle with him. They follow their own routes: Baren moving barefoot across the artificial snow, Dalstra on skis across the green soap. Dalstra is moving as if he is making a fast descent. Baren is teaching the eagle to fly, making signals, banging on coconuts. The two men have no contact with each other. They are in the same space but are working at different levels of consciousness.

[Albert van derWeide, GBK Magazine nr. 43, January 1983]

Performance actieplan / score with actions





Above: walk-in situation [daytime]



Evening performance



WIRRA#3. Stichting kunstENNU, Tilburg NL 1982. Performance actions and lecture by Koos Dalstra. Photos: Martin Stoop, Peter Baren archive

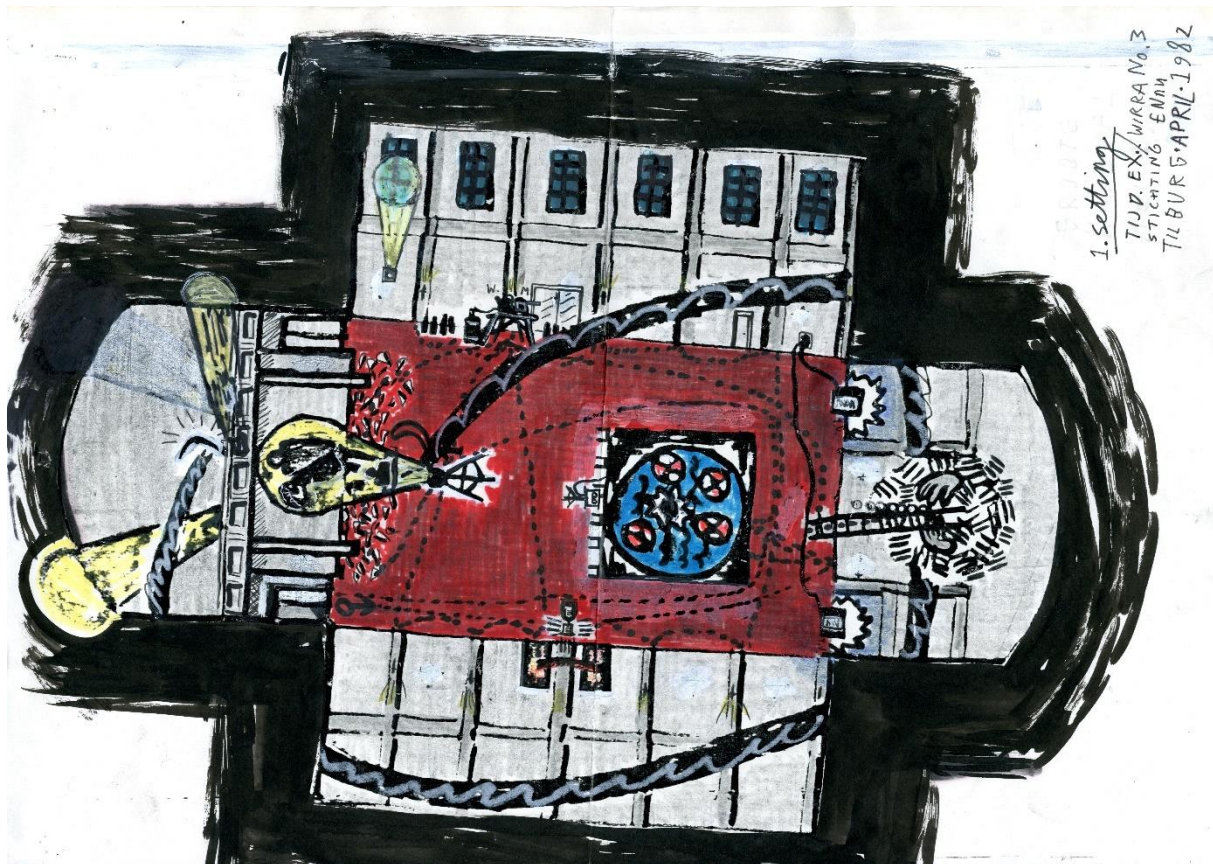
In a former chapel two major actions were performed. Over a period of six evenings, one figure depicted a wall-painting showing two hands holding a rosary, while the other was lecturing in a water basin, reading from plasticised text sheets floating around in the water. The following evenings, with the use of recorded material from the previous performance, spoken phrases were dubbed and re-used, in order to play with delayed synchronicity.

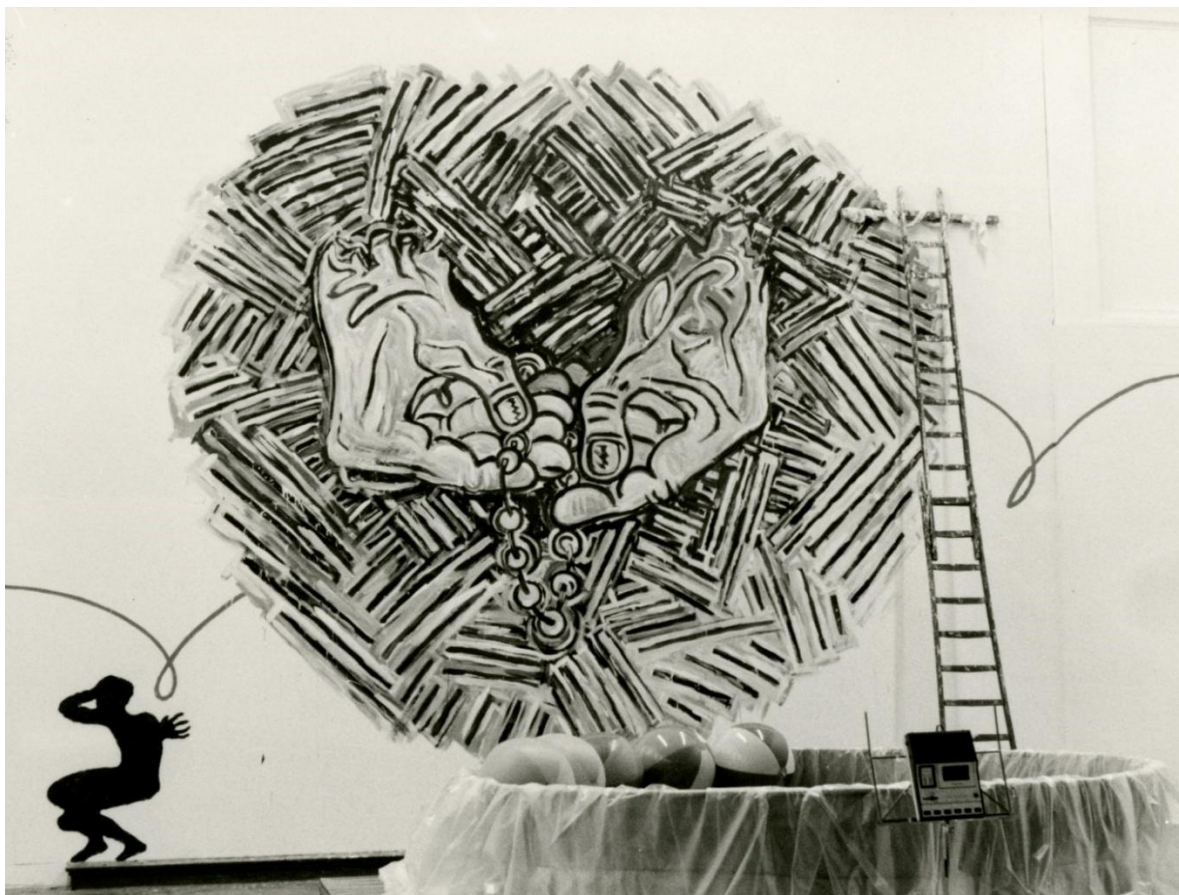
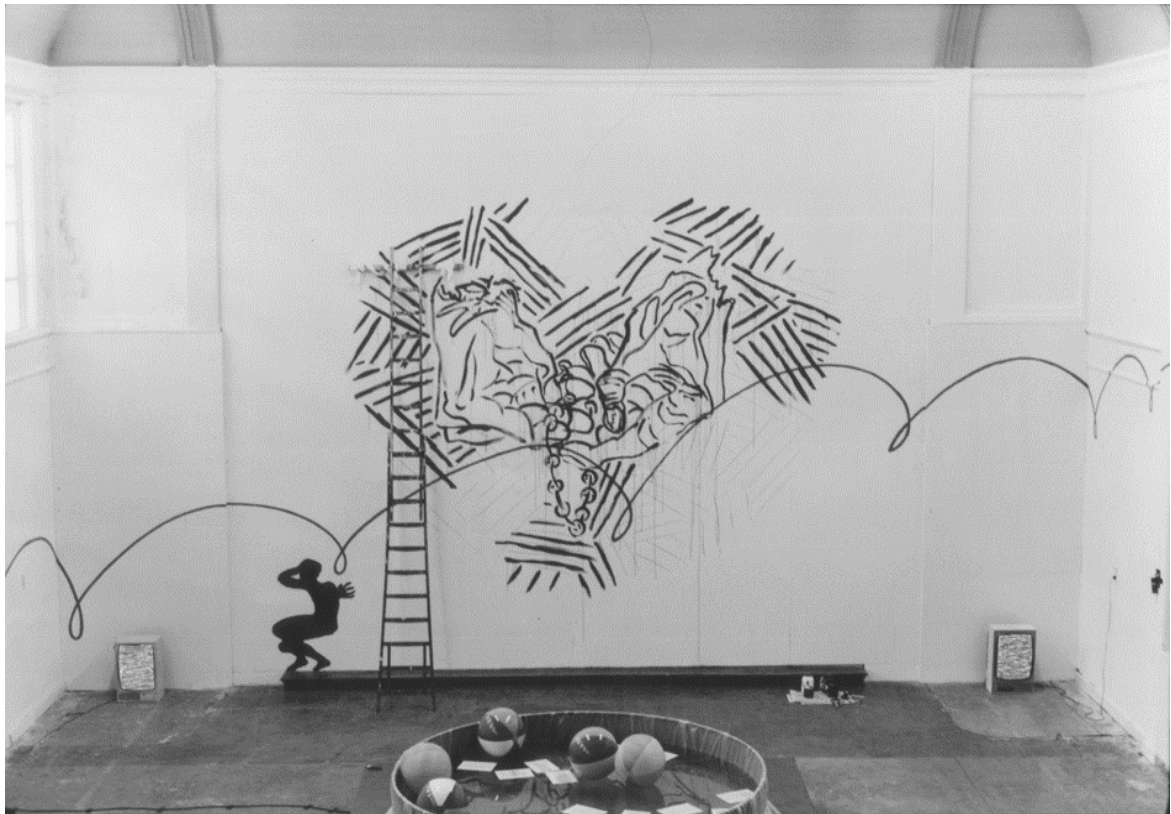
Fragment from the lecture entitled 'Golf Praxis' (Wave Praxis): "By means of this model we are able to show how a wave of agitation is built up, for instance. The vertical axis conveys the intensity of the mood. The latter varies from a desire for safety, the positive pole, to a fear of danger, the negative pole. With a maximum of safety, the fear of danger is minimal, with a minimum of safety, the desire for safety is maximal (...)."

Other minor actions consisted of the actors blowing canned spray of pure air into the space (Keep Your Vacuums Clean!). In order to take care of the lecturer, the temperature in the water basin being quite low, water was boiled in the space and every now and then a kettleful of hot water was poured in, close to the figure.

Towards the end, the smell of burnt milk gave the performance a sinister twist. [PB]

Performance actie plan





Lecture GOLV-PRAXIS, Koos Dalstra in waterbasin / PB paints huge cut off hands with rosary.



WIRRA#2. ARTISTS INITIATIVES IN THE NETHERLANDS. Den Bosch NL 1982.
WIRRA Performance series with Koos Dalstra. Photo: Peter Cox.



WIRRA series produced with Koos Dalstra, criminologist / poet.

22 WIRRA SERIES 1982-1983

In collaboration with Koos Dalstra. In this series Baren and Dalstra manipulate this Wirra motif (the boomerang) in different ways. It is used in the figurative sense. A characteristic feature of boomerangs is that they return to their thrower. It is a means of making small excursions, for instance, to call up recollections which are then covered up again immediately afterwards. [Albert van der Weide, *GBK magazine* nr. 43, January 1983]

WIRRA 1 PARI MUTUEL

Amsterdam NL, 1982

During a crowded opening, there is a lot of hustle and bustle of people present; two figures detach themselves and walk into two spotlights. The two figures become engaged in a short, strategic game of interaction. Performed in sign language, the action reaches its climax with a wirra (boomerang) being thrown, but the action is transposed into sound. The figures freeze in their poses before disappearing into the crowd again. [PB]

Wagnoesstraat 139 AMSTERDAM
16.1 [23.1] 1982

tydelijke exploratie

PARI MUTUEL »WIRRA«
PETER BAREN / KOOS DALSTRA
NO.1



• IN CARRYING OUT THE PLAN FROM THE MOMENT IT IS PUT
• INTO EFFECT TO THE END OF THE OPERATION, THERE IS
• ANOTHER PROCESS OF KNOWING THE SITUATION, NAMELY,
• THE PROCESS OF PRACTICE IN THE COURSE OF THIS
• PRACTICE IT IS NECESSARY TO EXAMINE ANEW WHETHER
• THE PLAN WORKED OUT IN THE PRECEDING PROCESS
• CORRESPONDS WITH REALITY. IF IT DOES NOT CORRESPOND
• WITH REALITY OR IF IT DOES NOT FULLY DO SO, THEN
• IN THE LIGHT OF OUR NEW KNOWLEDGE, IT BECOMES
• NECESSARY TO FORM NEW JUDGEMENTS, MAKE
• NEW DECISIONS AND CHANGE THE ORIGINAL PLAN
• SO AS TO MEET THE SITUATION.

(THE ABOVE APPLIES TO A STRATEGIC ACTION, A
CAMPAIGN OR A BATTLE) FROM SELECTED WRITINGS
OF MAO TSE-TUNG
VOLUME 1 / 1936

WIRRA#1. With Koos Dalstra. *30 MAN KUNST*. W139, Amsterdam NL. Photo: Peer Veneman.



GROUNDROOM#2 (Lost And Found). De Fabriek, Eindhoven NL. Photo: Peter Cox. Published in KUNST VAN NU /ART TODAY. Encyclopedic survey 1970 – 1990. Primavera Press, Leiden



THE LIVING ROOM OR IS THE APPROACH HARDLY MORE IMPORTANT THAN ONE OF THE OBJECTS?

Amsterdam NL, 1981

Peter Baren is hanging in the uppermost corner of a living room situated not far from the Royal Tropical Institute in Amsterdam. It is 1 February 1981. The Living Room opens with a performance. Two opposing projectors are throwing out light images; at knee-height dune landscapes appear, with the horizon and sky above. Electronic noises are reverberating from loudspeakers. In the small room, painted white, jam-packed with expectant onlookers, he is lifted onto hooks by three assistants and left suspended for 30 minutes; at first a filleted ceiling angel taken straight out of a classical freeze, then a hapless fly struggling to escape a web. Golden smudges have been smeared onto the walls with hands and feet.

The atmosphere, heavy with expectation, fills me with shame and I let my gaze drop. The floor leading to the dunes is studded with blue glass. Coming back via the same route, I arrive at a transparent plastic nimbus draped from ceiling to floor. In the circle seven masks of tragedy are weeping for a feminine sculpture on the floor.

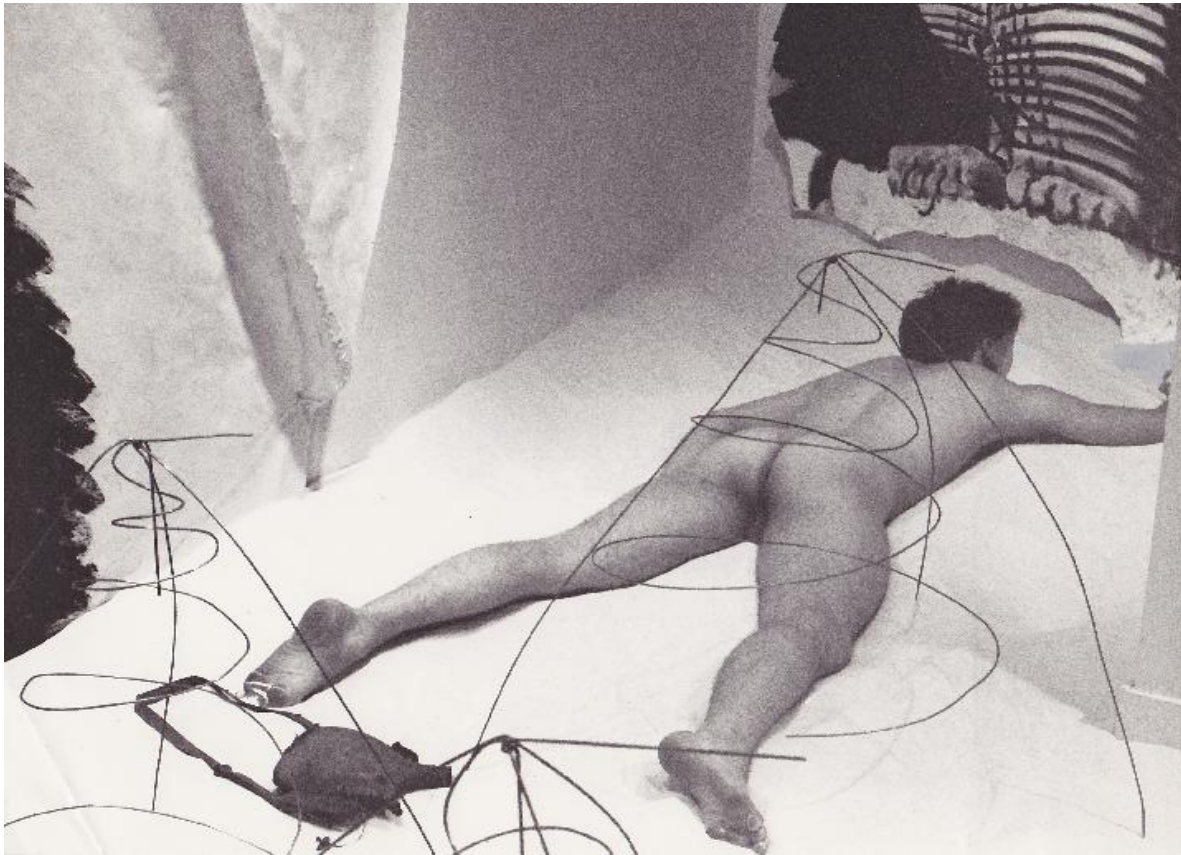
I have been told that a literal interpretation of the name 'Living Room' forms the basis of this performance/installation. The gallery used to have the function of living room, the family domain. Somewhere in my mind the penny starts to drop: in its most elementary form the family consists of man, woman and child. I turn back to the set, this time in quest of the child. In a deserted corner over by the window I discover a pile of yellowing photographs featuring a group of cheeky little boys playing with hula hoops. The figuration is complete, the triangle closed. The masks weeping for the woman are supposed to represent the public.

[Kees Dalstra, *Metropolis M.* Nr. 2 December 1981]





EASTERN MANTRA. Galerie Alto, Rotterdam, NL 1981. Photo: Peer Veneman



WESTERN MANTRA. Willem II factory, Den Bosch NL 1980. Photo: Robert Glaubit



1980

Frame Experiment. Willem II fabriek, Den Bosch NL (Western Mantra)

FEBRUARY 80. Galerie VAN, Haarlem NL (with Jolanda Prinsen)

The New-Size 1980 Thunder. Amsterdams Centrum voor Actuele kunst (ACA) HAL 1, Amsterdam NL

1979

PERSOONSHELFTEN. Ways Of Seeing, Amsterdam NL

Peter Baren. Machinefabriek Cooper, Haarlem NL

Peter Baren. Galerie VAN, Haarlem NL (ATTESE)

* projects with **Koos Dalstra**, criminologist and poet - 1982-1984, 1991, 2000-2001

Next: **PETER BAREN door KOOS DALSTRA. Essay in Metropolis M** [DUTCH]– winter issue 1981.

For the **translated** essay, in **english**, on 1980 and 1981 [live] work – including **all articles** and **texts** please visit <https://peterbaren.com/texts-about-the-artist/>

Peter Baren

Koos Dalstra

Twee karousells projekteren lichtbeelden tegenover elkaar. Op kniehoogte verschijnt een duinlandschap. Horizon en lucht daarboven. In de hemel gouden vegen, die hij met handen en voeten op de muur aanbrengt.

Peter Baren hangt in de uiterste bovenhoek van een huiskamer in Amsterdam, niet ver van het Tropenmuseum. Het is 1 februari 1981. The Living Room opent met een performance.

Drie helpers tillen hem in zijn tuig naar de haken, waaraan hij wordt vastgeklonken. De kleine witgeschilderde ruimte is bomvol aanwezigen, die het experiment gespannen volgen. Dertig minuten hangt hij daar, nu eens een slap plafondgeltje uit een klassieke fresco, dan weer een wanhopige vlieg, die probeert te ontsnappen uit een web.

De sfeer, veelbelovend en gespannen, vervult me met schaamte. Ik kijk naar de grond. De vloer naar de duinen is bezaaid met blauw glas. Het pad terugvolgend kom ik bij een nimbus van doorzichtig plastik, die van het plafond tot op de vloer neerhangt. In de cirkel zweven tragische maskers, die een vrouwelijke skulptuur op de grond bewenen.

Uit luidsprekers weerklinkt elektronische ruis van onder andere Cabaret Voltaire,

The Durutti Column, DAF, Indoor Life. Hulpbehoevend wend ik me tot het affiche. Een serie polaroids, afwisselend plaatjes en zwartjes. Een opgezette berenmuil, een we-nende vrouw met brede schouders op de rug gezien, een fragiel wit handje op roodfluwelen achtergrond. Het doet me denken aan een serie kontaktprints, een ongemonteerde filmstrip. Ik vraag me versterkt af, wat dit alles nu eigenlijk betekent.



THE LIVING ROOM: 'overzicht'.

Peter Baren



THE LIVING ROOM: 'hanging'.

De titel van de performance: 'Of is de toenadering nauwelijks belangrijker dan één van de voorwerpen?' Ik ben dichter en weet van Baudelaire dat de taal een woud van symbolen is. Deze te ontcijferen is gans mijn vak. Toch vraag ik me in stomme verbazing af, hoe een beeldend kunstenaar ertoe komt zich zo ontbloot te tonen en tegelijkertijd zoveel te verbergen.

Met het manifest van de galerie in de linker- en een interview met de kunstenaar in de rechterhand wend ik me tot Bart van der Ven, die samen met Peer Veneman de ruimte bewoont en exploiteert. *"Er ligt een letterlijke interpretatie van de naam LIVING ROOM aan deze performance/installatie ten grondslag. De galerie heeft de functie van huiskamer gehad, het domein van het gezin."*

Er begint iets te dagen. Het gezin bestaat in de meest eenvoudige vorm uit man, vrouw en kind. Ik speur de setting nog eens af op zoek naar het ontbrekende kind. In een verlaten hoek bij het raam ontdek ik achter het publiek een stapeltje vergeelde foto's

met hoepelende kwajongens. De figuratie is compleet, de driehoek gesloten. De maskers, die de vrouw bewenen, moeten het publiek voorstellen.

Aangezien er echter niemand huult, ja, er



THE LIVING ROOM: 'dichtbij'.

zelfs lachen en vrolijk klappen in de lucht is wanneer de kunstenaar naar beneden wordt gehaald, besluit ik hem zelf naar de zin te vragen. Als een bokser na de match zit hij in de achterkamer in een kamerjas kola te drinken.

"Ik wil op het publiek intimiteit overbrengen zonder een spoor van voyeurisme."

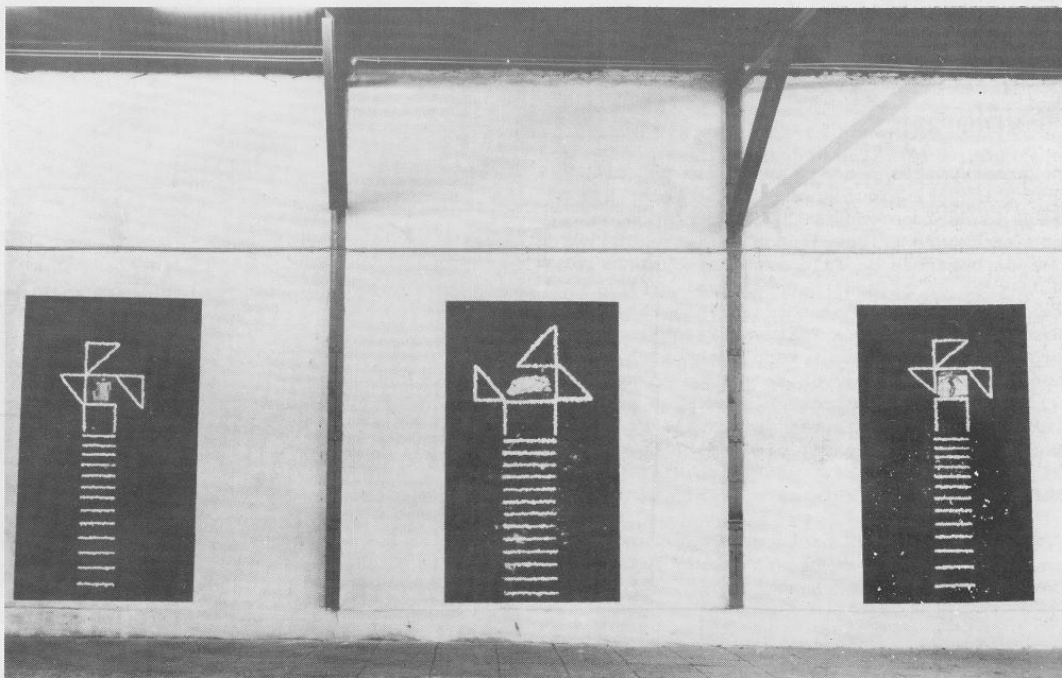
De Driehoek

Voorlopig ben ik gerustgesteld; mijn schaamte bleek terecht. Gefascineerd ga ik op zoek naar het verhaal achter deze figuur. Hoe is Peter Baren aan de driehoek gekomen? Het doopceel: tijdens zijn schildersopleiding

deze ingedikt; boven uitgerekt. Ook hier werkt de zwaartekracht. Aan weerszijden van de zigzaglijn kontrasterende materialen: opgespoten vlakken versus dunne potloodlijnen.

De vlakken, gespleten door de hoekige zaagtand ziet hij als onpersoonlijke vergrotingen van zichzelf. Een titel luidt 'lunatic'. Ik noteer in mijn geheugen: hij voelt zich gespleten door de driehoek. Ontevreden met dit motief zoek ik verder naar bewijsmateriaal.

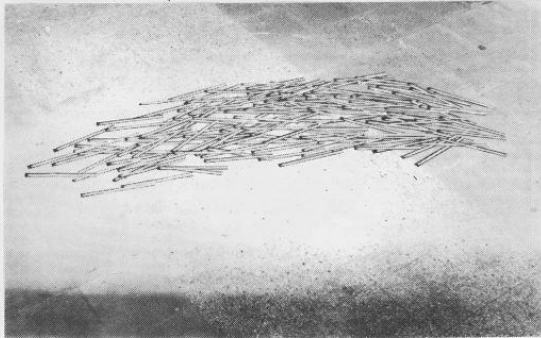
Begin 1980 exposeert Peter Baren in ACA te Amsterdam. In deze hal met zijn enorme afmetingen gaat hij voor het eerst in op de architectonische mogelijkheden, welke de ruimte biedt. Naast elkaar hangen drie vuur-



ACA: 'electric chair', 'red rose', 'windsurf'.

aan de Rijksakademie raakt hij geïnteresseerd in de lange sculpturen van Brancusi. Houten ruitvormen met de punten op elkaar geplaatst. Van onderen bekeken zijn het driehoeken met de basis boven. In 1979 exposeert hij in galerie VAN te Haarlem onder andere een blauwe driehoek onder de titel 'Attese', wat in het grieks 'verwachting' betekent. Hij werkt vanuit ooghoogte; het kikvorsperspektief domineert. Een paar maanden later laat hij in Amsterdam in galerie Ways of Seeing een serie 'persoonshelften' zien. Elk werkstuk bestaat uit vier à vijf op elkaar geplaatste rechthoeken, die samen een ijle zuil vormen. Van beneden naar boven loopt een kartelrand. Beneden is

rode werken onder de titels 'Electric chair', 'Red rose' en 'Windsurf'. De driehoeken keren in wisselende spanningsverhoudingen terug. Zonder voorontwerp projekteert hij een week lang zijn fantasie. Niet alleen het platte vlak wordt geëxploreerd. Hij installeert rasters van ijzer, waarin rood plastic banen kruisvormig worden gevlochten. Het object heet 'Beweende plek', en heeft afmetingen van 250 x 800 centimeter. Het skala van elementaire patronen wordt gekompleteerd door een verzameling 'kwistig' rondgestrooide stroken papier van variabele afmetingen, waarop de tekst 'Stadium' met daarachter 'de ondergang' gedrukt is. Deze worden aan het einde van de tijdelijke exploratie ge-



ACA: 'de ondergang'.

stolen. De structuren verwijzen niet direkt naar een herkenbare werkelijkheid. Het zijn eerder uitvergroete details.

Exploraties

De preokkupatie met basispatronen zet zich voort in versneld tempo, wanneer Peter Baren zich in de loop van 1980 gaat bezighouden met karakters en bewegingen. Hij treedt op met de Dogtroep op Film International in Rotterdam en tijdens het Festival of Fools te Amsterdam. Daarnaast traint hij met Truus Bronkhorst en Margie Smit van Stichting Dans-produktie. De aandacht verplaatst zich steeds meer in de richting van de ruimte en het bewustzijn van een betrokken plek. Een noodzakelijke abstraktie van de normale rol van de beeldend kunstenaar, die in stilte op zijn atelier ploetert, maar zich niet vrij kan bewegen in de ruimte, waar hij tentoon stelt.

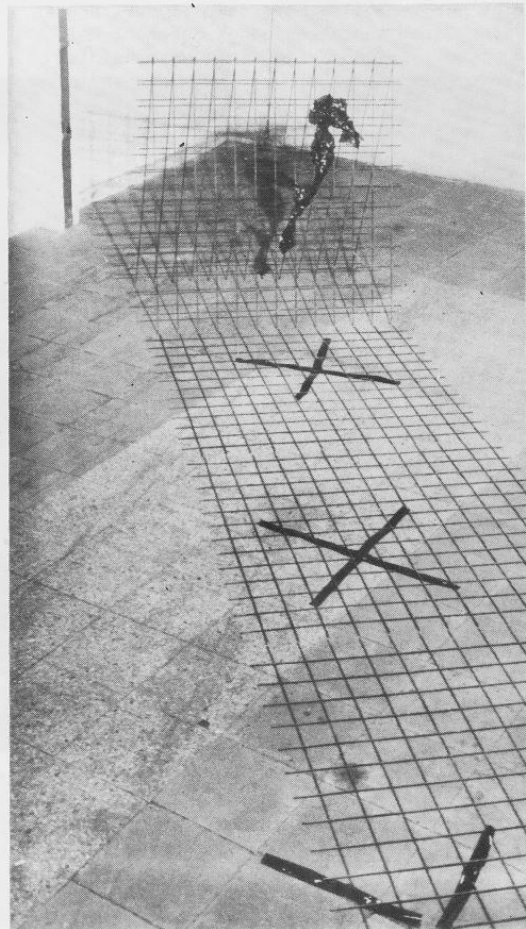
"Ik ging mijn eigen lichaam gebruiken. Mensen in een ruimte direkt vanuit mezelf beïnvloeden vond ik langzamerhand belangrijker dan werk te tonen, dat ik op mijn atelier had gemaakt. Daar kon ik in feite alleen maar naast gaan staan. Maar dat zou zinloos zijn, omdat het af was en op zichzelf stond."

Hij houdt niet van de woorden 'installatie' en 'performance'. Zijn werkzaamheden laten zich eerder benoemen als tijdelijke exploratie. De abstrakte patronen enerzijds en de konkrete materialen aan de andere kant werden tot nu toe slechts verbonden door intuïtieve teksten, die een tipje van de sluier oplichtten; maar meer ook niet. Het concept, de filosofie achter het werk, bleef vaag. Door ervaring op te doen met rollenspel en beweging ontwikkelt zich langzamerhand iets, dat op een persoonlijkheid begint te lijken, iemand met een karakteristiek gebaar en houding, iemand, die zijn omgeving persoonlijk in de gaten houdt.

In de herfst van 1980 wordt deze visie zichtbaar in de voormalige Willem II-fabriek te

Den Bosch. Peter Baren treedt op in een **Frame-experiment**, waarbij optimaal moest worden ingegaan op de beschikbare ruimte. Net als in ACA is de ruimte zo groot als een schoolplein. Ditmaal werkt hij vooral met licht. Zijn zwarte silhouet werpt scherpe contouren op de achterwand.

We zien de videoband terug: een zwarte karakteristiek op een witte achtergrond. Duidelijk, hard, maar niet spektakulair. Een figuur die in de ruimte verdwijnt, niets persoonlijks, niets kleurigs meer uitgedrukt. Geboeid vraag ik, waar dit naar toe gaat.



ACA: 'beweende plek'.

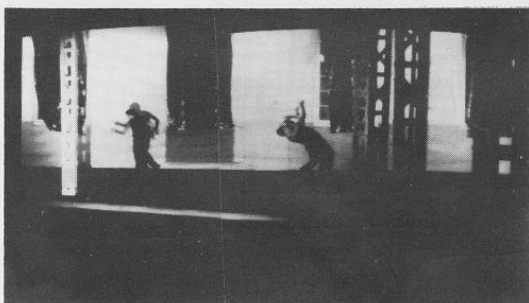
Vanuit Grijs

Zwart/wit heeft iets formeels. Vroeger maakte hij grote rode vlakken. Nu schildert hij papier wit, zodat er een vlakheid ontstaat in de diepte, als bij mist. De nederlandse traditie in de schilderkunst werkt volgens

hem vanuit grijs. Natuurlijk is dat een prima minimaal uitgangspunt. Als hoofdkleur geeft het schaduw aan, tekent het de contour. Vanuit grijs kunnen details worden uitgelicht.

Het laat-impressionistische uitgangspunt: clair-obscur. Belangstelling voor de oorsprong van het licht. Laag op laag wordt de kleur aangebracht, zodat het beeld langzamerhand voller wordt, gloed uitstraalt. Ger van Elk's handenschuddende ambassadeurs tegen de witgeschilderde achtergrond sluipen onze conversatie binnen.

De exploratie te Den Bosch draagt de titel 'Westerse Mantra'. Ondanks de grote ruimte - 20 x 25 meter - en een overvloed aan beweging, duurt het optreden slechts twintig minuten. De montage van gebaren en houdingen, die onderling nauwelijks verband houden, speelt zich af tussen stalen pilaren, die de ruimte 'bepalen'. De titel: 'If you are 21, we can have some fun', slaat vooral op de eerste vijf minuten, wanneer de kunstenaar, vanuit een paal waarin hij is geklommen, pijltjes gooit in een cirkel van licht binnen een driehoek die bestaat uit rijen dakgoten. De 21-jarige is afwezig, het kind helemaal.



Frame-experiment: 'westerse mantra'.

Ik lees het interview terug, dat Hezy Leskly met Peter Baren hield in een nummer van Artzien, zomer 1980. Hier komt de kunstenaar als jonge man aan bod. Kunst en dagelijks leven beïnvloeden elkaar. De abstracte expressie van alledaagse zaken boeit hem het meest. Op de middenpagina staan wriemels van zijn hand onder de titel 'Crash-analyse'. Zijn commentaar is, dat hij consciëntieus zoekt naar een integere uitdrukking, die in één keer goed moet zijn. Spanning ontstaat pas door een duidelijke eerlijk neergezette lijn. Liever tekent hij vijfhonderd keer een lijn, die kan worden weggegooid en de vijfhonderdeneerste keer een lijn die kan blijven, dan uitgummen en opnieuw proberen. Het eindeloos experimenteren met een vorm, het wiken en wegen ligt hem niet. De technisch perfecte improvisatie daarentegen wel.

Ik trek een paar voorlopig konklusies. De driehoek is mogelijkwerwijs een basisfiguur uit het alledaagse leven. Tegelijkertijd is het een elementaire figuur uit de wiskunde. Combinatie van beide gedachten levert een artistieke metafoor op, die op verschillende tijdstippen en in wisselende ruimtes vorm kan worden gegeven. De exploratie in *The Living Room* was het meest symbolische eindpunt van deze onderneming.

De Grenzen van de Beeldende Kunst

In de zomer van 1981 volgen nog een drietal expedities. Twee daarvan vinden kort na elkaar in Groningen en Eindhoven plaats. In het kelderatelier van Rob Nypels - lid van de CRES-groep - werkt Baren verder aan de pose van de kunstenaar als jonge man. De exploratie vindt plaats in het kader van het onderzoek naar de **grondruimte**. De kelder staat onder water. Het publiek heeft droge voeten dankzij een walletje van stopverf. Baren loopt in een zee van licht met gesloten ogen voor het publiek langs. Wanneer deze lijn volbracht is, stapt hij het water in. Hier en daar spiegelen zich gebroken paraplus. In lange jas dwaalt de kunstenaar waardig van objekt naar objekt: een stoel, gebogen wurgstok, ezelskopje, zakdoeken, de muur. Af en toe lacht hij fijntjes, steekt een vinger op en spreekt: 'found!'. Dan stapt hij verder door het water naar een andere plek en horen we 'lost!'. De bewegingen zijn traag en verstild. Aan het einde van de serie ligt hij languit in het water, hand onder de kin. De slottekst: 'I've been here before'.



Grondruimte: 'start' (Groningen).

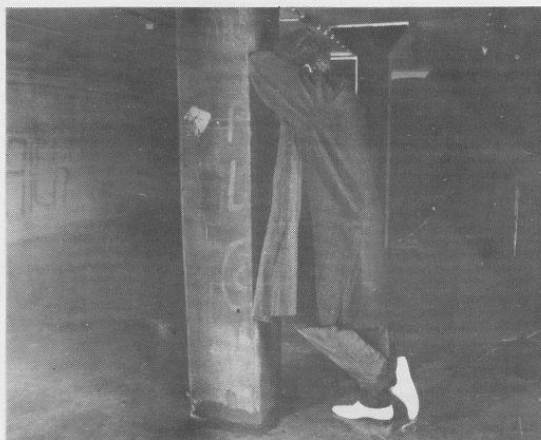
Een exploratie van de menselijke waardigheid in onwaardige omstandigheden. De verdraaide combinatie van lachbalk en huilebek, om met de dichter Majakowski te spreken. De jonge



Grondruimte: 'inlopen' (Groningen).

kunstenaar overleeft door overgave aan het koddig detail, door ironie, door lijdzaam ondergaan van zijn zelfgekozen pad. Niet door het schelden op de mentaliteit van zijn broodbroeders. Hij is geen clown, martelaar of profeet, zoals het concept in de zestiger jaren luidde. Hij behoeft burgerlijke noties van zijn rol niet nog eens te onderstrepen. Een subtiele parodie legt meer gewicht in de schaal dan een futiele kakofonie.

In Eindhoven wordt deze exploratie herhaald in de Fabriek. Weer staat Baren tegen een pilaar geleund, de armen voor het hoofd. De indruk wordt onontkoombaar dat hij niet weet, waarheen hij gaat of wat hij doet. Maar daardoor komt hij juist een stap verder. Ik realiseer me, dat een beeldend kunstenaar verstillde tijd of continuïteit kan vatten, terwijl de acteur slechts met werkelijke of onruimtelijke tijd bezig is.



Grondruimte: 'pilaar' (Eindhoven).

Het onderzoek naar de tijdelijke grenzen van de beeldende kunst vindt haar hoogtepunt in de exploratie in galerie Alto, juni 1981 te Rotterdam. In tegenstelling tot Den Bosch wordt hier de titel 'Oosterse Mantra' gekozen: de ruimte is relatief klein, vijf vierkante meter. De tijd daarentegen relatief groot; de exploratie duurt twee weken. Deze omkering van basisdimensies wordt atmosferisch versterkt. De palenruimtes van fabriek en kelder - het ondergelopen Westen - maken plaats voor intieme zandvlaktes op tweehoog aan een drukke winkelstraat. Het spel van groot en klein wordt voortgezet in de beweging van open naar dicht. De galerie is bijna ontoegankelijk, als ware men in een heiligdom, dat een menselijk oog nog nooit aanschouwde. Door twee nauwe spleten werpt de toeschouwer een blik in de grafkamer bezaaid met zilverzand.



Grondruimte: 'elleboog' (Eindhoven).



Grondruimte: 'armen' (Eindhoven).

De Driehoek is Rond

Onwillekeurig drijft de herinnering aan het fresco in het Casa del Poeta Tragico te Pompei naar boven. Een jonge vrouw hangt in de lucht. Een voorname jonge man heft het mes boven een stenen tafel. Dit beeld vat het verhaal van Iphigenia, dochter van Agamemnon uit het geslacht der Atriden. Zijn griekse vloot staat op het punt uit te varen tegen Troje, maar wordt geteisterd door windstilte. Hij heeft de godin der jacht beledigd en moet zijn dochter offeren. Met een smoesje, dat ze wordt uitgehuwelijkt aan een held, ontbiedt hij haar. In plaats van naast



Oosterse mantra: 'sarkofaag'.

een prins ligt ze nu op tafel te wachten op de genadestoot. Op het laatste moment doet de godin haar opstijgen. Het was alleen maar een test.

Dit beeld drong zich al op toen ik Baren in de lucht zag hangen in de Living Room. De offerscene komt versterkt terug, nu hij voorover en naakt in het zand ligt in Alto. Wanneer ik de galerie betreedt, zie ik de titel recht voor me: 'Struisvogels kregen jongen aan de boorden van het dal'. Op de achtergrond een langzaam stuwende puls van DAF: een konstant repeterende band van drie minuten, waaroverheen internationale herrie van Cabaret Voltaire. Ik gluur door de spleet naar binnen. Aan het begin van de woestijnduinen ontdek ik een sarkofaag. Als ik op mijn tenen naar binnen loop en het zand voel knersen, beginnen een viertal fragiele konstrukties van ijzerdraad loom te wiegelen.



Oosterse mantra: 'liggend sfinx'.

Dat moeten de struisvogels zijn. Weer piep ik om een hoek. Daar ligt een achteloos weggeworpen veldfles tegen de wand. Het zand is nu zeker een halve meter hoog. In de uiterste hoek ontwaar ik met schroom een jongen, de benen iets gespreid, zijn gelaat diep in het fijne zand. De gestalte ligt bewegingsloos. Boven hem waakt een sfinx met gekruiste armen.

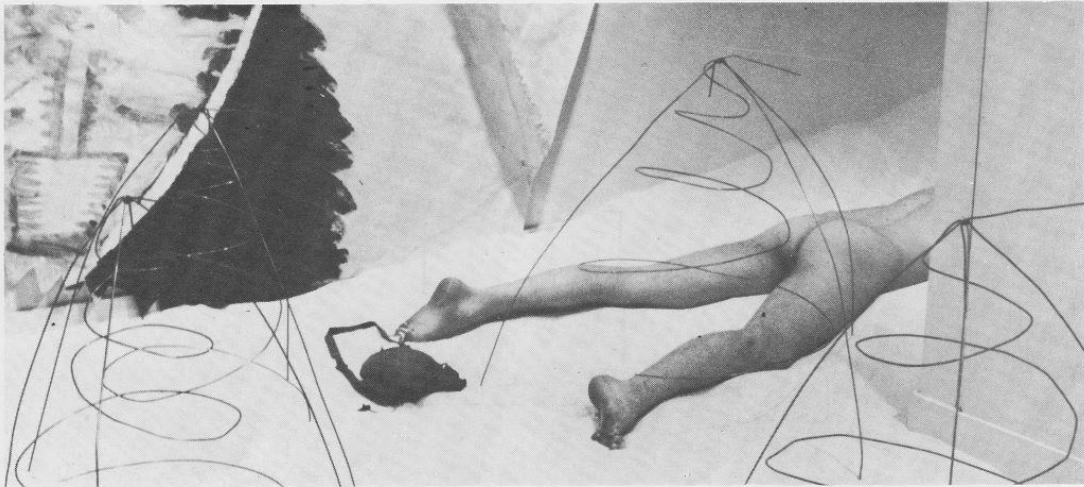
En voor de laatste maal gaan mijn gedachten terug in de tijd. Oidipus wordt wakker door de schaduw van de sfinx, die over hem valt. Zonder het te weten heeft hij zijn vader vermoord. Om koning te worden en zijn moeder te kunnen bezitten, moet hij nu alleen dit on-dier uit de weg ruimen, dat hem in zijn slaap nauwlettend bespiedt. Pas dan wordt de driehoek een moment doorbroken. Zodra de jonge man vader wordt is ze er opnieuw. De driehoek is rond.

Peter Baren (geboren 1954 te Haarlem)

Opleiding:

1970-71: teken- en schilderlessen van Henk Ames, Overveen.

1972-77: Rijksakademie, Amsterdam (schildersopleiding).



Oosterse mantra: 'hoek'.

Eermosttentoonstellingen:

- 1977: ZES PORTRETTEN, Galerie Tanse, Amsterdam (tentoonstelling)
 DUIFJES ZONDER GAL, verlaten pakhuis op eiland Wittenburg, Amsterdam (installatie)
- 1979: DRIE PERSOONSHELFTEN, en ATTESE, Galerie VAN, en TWEE PERSOONSHELFTEN, voormalige Cooper-fabriekshal, St. Anthoniestraat, Haarlem (installaties)
 ZES PERSOONSHELFTEN en DRIE BEWEGINGEN, Ways of Seeing, Amsterdam (installaties)
- 1980: THE NEW-SIZE 1980 THUNDER, ACA-hal 1, Amsterdam (tijdelijke exploratie)
- 1981: OF IS DE TOENADERING NAUWELIJKS BELANGRIJKE DAN EEN VAN DE VOORWERPEN?, The Living Room, Amsterdam (tijd.ex.)
 1. GRONDRUIMTE, Peperstraat 37, Groningen (tijd.ex.)
 2. GRONDRUIMTE, de fabriek, Baarsstraat, Eindhoven (tijd.ex.)
 OOSTERSE MANTRA, Galerie Alto, Rotterdam (tijd.ex.)
- 1982: PARI MUTUEL BOOMERANG, Warmoesstraat 139, Amsterdam (2.1, 9.1, 16.1, 23.1 en 30.1) (tijd.ex.)
 REMINISCENTIE 1975, Galerie VAN, Haarlem (mei) (tijd.ex.)

Groepstentoonstellingen:

- 1978: DUIFJES ZONDER GAL, Rijksakademie, Amsterdam, met Alfred Brand, Bo Rienks & Arie Schippers (tent.)
- 1980: FEBRUARI '80, Galerie VAN, Haarlem, met NO NAMES YET (inst.)
 WESTERSE MANTRA, frame-experiment, Willem II-fabriek, Den Bosch (tijd.ex.)

Videotapes:

- 1980: WESTERSE MANTRA, Den Bosch (zwart/wit)
 1981: 2. GRONDRUIMTE, Eindhoven (zwart/wit)
 OOSTERSE MANTRA, Rotterdam (kleur)

Samenwerking in voorstellingen:

- 1980: FOTOVERHALEN, met Dogtroep Amsterdam, januari, en Festival of Fools, ADM-werf, mei-juni.
 met Truus Bronkhorst en Koos Dalstra, 19 april Melkweg Amsterdam en 21 juni Veritas Utrecht (mannenfestivals)
- 1981: met Stuart Sherman in HAMLET, Holland Festival 1981 en American Center, Parijs (november)

Bibliografie:

door de kunstenaar:

- 1978: LUNATIC, vrouwblad (tekening, schildering, foto)
 OP EEN BEPAALD PUNT VAN BARBAARSHEID AANGEKOMEN, tekst in gebonden schetsboek, gesigneerd: 'groen 1/2 1978'
 AN EINEM BESTIMMTEN PUNKT DER GRAUSAMKEIT AANGEKOMEN, tekst in gebonden schetsboek, gesigneerd 'rood 2/2 1978'
- 1979: Statement ARTZIEN, Vol.2 no.1 nov.'79.
- 1980: CRASH-ANALYSE en FLYING DOZEN, middenpagina's ARTZIEN, Vol.2 no.6/7, april/mei 1980.
- 1981: OOSTERSE MANTRA/WESTERSE MANTRA, tekeningen en schetsen van tijdelijke exploratie Rotterdam en Den Bosch, genummerde oplage van 25 (eigen beheer).

over de kunstenaar:

- 1979: Piet van Leeuwen, in Artvan no.1 feb/mrt 1979.
- 1980: Jan Zumbink, in Haarlems Dagblad 11-02-'80.
 Hans Gielis, in Artzien Vol.2 no.5 maart 1980.
 Hezy Leskly, interview, in Artzien Vol.2 no.6/7 april/mei 1980.
- 1981: Eindhovens Dagblad, 07-05-'81.

BIBLIOGRAFIE: (geselecteerde/ selected) Boeken/books, Catalogi/ cat.

2024

ART ACTION 1998 - 2018. Part 3 - Europe. Published by Le Lieu, Quebec [complete book in pdf]
Joseph Sassoon Semah. *ON FRIENDSHIP [Collateral Damage] IV. Between Graveyard and Museum's Sphere*. Publisher: Metropool International Art Projects

2023

Joseph Sassoon Semah. *ON FRIENDSHIP [Collateral Damage] IV. How to Explain Hare Hunting to a Dead German Artist*. Publisher: Metropool International Art Projects

2022

Primera Trienal Internacional de Performance DEFORMES 2020 - 2021. Santiago de Chile

2020

Joseph Sassoon Semah. *ON FRIENDSHIP [Collateral Damage] III. The Third GaLUT: Baghdad Jerusalem Amsterdam*. Uitgever/ publisher: Metropool International Art Projects

RIJNSAKADEMIE OP DE KAART. *150 jaar beelden in Amsterdam*. Publisher: Rijnsakademie

2019

Helena Markusová. *TRANS ART'30. A Short Trip Into History*. Ernest Zmetak Gallery, Nové Zámky

2018

THE PARALLELSHOW [#1-10]. UnnoticedArt.com. Jap Sam Books

2017

Samuel Wahl. *PREAVIS DE DESORDRE URBAIN [2007-2017]. La Performance l'épreuve d'une Ville*. Editions Deuxième Époque, Marseille

Joseph Sassoon Semah. *ON FRIENDSHIP [Collateral Damage] II. The Guardians of the Door*. Amsterdam. Uitgever/ publisher: Metropool International Art Projects

2014

Definitely unfinished. Raoul Teulings 1959-2010. Circa...dit, Arnhem

2013

PETER BAREN. *Blind Dates With The History Of Mankind. Performances 1980-2013. Monography*. Publisher: De Zwaluw, The Hague

Blind Dates, Orphaned Whisperings And Other Unknown Pleasures. 2004-2014. CD-Rom. Artist's edition

2011

Mike Phearson. *MICKERY. An imperfect archaeology*. Amsterdam University Press

2010

Katarina Mullerova. *Galéria Cypriána Majerníka 1957-2000*. Bratislava

Ines den Rooijen. *Peter Baren. Omgekeerde zakkenroller*. De Fabriek 30 Jaar. EEN BOEK OM MEE TE SLAAN. Eindhoven

2009

DE COLLECTIE. 25 Jaar Kunstprojecten in Zorginstellingen 1985-2009. SKOR. Stichting Kunst en Openbare Ruimte, Amsterdam

2007

Transart Communication. Performance & Multimedia Art. Studio erté 1987-2007. Kalligram, Bratislava/Pozsony 2007

Bewaerschole Jaarboek 2007. Burgh-Haamstede

2006

Marga van Mechelen. *Review. de Appel. performances-installations-video-projects 1975-1983*, Amsterdam

Anne Stone. *Peter BAREN, Anthony SCHRAG. LIVE 05 Performances*. Vancouver

2005

Heike Roms, Julie Bacon, Jimmy Durham. *TRACE 00-05. The first five years*, Cardiff

Sergio Edelsztejn. *BLURRR 5*. Tel Aviv, CD-rom cat.

Venetian Pearls. CD-rom. Kunstenaars uitgave

2004

Collected Pitfalls 2. CD-rom. Kunstenaars uitgave

I NEED YOU. Centre PasquArt, Bienne/ Kunsthaus, Biel

2003

Museum Of Mankind (1983) and Abbey Road (2000). DVD (with Koos Dalstra) *Collected Pitfalls 1*. CD-rom. Artist edition

2002

TransArt Communication festival, Nové Zámky, CD-rom

1997

Paul Groot. *Spirits In The Material World. Lust, Desire And Other Terminal Bodies*. Artist edition (Bratislava installation)

1996

Renske de Jong. *Peter Baren. Vanity Plates (8 Stations)*, Het Amsterdams Beeldenboek. 4 centuries of public sculptures. Amsterdam Fund for the Arts

Brigitte van de Sande (ed.) in: *Net zo prikkelend, verwonderingwekkend en weerbarstig als het stadse leven zelf*, 1994-1996 Werkgroep Kunst Oude Stad (KOS). Amsterdam Fund for the Arts

Peter Baren. Sulcken Vreemden Geuren (Kwijt), cat. Stichting Collage, Kortenhoef

Carpay & Capaan, Harry Heyink. (ed.) *Midden in het leven staan wij in de dood*. cat. Arti et Amicitiae, Amsterdam

Antoinette Andriese. *Peter Baren. Caressing The Dike*, cat. DIJKWACHT. *Art and poetry on the borders of Flevoland*

1995

Mekkink, Pingen, van Strien (ed.), *Kunst van Nu. Encyclopedic survey since 1970*, Leiden

Bart van de Ven (ed.), Colin Huizing, Ron Miltenburg. Cat. *The Living Room. Eine Amsterdamer Galerie und die achtziger Jahre*, Neuenhaus

1994

Christine Resch. (ed.) *Kunst als Skandal. Der Steirischer Herbst und die öffentliche Eregung*, Vienna

Geurt Imanse. *Soap Bubbles. Zeepbellen*. Artist edition. Care Centre De Open Hof. Commissioned by the City of Amsterdam. Watergraafsmeer district

1993

Andreas Vowinkel. *In Kontexten denken. Peter Baren*, cat: Kontexte, Karlsruhe

James E. Young. *The Texture of Memory. Holocaust Memorials and Meanings*. New Haven and London

Willemijn Stokvis, Kitty Zijlmans (ed.). *Vrij Spel. Art in The Netherlands. 1970-1990*, Amsterdam

Haro Plantenga (ed.). cat. *AMSTERDAM KOOPT KUNST. Gemeentelijke Kunst Aankopen 1992*, Amsterdam

1992

IJsbrand van Veelen. *Peter Baren*, cat. HILLS+MILLS, Amsterdam/ Bratislava

IJsbrand van Veelen. *The Living Room, Amsterdam*, Für die Galerie/ Dealing with Art, München

1991

Peter Baren. *Monument voor de Nieuwe Zaken*. Cat. Herdgangen, De Beeldunie, Tilburg

1990

Tineke Reijnders. *Vreemde fabels op bekend terrein*. cat. En Passant, Off Holland media project, Amsterdam

Jean Leering, Albert van der Weide. *Kunst en Openbaarheid*, cat. Art and public space, Enschede

Gepke Bouma. *Peter Baren: Overhoop*. Cat. Werk op papier, Zwolle

Rob Perrée. *Assumptions flouted by imagination*. Kunstenaars uitgave t.g.v. Franklin Furnace performance in New York

1989

Gabi Czöppan. *Bezugspunkte 38/88. Steirischer Herbst 1988*, Kunstforum 98, Jan/Feb

Leontine Coelewijn, Paul Groot. *Given*, cat. *Etant donnés. Peepshows by artists*. Amsterdam

Pierre Audi. *Gedachten en impressies rond de Prix de Rome voor Beeldende Kunst & Theater*, cat. Prix de Rome 1989, Amsterdam

Geurt Imanse. *Peter Baren. Lust(Garten für verlorene Seelen) oder The Mind Itself Attacks*, cat. Inszenierte Fotografie. Neuss

Klaus Honnef. *Die Inszenierung des Wirklichen. Gedanken, Einwürfe und Thesen zur Ausstellung Inszenierte Fotografie*, cat. Inszenierte Fotografie, Neuss

Franck Gribling. cat. *Beyond Performance*, Amsterdam

Louwrien Wijers. *De PERFORMANCE voorbij*. Het Financieele Dagblad, 21 and 23 januari

Harm Lux, M. Vançi Stirnemann. cat. *Performances 1-2-3 November*, Zurich

1988

Nina Dimitrijevic. *Die stadt als Theater der Ideologie*, cat. Bezugspunkte 38/88, Graz

13/14 and 15.11.87. *Peter Baren*. Boek IV. januari 1984-december 1987. De Fabriek, Eindhoven

1987

Sjarel Ex, Nicolette Gast, Els Hoek (ed.), cat. *Century 87. Today's art face to face with Amsterdam's Past*.

Peter Baren. Century'87 flexidisc. Metropolis M, September nummer

Peter Baren. STATIES, cat. Kunst O]-ver De Vloer. Foto-Video-Installaties. Entrepôtdok, Amsterdam

1986

Action and Image: Performance art documentation. LOCUS+/Projects UK, Newcastle

1985

Gemeentelijke Kunst Aankopen II, Amsterdam

1984

NOCTURNE. *ERVEN WIRRA WELTKLANG*, Het Apollohuis, Eindhoven (gesigioneerde kunstenaars uitgave)

ERVEN WIRRA WELTKLANG. 0.0 SHEETS. Edition Nr. 8. Dordrecht

1983

Paul Evers. *PETER BAREN/KOOS DALSTRA. Museum Of Mankind*. cat. PERFOTIJD, Rotterdamse Kunst Stichting

1982

Pieter Heynen. *The Living Room*. Catalogus The Living Room, Groupshow, Amsterdam

JA! Uitgever: Rob Scholte, Amsterdam

(geselecteerde/ selected) Artikelen, teksten/ Articles, essays

2025

Liga Busevica. *Online with yourself. About the live performance program of the festival "Starptelpa."* LSM.lv June 9, Riga LV

Anna Simina. *Let your crazy god in. Festival diary "STARPTELPA / Interspace"*, LSM.lv June 3, Riga LV

2024

Sjarel Ex. *CENTURY 87. Een optater voor de hersenschors*. Amstelodamum nr. 3.

Marcel Wiegman. *Er is behoefte aan rust en heling*. Het Parool. 21 November

Maartje van Hoek. *Samen zingen voor een lievere stad*. De Volkskrant. 25 November

Harald Schole. *De trams stonden stil*. kM magazine Kunst & Materiaal. April issue

2022 PETER BAREN. *PERFORMANCE SUITES*. El Rizo Robado Mexican Art and poetry online magazine March issue [with a text by Jennie Klein]

2020 *PERFORMANCE: Peter Baren- Blind Dates With The History Of Mankind. Venice 2013*. Greek online art magazine DREAMIDEAMACHINE ART

VIEW

2019

Préavis de Désordre Urbain festival#13. Article in La Provence newspaper. 11 September

Margriet Schavemaker. "Changing the Game: Museum Research and the Politics of Inclusivity"

Stedelijk Studies Journal 8. Stedelijk Museum Amsterdam

2017

SEEALLTHIS magazine. Winternummer #8 2017/2018. Paginagrote afbeelding van *ARE WE BLIND PEOPLE? / PEACE WILL COME TO ME!* Rondgangen tijdens ART ROTTERDAM 2017

Paola van de Velde. *Symbool voor de dialoog*. Haarlems Dagblad 27 July

Paola van de Velde. *Moderne kijk op Luther*. De Telegraaf, 18 July

Jan Pieter Ekker. *Na 500 jaar heeft Luther antwoord van de kunsten*. Het Parool, 23 June

Moos van den Broek. *FLAM Arti et Amicitiae en de ontwikkeling in de white box*. Theaterkrant 5/6.

2016

Samuel Wahl. *Droit d'asile pour la performance a Marseille*. Archipels #1

Jennie Klein. *PETER BAREN. Blogtext for RAPID PULSE#5*, Chicago

Debbie Broekers. *Alleskunner Michael Gibbs*. Metropolis M. Nr. 5

2015

Domeniek Ruyters. *Het festival voor onopgemerkte kunst*. Interview met Frans van Lent (o.a.

The Parallel Show). Metropolis M.nl. January

2013

Marga van Mechelen. *Silhouettes Like Shivering Ancient Feelings*. In: PETER BAREN. *Blind Dates With The History Of Mankind*. Performances 1980-2013. The Hague

Bart Rutten. *Coming Back to Mist And One's Own Presence*. Interview with Peter Baren. In: PETER BAREN. *Blind Dates With The History Of Mankind*. Performances 1980-2013. The Hague

Alex de Vries. *Performance As Visual Grammar*. In: PETER BAREN. *Blind Dates With The History Of Mankind*. Performances 1980-2013. The Hague

Koos Dalstra. *ON. Performance projects with PB*. In: PETER BAREN. *Blind Dates With The History Of Mankind*. Performances 1980-2013. The Hague

Gerrit Willems, Han Schuil. *STOP MAKING SENSE. Nederlandse schilderkunst uit de jaren 80*.

The Kirsten Voight Living Room en de jaren tachtig. Een gesprek met Bart van de Ven. Dordrecht.

2010

Ines den Rooijen. *Peter Baren. Reverse pickpocket*. De Fabriek 30 Years. A book to hit with. Eindhoven

The manifold (after) lives of performance (#2). Two-day symposium, Frascati WG theater, Amsterdam (produced by de Appel arts centre, Amsterdam)

2009

Roos van de Lint. Kunstbeeld.nl. *What's your angle boy?* 14 and 15 November. Symposium *The manifold (after) lives of performance (#1)*. Frascati theater, Amsterdam (co-produced by de Appel arts centre, Amsterdam and PLAYGROUND/STUK, Leuven)

2008

Rob Perree. *A committed search for limits. The ARK series by Peter BAREN*. Amsterdam/New York

2007

Tineke Reijnders. *Zingend en drummend de wereld veranderen*. Metropolis M, No 2. April/May

Lucette ter Borg. *Lokaal 01 geeft feestje voor ingewijden*. NRC Handelsblad, 27 July

2005

Ziev Lancher. *A performance into the market*. Yediot Achronot. Tel Aviv. 30 November

2003 Marja Bosma. *WEG met de steriele kultuurkathedralen!* Peter L. M. Giele. Verzamelde Werken

2002

Merel Bem. *Het grote gebaar ontbreekt op station*. De Volkskrant, 20 February

2001 Patricia Schellekens. *Under Construction. Indrukwekkende Installaties*. Zone 3, April issue

2001 Mirjam Beerman. *Angel.Dust*. Amsterdam Fund for the Arts

2000 Ernst Jan Roozendaal. *Monniken zonder missie*. Provinciale Courant Zeeland, 2 September

1999 Rogier Schumacher. *Landschappen op de salontafel*. Het Parool, 1 April

1998 Katinka Fischer. *Land Art im geschlossenen Raum*, Wiesbadener Tagesblatt, 7 March

1997

Michal Murin. *PeepShow. You're My Baby, You're My Favourite Waste Of Time*. Kankán magazine Nr. 2, February

Emil Tiger. *Peter Baren exhibits in Bratislava for the second time*. SME, 6 May

Juraj Mojžiš. *On the Things of Man*. Pravda, 6 May

L'udo Petransky. *Budapest images from the memory of Peter Baren*, SME, 31 October

1996

Simone van der Burg. *De natuur getart in jubilerend Flevoland*, NRC Handelsblad, 29 July

Jolan Douwes. *Blauwe handen strelen de dijk*, Trouw, 7 August

Mark Peeters. *Geurende beelden voor blinden en zienden*, NRC Handelsblad. 9 October
BLVD. *Eigentijds Rouwen*. March issue.

1995

Max Bruinsma. *The Living Room. Eine Amsterdamer Galerie und die Achtziger Jahre*. Kunstverein Grafschaft Bentheim, Neuenhaus. Metropolis M, Nr. 4.

Hans den Hartog Jager. *Mona Lisa met voile. De mythe van de Amsterdamse galerie The Living Room*. NRC Handelsblad, 30 June

1994

Pietje Tegenbosch. *Het opgeheven vingertje mist zijn doel op TripleX*. Het Parool, 8 August

Wilma Süto. *Huiveren over wat de mens vermag*, De Volkskrant, 29 July

Janneke Wesseling. *Kunstenaars tonen engagement op nieuw TripleX festival in A'dam*. NRC Handelsblad, 28 July

Marion Smale. *Triple X zoekt engagement*. Het Parool. 25 July

1992

Ada Krnacova-Gutleber. *HILLS&MILLS. PROFIL*. Nr. 5. Bratislava. Periodical art magazine.

Paul Steenhuis. *Hills + Mills*. Galerie. NRC Handelsblad. 3 April -

Willem Ellenbroek. *Allesomvattende muurschildering in Museum Fodor*. De Volkskrant, 21 Dec.

1991

Aad Kruijning. *Huiskamer bakermat voor toonaangevende kunst. Expositie bij tienjarig bestaan The Living Room*. De Telegraaf, 2 February

Lucas Ligtenberg. *Pompoen en asperges als smaakmakers nieuwe roman*. NRC Handelsblad, 6 Sep.

1990

N.N. *Palen met een boodschap*. De Telegraaf, 27 June

Kirsten Voight. *Kontexte. Unuebersichtbare und tiefgruendige Kunst-Zsammenhaenge*. Badische Neueste Nachrichten. May 8

1989

Rob Perree. *Performance in de jaren tachtig. Peter Baren of hoe de verbeelding werkelijkheid wordt*. Kunstbeeld nr. 13/3, April

Rob Smolders. *Beyond Performance*. Metropolis M Nr.2

Adelei van der velden. *Wat rest is een concept. Van dada tot performance en daarna*. De Groene Amsterdammer, 8 februari

Mark Peeters. *De voyeur wordt te kijk gezet in kunstpeepshow op de Wallen*. De Volkskrant, 24 October

Frank-Alexander Hettig. *Beyond Performance*, Kunstforum 100, April/May

Werner Fenz. *The Monument is invisible, the Sign is visible*. October 48, Spring 1989

1988

Walter Müller. *Ein Herbst der Verwirrungen*, Neue Zeitung, 16 October

Jan Tabor. *Steirischer Herbst: volkerhebung in Histyria*. Süddeutsche Zeitung, 5 November

Christoph Huhn. *Ueber Sponsoring, die Bisamratte und die Unterhose eines Elephanten*

Tagesanzeiger, 16 September

Leonie Greefkens. *Echo Of Histyria, Insel Der Verlorenen Seelen*, Beeld en werkelijkheid. Peristiel editie, Amsterdam, September

Bert Jansen. *About the exploitations of Peter Baren*, Amsterdam

1987

Peter McRae. *Peter Baren. Exploitation-Performances*, Performance Magazine Nr. 44/45, Nov/Feb Amsterdam '87. Annual edition. Museum Fodor.

Edna van Duyn. *Century '87. A temporary confrontation between Art and City*. STROLL. The magazine of outdoor art and street culture. #4/5 [double issue]

Martijn van Nieuwenhuyzen. *Amsterdam, Century 87*, Flash Art, Nov/Dec. issue

Dennis Cooper. *Art on the Amstel*, Art in America, Oktober issue

Paul Depondt. *Op de Munttoren loeit een bronstige eland*, De Volkskrant, 7 August

Willem Ellenbroek. *Betrapt in de slaapkamer. Kunst Over De Vloer*, De Volkskrant [undated]

Josephine van Bennekom. *Kunst te gast in het Entrepotdok*. De Groene Amsterdammer, 19 August

1986

Alex de Vries. *(Untitled) ENDGAME*. Interview, Shaffy Theater bulletin, Amsterdam

Portrait of Wubbo Ockels, Kink Flora and Incident. Artist's pages. Kremlin Mole Nr. 3, Holiday Issue, Amsterdam

1985

PERFO 3. A Kind Of Beauty. Special, Vinyl magazine Nr. 5, May

Anneke Miedema. *Confrontatie van twee werelden in CBK. Marion Gadiot en Peter Baren*, Nieuwsblad van het Noorden, 27 December

1984

Pascal Bussy. *Amsterdam Connection*, in: l'Art Vivant, mensuel-October, Paris

Nicolette Gast. *De erven WIRRA WELTKLANG presenteren zich*. Metropolis M, nr. 5/1

1983

Rob Perrée. *Videokunst in Nederland III. Onverstaanbaar op weg naar Nederland 3*. Kunstbeeld, september (series of articles between June and September)

Ton Verbeeten. *Actiekunst op de Belvédère*, De Nieuwe Krant, 20 May

G. Abma. *Emoties en vrouwe Justitia op een middag in maart*. Friesch Dagblad, 18 March

Albert van der Weide. *Winter, Tilburg, Baren en Dalstra*, GBK magazine, nr. 41, January

1982

Jan Baart. *China reconstructs new domestic kit. Stuk over weduwe Mao moeilijk stripverhaal*.

Haarlems Dagblad, 8 September

Marcel-Armand van Nieuwpoort. *Verveling als vorm van theatervernieuwing*, NRC Handelsblad, 7 September

Koos Dalstra. *Smaak en Macht/Maak en Smacht. Peter Baren, Frank van den Broeck en Peer Veneman*, in: Metropolis M, nr. 3/5

Tineke Reijnders. *De ambitie van een woonkamer in de Dapperbuurt*. De Groene Amsterdammer, 11 August

Hidde van der Veen. *Wetenschap in kunstvorm*. Ad Valvas, 8 October

1981

Koos Dalstra. *Peter Baren*, Metropolis M, nr. 3/2

Jac Heijer. *Stuart Sherman's Hamlet als celebraal spel met objecten*. Holland Festivalproductie van Mickery, NRC Handelsblad, 3 June

Artist pages. ARTZIEN. Vol. 3, No. 1, January

1980

Hezy Leskly. *A portrait of the artist as a young man and vice versa*. ARTZIEN No. 6/7, April/May

Hans Gieles. *ACA versus de gedateerde kunstscene*. ARTZIEN Vol. 2, No. 5, March
Jan Zumbrink. *Galerie VAN toonde ook nieuw werk van Peter Baren*. Haarlems Dagblad. 11 Feb.

Grants/ Stipend/ Project/Prijs/ Beurzen /Project/

2025

Mondriaan Fund [grant for Riga Performance Festival STARPTLPA – performance and conference]

2024

Mondriaan Fund [grant for ASIATOPIA performance festival. BACC, Bangkok > 2025]

2023

Mondriaan Fund [grant for Peras de Olmo ARS CONTINUA, Buenos Aires / Perpendicular Project. Tiradentes / PERFORMANCE. Sao Paulo]

2022

Netherlands Embassy, Mexico City (performances during Performanceear O Morir, Chihuahua - El Rule Centro Cultural, Mexico City)

Pictoright Steunfonds (performances Overlapping Kassel, Kassel)

2019

Consulate- General NL, Chongqing (8. UP-ON Live Art Festival and UP-ON Live Art festival 2008 – 2020 in Lushan Art Museum, Chengdu)

2017

Netherlands Embassy, London (Bbeyond symposium. University of Ulster, Belfast)

2016

Netherlands Embassy, Paris (performances for Preavis de Desordre Urbain#10, Marseille)

Netherlands Embassy, New York (Rapid Pulse #5 performance festival, Chicago)

Mondriaan Fund (FLAM stipend for performance during 12th VERBO. Galeria Vermelho, Sao Paulo and MIP3 Manifestação Internacional de Performance. Belo Horizonte)

2013

Netherlands Embassy, Prague (performance 11. MALAMUT festival, Ostrava)

2012

Hartenfonds (Publication budget - monography)

Mondriaan Fund (Publication budget)

VSBfund (Publication budget)

Prince Bernhard Culture Fund Noord-Holland (Publication budget)

Mondriaan Fund (Basic stipend)

2010

Consulate- General NL, Guangzhou (performance Guangzhou Live 1, 53 Art Museum)

2009

Netherlands Embassy, Warsaw (performance 11. NAVINKI, Minsk)

Fund BKVB, Amsterdam (Basic stipend)

Netherlands Embassy, Paris (performance 3. Preavis de Desordre Urbain, Marseille)

2008

Netherlands Embassy, Bangkok (performance ASIATOPIA 10)

Consulate- General NL, Istanbul (performance Visibility Project 4)

Netherlands Embassy, Paris (performance 2. Preavis de Desordre Urbain, Marseille)

2006

Netherlands Embassy, London (performance Tramway, Glasgow 2007)

Amsterdam Fund for the Art (production and screening ARK (Unknown Pleasures) Amsterdam, April - July 2007)

2005

Netherlands Embassy, Ottawa (performance LIVE 2005. Helen Pitt Gallery, Vancouver)

2004

Mondriaan Fund (performance *trace*: Cardiff, 2005)

Mondriaan Fund and Fund BKVB (performance CURRENCY 2004, New York)

2002

Fund BKVB (Basic stipend)

2000

Amsterdam Fund for the Art. (installation performance stills- Sloterdijk trainstation)

Province NL and Venice. Performance- and video project in cooperation with Koos Dalstra

1998

Fund BKVB (Basic stipend)

1997

Mondriaan Foundation and Netherlands Embassy, Bratislava. (installation Palffyho palace/ City Gallery)

Netherlands Embassy, Budapest (performance Mücsarnok, Palace of Exhibitions)

Netherlands Embassy, Rome (performance Cagliari, Sardinia) in cooperation with Marcelle van Bommel

1996

Ministry of Welfare, Public Health and Culture (performance Kunstraum, Düsseldorf)

Province of Flevoland (performance Lelystad)

1994

Fund BKVB (Basic stipend)

1993

Amsterdam Fund for the Art (installation SlotervaartZiekenhuis)

1990

Mondriaan Foundation / Netherlands Embassy, Washington / Prince Bernhard Culture Fund and the Franklin Furnace Fund for Performance Art (performance Franklin Furnace, New York - featuring Seymour Lively)

City of Amsterdam (TEXT TWISTERS. installation Mr. Visserplein)

1986, 1985, 1984, 1983, 1982 Production budget. City of Amsterdam